نِت جان بلب

فیاض حسین قاصر فریدی واصفی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

نت جان بلب

فیاض حسین قاصر فریدی واصفی

سانول سرائیکی ادبی اکیڈمی دیرہ شمس رحیم یار خان

ناں کتاب..........................نت جان بلب

مصنف..........................فیاض حسین قاصر فریدی واصفی

کمپوزنگ و ڈیزائننگ..........................منیر احمد فریدی واصفی

ایڈیشن..........................اوّل

سن اشاعت..........................2008ء

تعداد..........................1000

ہدیہ ......سوہنے محمد کریم سئیں ﷺ تے دل نال دورد شریف

اَلصَّلوٰۃُ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَارَسُولَ اَللہ

اَلصَّلوٰۃُ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَا حَبِیبَ اَللہ

جیرھی نبی سئیں ﷺ دی نعت سوہنے نبی سئیں ﷺ

دا عرفان نہ ڈیوے او نعت قابلِ غور اے۔

(حضرت واصف علی واصفؒ)

ملݨ دا پتہ

جھوک فریدؒ ڈیرہ شمس

تحصیل و ضلع رحیم یار خان

ساہ تے ایمان توں ودھ پیارے سئیں حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ

تے

جند جان مولاءِ کائنات سئیں حضرت علی کرم اللہ وجہہ الکریم دے ہک ہک لعل تے

انہاں دے در دے ہک ہک غلام، بانہے تے جتی جوڑ دے ناں۔

تندیر

نت جہان بلب

حمد باری تعالیٰ

ثناء تیڈی کیتے زبان کتھوں آناں
تیڈی شان موجب او شان کتھوں آناں

محمدؐ دے صدقے میں ذی جان ہاں پیا
جیڑھا ڈیوے ادراک بیان کتھوں آناں

توں مشرک تے منکر سب کوں پلیندیں
ڈسا تیئں جیھا مہربان کتھوں آناں

میں ادنیٰ غلام آں مدینے دا سگ ہاں
تیڈے مصطفیٰؐ جیھا جانان کتھوں آناں

تیڈے راز تے نیاز نرالے انوکھڑے
تیڈی قدرت فہمِ قرآن کتھوں آناں

میڈے عیباں تے پردہ پانویں کریماں
بے سملا بے عملا سامان کتھوں آناں

توں ختم الرسل ہیں تے مختارِ کُل ہیں
کرے چھنادل پریشان کتھوں آناں

توں عربیؐ کوں جانڑیں تیکوں جانڑے عربیؐ
میں قاصر گنہگار دھیان کتھوں آناں

☆☆☆

یٰسین دے سہرے لکھاں مدحتِ مصطفیٰؐ لکھاں
ترٹ پووے میڈا قلم ایندے سوا کُجھ بیا لکھاں

بیا کم نہ کوئی ہووے میکوں بس جُز ایندے میڈا خدا
تیڈے مٹھے محبوبؐ دی ول ول ثناء سوہنا لکھاں

ایں شاہِ خوباں دی ادا ڈیہدیں اکھیں ٹھرٹھر ویندین
سیرت لکھاں صورت لکھاں صفتاں گھنٹیاں کیا کیا لکھاں

کائنات دا حاصل نبیؐ صَلِّ اعلیٰ صَلِّ اعلیٰ
اے خالقِ کائنات ڈس کیڑھا ایندا رتبہ لکھاں

اے فرش تے چاوے قدم توں عرش تے ٹھرٹھر ونجیں
میڈا عقل مفلوج ہے کیویں فرش دا وسدا لکھاں

کوثر ایندے حیدرؓ دے ہتھ جنت ایندے حسنینؓ دی
تیڈی سبھو کائنات تے کیوں نہ ایندا اسایہ لکھاں

تجلّیٰ لکھاں کوہ طور دا اللہ سوہنے دے نور دا
معراج وی ہک راز ہے ہر رنگ وچ وکھرا لکھاں

اولَن ترانی اُدنُ مِنّی دے میں کھولاں راز کیوں
نورِ خدا دے نور کوں کیویں خدا توں جدا لکھاں

آپؐ دییں صفتیں وچوں نبیاںؑ کوں ہِن صفتاں ملیاں
بے رنگ دا ہر رنگ دے وچ جلوہ میں ہر ہر جا لکھاں

بے خبر ہے ہر کوئی اج تئیں نبیؐ دے راز توں
میکوں سمجھ آندی نہیں کیا ابتداء انتہا لکھاں

میں احد کوں احمد لکھاں بے میم، میم دی اوڈھ وچ
قاصرؔ شرع دا خوف ہے دل آکھدے جو خدا لکھاں

☆☆☆

ایہو نام نامی ایجھا دلڑ با اے
صدقے جہیں اتے سوہنا خدا اے

جیڑھا ور دسب کوں خدا نال ملیندے
اوہو ذکر سئیں دا ذکرِ مصطفیٰؐ اے

چھڑا ہیں نی سارا اے جگ پیا منیندے
اے سوہنا محمدؐ ہر ڈکھ دی دوا اے

ہے غمخوار ایجھا کریم ہے نہ کوئی
تیڈا میڈا سب دا ایہو آسرا اے

بناں ایندی نسبت محبت دے یارو
لوکوا راضی نہ تھیندا ہرگز خدا اے

سو تسبیاں پڑھیں لکھ متھڑے گھساتوں
ہے ملویندا اللہ ایندا نقشِ پا اے

ایں پورھیے کشالے دا ایہو ثمر ہے
کر حسنینؓ دے نال سچی وفا اے

توں پینگھاں رساتے یزید نال ہر دم
سدا آ ہدیں ایہو درسِ کربلا اے

کریں کم یزیدی سڈ ویندیں حسینیؓ
کریں آپ دے نال کیجھا دغا ہے

محمدؐ دی آ مشام قاصر ہے ہر دم
ہاں پُر عیب توں ئی سراپا خطا اے

ایہو نام نامی ایجھا دلڑ با اے
صدقے جہیں اتے سوہنا خدا اے

☆☆☆

نہ گھبرا او ے اصل او ہے جیرھا امت محمد ﷺ دی
بڑن ڈیندی نہیں ہرگز سچی نسبت محمد ﷺ دی

پڑھدا درود ہے جیرھا مٹھے مدنیؐ اتے ہر دم
وس پوندے رب اوں تے وسدی رحمت محمدؐ دی

خدا آہدے کیویں ساڑاں اوکوں دوزخ دے اندر میں
جئیں دے دل وچ وسدی ہے سوہنی صورت محمدؐ دی

خدا دی پھول ہی تاں ، چا پکڑ پیر عربیؐ دے
قربت ہے مٹھے رب دی مٹھی قربت محمدؐ دی

ہے رب رحمٰن فرمایا لا ریبی قرآن دے اندر
اصل میڈی اطاعت ہے سچی اطاعت محمدؐ دی

توں بانگاں ڈے ڈکوتاں کڈھ گھسا متھڑے توں حج کر
اوتائیں کجھ نہ بنسی وی نہ رحمت محمد ﷺ دی

وساری جنت دی لو بھ وچ مٹھے مدنیؐ کوں مُلاں توں
جنت آلا وی ہے ہوندا، ہے پی جنت محمد ﷺ دی

ڈُکھاوے جے تہاکوں کئی ڈیووا ونکوں دعائیں تُساں
ایہا مرضی سوہنٹے رب دی ایہا سیرت محمد ﷺ دی

لکھ واری کرے او مانڑ ہے جئیں کوں زور عملیں دا
میڈا تاں ہے سہارا بس لو کو شفاعت محمد ﷺ دی

بنٹے جیرھا محمدؐ دا ہوندا بنڑدا ہے رب سوہنڑا
محبت ہے مٹھے رب دی مٹھی محبت محمدؐ دی

کرم کر چاہیں قاصر تے ربا صدقہ محمدؐ دا
چا بخشو سوہنا سئیںؐ میکوں سچی الفت محمدؐ دی

نہ گھبراوے اصل او ہے جیرھا امت محمد ﷺ دی
بُڈن ڈیندی نہیں ہرگز سچی نسبت محمد ﷺ دی

محمد ﷺ محمد ﷺ مصطفیٰ مصطفیٰؐ کر
پکا ورد ایہو تے راضی خدا کر

بغیر ایندے رب سئیں دا ملناں محال ہے
جے رب کوں پرچاوناں ئیں تاں ایندی ثناء کر

بجاہن ریاضتاں تے ساریاں عبادتاں
پر تھی بگی جتنا توں صلیّ علیٰ کر

نوازشاں ڈیکھیں توں پچھے کیویں وسدین
درود پڑھ نبیؐ دا ثنا، دلربا کر

پچھے ڈیکھیں ول توں لطف بندگی دا
بغض آلِ نبیؐ دا جو دل توں صفا کر

صراطِ مستقیم ہے اے حکم رحیم ہے
غلام تھی حسین دا تے پیر مرتضیٰ کر

پتا لگسے تیکوں ول آقاؐ دی شان دا
در اوندے غلامیں تے وچ توں صدا کر

بے شک بے خبر ہیں نبیؐ دے مقام توں
توں آپ سواں آہدا ہیں کجھ تاں حیا کر

سمجھ ول امسے رب ذوالجلال دی
توں عشق نبیؐ ءِ چ جو آپ کوں فنا کر

نویں توں نویں ویسن ول راز کھلدے
چوکھٹ مصطفیٰؐ دا جبیں کوں آشنا کر

چھڑا نہ رنگیسں توں نسلاں رنگیسیں
توں آ مصطفیٰؐ دے سئیں در دی گدا کر

ایندے صدقے ٹلدین بلائیں وبائیں
بنا تے وسیلہ سئیں کوں ول دعا کر

قاصرؔ بکھدی ءِ کیویں ول رب نال یاری
توں چم نقشِ پاء کوں نمازاں ادا کر

☆☆☆

یا مصطفیؐ یا مجتبیٰؐ مدنی مٹھاؐ سئیں دلربا
میں تے میڈی آل ساری ہے قربان تئیں تے فدا

میڈا اسانول تے فریدسئیں ہن تیڈے مُل خریدسئیں
میڈیاں اندڑ نسلاں سبھے ہن غلام تیڈیاں مصطفیؐ

میڈا دین تے ایمان ہیں میڈی جند تے جان ہیں
میڈی جنت تے کعبہ میڈا تئیں سوہنے دا نقشِ پاء

اے جاہ و زر تے میڈی جان عزت بھرم بھانویں شان
دل آہدے تئیں تے سئیں ڈیواں میں اپنا سب کجھ لٹا

خواہش نہ قاصرؔ بئی بخشو چا الفت یا نبی ﷺ
نی لوڑھ بئی ہرگز کوئی سرکارؐ کرم دے سوا

یا مصطفیؐ یا مجتبیٰؐ مدنی مٹھاؐ سئیں دلربا
میں تے میڈی آل ساری ہے قربان تئیں تے فدا

محمد ﷺ محمد ﷺ ایجھا دلڑ با ہے
اے ناں گِھنو تُساں ٹھردا خدا ہے

آ بہندے اتھاں آپ سوہنا رب
پڑھیندا جتھاں سئیں صَلِّ عَلیٰ ہے

ملی آدم کوں معافی ایندے صدقے ہے
اُمت تاں اُمت نبیاںؑ دا آسرا ہے

عرش فرش ڈیکھو، ڈیکھو کونین سارے
نی ایجھا کتھئیں کوئی جیجھا مصطفیٰؐ ہے

کتنا ارفع تے عالی ہوسے او بلند
عرش جئیں دا چمدا نقشِ پاء ہے

پیارا کوئی ایجھا ہووے تاں ڈسو تُساں
چرند پرند جئیں تے ہر شے فدا ہے

فرمیندے خدا انم کریندا ارد ہر گز
بنا تے وسیلہ اینکوں جو منگو دعا ہے

ایندے صدقے ٹلدن بلائیں وبائیں
ءِ رحمت خدا دی سراپا شفا ہے

کئی ہک ڈیکھا وے لعل ایجھا
کھاتے پتھر جیرھا ڈیندا دعا ہے

او دل قوسین ہے واللہ قاصر
جئیں دل وسدا مدنی مٹھا ہے

محمد ﷺ محمد ﷺ ایجھا دلڑبا ہے
اے ناں گھنو تُساں ٹھردا خدا ہے

☆☆☆

توں میڈا مصطفیٰ ہیں توں میڈا مجتبیٰ ہیں
توں جگ دا مصطفیٰ ہیں توں رب دا مصطفیٰ ہیں

کائنات شودی اے تاں سکیں اصلوں کل بنی اے
خالق دی ابتداء ہیں توں خالق دی انتہا ہیں

توں او حسین و جمیل ہیں یوسفؑ وی تیڈا عکس
بے مثل تیڈی صورت توں جلوہِ خدا ہیں

لک لک تے تیکوں ڈیکھن دشمن تے تیڈے منکر
ہر دل دی توں ہیں دھڑکن ہر دل دا دلرُبا ہیں

جنئیں کوں توں گل لئی چا نسلاں دی رنگ ڈکھائی
توں اجھا پیت پال ہیں توں اجھا باوفا ہیں

تیڈے طفیل سانولؑ ءِ رنگ نور ہن نظارے
جانِ جہاں زندگی توں جانِ مدعا ہیں

سائل تاں کیا شہنشاہ ہن در تیڈے منگتے
لجپال او سخی توں شاہِ جود و سخا ہیں

مکے مدینے ٹردیں قوسین سدرۃ سجدیں
قدرت دا راز ہیں توں عقل توں ورا ہیں

رتبے ڈساں کیا تیڈے رب تیڈے رستے ڈہدے
محبوب رب دا ہیں سکیں توں مقصدِ خدا ہیں

رکھدن اجائی بغض او جیڑھے نی تیڈے سو نہے
توں جنہاں وچ ہیں وسدا او جانڈن توں کیا ہیں

سݨ سݨ تے تیڈا اناں سئیں ٹھر ٹھر دے میڈا اہاں سئیں
میکوں عجیب کیف ملدے توں سرور دی انتہا ہیں

دشمن کوں ڈیویں دعائیں واہ حوصلہ ہے تیڈا
کھا پتھر ڈیویں معافیاں ایجھا خیر الوراء ہیں

مدنی مٹھا ڈسا سئیں تیکوں قاصر کیا سمجھے
نہ توں خدا ہیں سوہݨا نہ خدا کولوں جدا ہیں

توں میڈا مصطفیٰ ہیں توں میڈا مجتبیٰ ہیں
توں جگ دا مصطفیٰ ہیں توں رب دا مصطفیٰ ہیں

اللہ دا دیدار ہے دیدار محمد ﷺ دا
اللہ دا رخ ، رخ انوار محمد ﷺ دا

وجہ اللہ محمد ﷺ ، ہے ید ید اللہ محمد ﷺ
اللہ دا اظہار ہے ، اظہار محمد ﷺ دا

رب دا محبوبؐ ہے، محبوب مٹھا میڈا
ہے عاشق خدا خود، سرکار محمد ﷺ دا

بیشک عشق نبیؐ ہے عشق خدا دا سکیں
اللہ دا دلدار ہے، دلدار محمد ﷺ دا

اے کرامت نی تاں ول کیا ہے ڈس ملاں
شفا عتاں ونڈیندا اتھے بیمار محمد ﷺ دا

غم دے پہاڑ ترٹن بھانویں ہووے ساہ سولی
قرار اچ راہندے بے قرار محمد ﷺ دا

اے بدھیں کوں چھڑواوے بدھیں کوں تراوے
اختیار ہے سکیں اختیار محمد ﷺ دا

اے جہان کیا ہے سبھو کونین اوندا ہے پیا
جیرھا کھرا کھرا جانثار محمد ﷺ دا

رکھ آلِ نبیؐ دی حب اتے عشق نبیؐ قاصر
نی اڑدا کتھائیں وی حب دار محمد ﷺ دا

اللہ دا دیدار ہے دیدار محمد ﷺ دا
اللہ دا رخ رخ انوار محمد ﷺ دا

ہر دل دا ارمان محمد ﷺ
اللہ دا احسان محمد ﷺ

ہے سُرور کونین دا آقاؐ
ہے کائنات دی جان محمد ﷺ

سارے نبیؑ ہن شاناں والے
سب توں ودھ ذیشان محمد ﷺ

سَے شہنشاہ غلام سڈاون
سب دا ہے سلطان محمد ﷺ

پاک ہر شے توں اللہ ہے پر
اللہ دی ہے جان محمد ﷺ

رب دے پچھوں سُنجاݨ سب دی
رب دی ہے پہچان محمد ﷺ

میں توں دکھ نہ گھٹ ءِ سوہنڑاؐ
آہدے سئیں سُجان محمد ﷺ

میڈا آقاؐ مالک ہے مدنیؐ
ہے میڈی جند جان محمد ﷺ

سب توں ہیں سمیں ڈکھرا وکھرا
ڑا ہیں قرآن محمد ﷺ

وَرَفَعْنَا لَکَ ذِکْرَکَ
رب دا ہے اعلان محمد ﷺ

تیڈے دیدار دے ہن سکاتے
حور ملک غلمان محمد ﷺ

تیڈے مقام دی حد کیوں ہووے
جبریلؑ جیہے دربان محمد ﷺ

عرش تے فرش چمن جئیں کوں
تیڈی جتیاں دی شان محمد ﷺ

تیڈے اصحابؓ ہن بلند کتنے
غلاماں دی اے آن محمد ﷺ

قاصر دی ہے ایہا حسرت
تیئں تے تھیواں قربان محمد ﷺ

ہر دل دا ارمان محمد ﷺ
اللہ دا احسان محمد ﷺ

میڈا ورد ہے سئیں محمد ﷺ دا نام
کراں پیش لکھاں درود وسلام

متاں آکھو چا میکوں دردا ہے سگ
ہیں آس اِچ تھئی ہے حیاتی تمام

جے اوقات پچھدیں تاں سُݨ گھن میڈی
محمدؐ دے دردا میں ادنیٰ غلام

نہ ملن بے شک میکوں حور و قصور
تیڈے قدماں وچ پر تھیوے صبح شام

میں ہیں آس تے ساقی جیندا وداں
متاں ڈیوو چا اپݨے ہتھیں دا جام

میڈا ورد ہے سئیں محمد ﷺ دا نام
کراں پیش لکھاں درود وسلام

نعتِ رسول مقبول ﷺ

محمد ﷺ دے در دے بھکاری اساں
ایندے ناں توں جند جان واری اساں

ایندے در توں پندوں ایندے در توں گھندوں
اینویں عمراں ساری گزاری اساں

محبوبِ رب داتے مطلوب جگ دا
ہندے کیتے دنیاں وساری اساں

اساں بے کوں ڈیکھوں اساں بے کوں سوچوں
کیتی ایں توں توبہ تے زاری اساں

چم چم اکھیں نال ایندے نقشِ پاء کوں
ہیسے سئیت وگڑی سنواری اساں

سڈایا چا مدنی مدینے جڈاں
اکھیں نال ڈیسوں بہاری اساں

سب دا سہارا جو ہے مدنیؐ پیارا
ہیندے زور تے بگیوں گزاری اساں

تیکوں ہووے پارت سئیں عربیؐ مٹھا
وڈوں کُر تے بیڑا جو تاری اساں

کڈاہیں تاں آسو اساں ڈے محمد ﷺ
بیٹھوں راہ تے اکھیں وِچھاری اساں

نبیؐ مصطفیٰؐ سئیں صلّی علی سئیں
رکھیسوں ایہو وِرد جاری اساں

ڈٹھی ہک جھلک تے تھئی جان قابو
پھسیے عشق دی وِچ ہیں گاری اساں

تیڈے رخ دی تلاوت کر کر تے سئیںؐ
بنڑیے صورت تیڈی دے ہیں قاری اساں

ڈیوو خیر قاصر کوں مدنیؐ سوہنڑا
بیٹھوں جھولی اپنڑی پساری اساں

☆☆☆

محمدؐ دا سئیں راز کیا پچھدو
رب دا ہے انداز کیا پچھدو

انتہا تخلیق تخیل
خالق دا ہے ناز کیا پچھدو

مُحبّ یا محبوبؐ جانڑئے
وکھرے راز نیاز کیا پچھدو

رؤف تے رحیم کریم ہے
احمدؐ دے اعزاز کیا پچھدو

لُک تے سنڑن جئیں کوں دشمن
من بھاونڑی آواز کیا پچھدو

اُتھ پُنے جتھ کوئی نہ پُناں
ہے اُچی پرواز کیا پچھدو

منیں جئیں دی دوستی منکر
آپؐ او بندہ نواز کیا پچھدو

ہر کرامت سوہنڑےؐ دی کرامت
آپؐ دے اعجاز کیا پچھدو

الفت حضورؐ دی سینے ہے قاصرؔ
بخشش دا جواز کیا پچھدو

☆☆☆

نعتِ رسول مقبول ﷺ

میں غلامِ مصطفیٰؐ ہاں میکوں سئیں کیا دا ڈر ہے
ہے مالک جئیں دا محمد ﷺ او بے خوف بے خطر ہے

ہن اوں دے کیتے تلخیاں منکر نبیؐ دائے جیرھا
محمد ﷺ دے پیاریں کیتے نہ قبر نہ کوئی حشر ہے

کیوں رُلے ودا مفتا خُلد وِ ارم دے سانگے
احمدؐ دے قدمیں وچ سئیں جئیں دا جو گھر ہے

تساں گولو ودے صداں مکے وچ گھر خدا دا
میڈے کیتے میڈا کعبہ میڈے مدنیؐ مٹھے دا در ہے

واقف تھیندے یقیناً او سدرۃ تے قوسین دا
مدنیؐ دے نقشِ پاء کوں چمدا جیرھا بشر ہے

روزہ نماز پلڑے نہ عمل ہن میڈے پھلڑے
ڈیکھ خالی جھولی اپنی تھی چشم میڈی تر ہے

علیؑ دے لعلاں دی شان جُل ڈیکھوں اُتھائیں
منکر نبیؐ دی آل دا حقیقت توں بے خبر ہے

عملاں دے زور نہ ملسے وے کُجھ اُتھائیں
اوتوڑ چڑھسے جنیں تے محمد ﷺ دی تھی نظر ہے

جے تائیں نہ ہووے دل وچ الفت نبیؐ دی قاصر
اوتائیں نمازاں روزے ہر بندگی بے اثر ہے

میں غلامِ مصطفیؐ ہاں میکوں سئیں کیا دا ڈر ہے
ہے مالک جنیں دا محمد ﷺ او بے خوف بے خطر ہے

☆☆☆

لباں تے آندے جڈاں میڈے نبیؐ داناں
جھک جھک وینداں اکھیں ٹھرٹھر پمدن ہاں

سݨ ناں تیڈا سئیںؐ مدنی مٹھا مصطفیٰ
ملائیک پڑھدن درود پڑھیندے سلام سجاں
تیئںؐ نبیؐ دے صدقے سارا عرش فرش بݨے
اے زمین آسمان ہوون بھانویں سارے جہاں

گل پھل رنگ نظارے سجھ چندر ہوون تارے
ہے نور تیڈا حضورؐ ثریا، دھنگ کہکشاں
اے کھماں گاجاں بجلیاں ہن ساریاں تیڈیاں تجلیاں
ہر ہر شے وچ ہیں عیاں کڈیں ظاہر کڈیں پنہاں

کڈیں طور ہیں مدینے کڈیں قرنی دے سینے
کڈیں سدرۃ دا گھوٹ کڈیں قوسین تے مہماں
چم چم تے ناں تیڈا سئیںؐ رج نی تھیندا
قاصر دا دل آکھے چم چم تے ول چماں

لباں تے آندے جڈاں میڈے نبیؐ داناں
جھک جھک وینداں اکھیں ٹھرٹھر پمدن ہاں

☆☆☆

مولا کرم دی کر نظر ہک میں جیھے بیمار تے
ہادی ہووے الفت تیڈی باقی میڈے ہر پیار تے

تیں وچ اینویں تھیواں فنا جو مرتے میں پانواں بقا
تھیواں امر مدنی مٹھل ﷺ تیڈے اُتے جندوار تے

حسرت ہے میڈی اے خدا لب تے ہووے یا مصطفی ﷺ
مارن تونڑیں پتھر میکوں بھانویں چڑھاون دار تے

ہک میں نہیں منگتا تیڈا عاشق ہے تیڈا خود خدا
قربان ہن سارے جہاں تیڈے سئیں رُخ انوار تے

نہ خوف دوزخ دا ہووے نہ ہووے جنت دی ہوس
جے کر مراں تیڈے اُتے جیواں تیڈے دیدار تے

میں صرف سئیں ݙیکھاں تیکوں ہر وقت میں سوچاں تیکوں
جیڈے وی میں دیداں کراں پووے نظر تئیں یارؔ تے

عملاں دا نہ کئی زور ہے نہ بیا سہارا ہے کوئی
قاصرؔ کوں ہے بیا مان بس اپݨے سوہݨے سرکار ﷺ تے

مولا کرم دی کر نظر ہک میں جیہے بیمار تے
ہاوی ہووے الفت تیݙی باقی میݙے ہر پیار تے

☆☆☆

عشق سوہݨے اِچ اے حال تھی ونجے
اے غلام وی مثلِ بلالؓ تھی ونجے

اویسؓ جیھا تاں ممکن نہیں کوئی
پر اے باھناں ہک مثال تھی ونجے

ملے نہ بے شک حوراں تے جنت
بس سوہݨاؐ سئیں میڈے نال تھی ونجے

ڈُکھیں درویں کوں لگڑی ہے پئی
عربیؐ میڈا غم ٹال تھی ونجے

ول میں پُھنڈیا نہ مساں جگ تے
نصیب جو سئیںؐ دی درسال تھی ونجے

ہووے جیجھا نکماں بے پچھݨاں
سئیںؐ دا بݨ باکمال تھی ونجے

ایویں نہ جو ودا کھاوے دِھکڑے
قاصر دی اجھی سنبھال تھی ونجے

☆☆☆

سنگتی شیطان دائے باصفانی
جیندا محمد ﷺ دلڑبانی

عبادت نی بے شک ہے تجارت
جنیں وچ عشقِ مصطفیٰ ؐ نی

پُر خطر مشکوک بے فیض
عمل سئیں دی بے اقتدانی

عقل دا اندھا نصیبِ ماریل
جنیں دی پنجتن نال وفانی

مومن نی اونکوں سمجھیں منافق
جنیں دل وچ حبِ مُرتضیٰؑ نی

اوندی رہندی ءِ جھولی خالی
جیڑھا در مدنی دا گدانی

خوف دوزخ والوبھ جنت دی
سِدقے ہن چھڑا بندگی خدانی

قاصر علیؑ دے لال توں صدقے
سِر ڈِتس کیتا سجدہ قضانی

سنگتی شیطان دائے باصفانی
جیندا محمد ﷺ دلڑبانی

☆☆☆

قاصرؔ بہوں خوش نصیب ہے
سئیں مصطفیٰؐ دے قریب ہے

بیا کیا منگے رب توں بھلا
مٹھا محمد ﷺ ایندا حبیبؐ ہے

شاہِ لولاک نال غلامی اِس
کئی حرج نی جو غریب ہے

بے شک اے کمتر حقیر ہے
ایں جیہا کئیں دا منیب ہے

ملیے رہن سئیںؐ دے قدم شالا
ول ہر اکھیں صلیب ہے

جاہ جاہ نہ گھن وجوتساں
لجپال ایندا طبیب ہے

قاصر ہر حال اِچ خش رہسے
ء باغ نبیؐ دا عندلیب ہے

اے قاصرؔ بہوں خوش نصیب ہے
سئیں مصطفیٰؐ دے قریب ہے

سکدیں اکھیں تیڈے کیتے مدنی مٹھل منٹھار سئیں
مانڈی ہے دل مد تیں کنوں بخشو چاہݨ دیدار سئیں

وندلیندا ہاں وندلیندی نئیں گالھی ہے دل مجھیندی نئیں
کہیں قام وچ آندی نئیں راہندی ہے نت آوازار سئیں

رب جوڑے کئی ایجھا سبب عربی پنل شاہِ عرب
ہاں تیئں کیتے نت جاں بلب ڈیکھاں میں رخ انوار سئیں

اُلرن تیئں ڈوں باہیں میڈیاں مل مل بہاں راہیں تیڈیاں
اکھیاں وچھا تیڈے دگ اُتے کریندا ہاں نت انتظار سئیں

آکھیں ہوا دلدار کوں نبیاںؑ دے سئیں سردارؐ کوں
لا دوا چا گل بے کار کوں تھئی ہاں بہوں لاچار سئیں

ڈکھڑے سبھے منظور ہن تیڈیاں سوغاتاں حضور ہن
ساہ توں وی ہن پیاریاں میکوں تیڈا اور دمیڈا اقرار سئیں

ونجے ہر شے تونے لٹیج سئیں پر پووو تُساں منیج سئیں
قدمیں دیوچ جیواں مراں ڈیواں میں جندڑی وار سئیں

بُجھڑانی تیئیں توں حال سئیں توں جانڈیں لجپال سئیں
بھالو کرم دی بھال سئیں تیڈے عشق وچ ہاں بیمار سئیں

اے صحن سنج اگواڑ ہے رکھو قدم ست ماڑ ہے
قاصر کوں ہے ایہا طلب نہ کجھ بیا درکار سئیں

سکدین اکھیں تیڈے کیتے مدنی مٹھل منٹھار سئیں
ماندی ہے دل مدتیں کنوں بخشو چاہن دیدار سئیں

☆☆☆

نہ بے چین نہ بے آرام ہاں
میں محمدؐ دی آ مشام ہاں

نہ چنتا کوئی نہ خوف ہے
میں مصطفےٰؐ دا غلام ہاں

اُونکوں قبر حشر دیاں پارتاں
بگمدا جنیں کوں صبح شام ہاں

بیا کجھ نی اصُل ہڑ میڈے
پڑھدا درود و سلام ہاں

باوجودِ خاص کرم قاصرؔ
مشہور تھی تے گمنام ہاں

نہ بے چین نہ بے آرام ہاں
میں محمدؐ دی آ مشام ہاں

دل لاتے آپؑ نال بے خوف تھی ویجو
دل تھیوے جیرھا حال بے خوف تھی ویجو

اے عاشقِ نبیؐ تے غلام علیؓ ہے
ہے اویسؓ ہک مثال بے خوف تھی ویجو

اوں کوں اپنا غلام ہر انویں ہے عزیز
جیویں محمد ﷺ کوں بلالؓ بے خوف تھی ویجو

جے آپووے برسر مشکل آوکھی کوئی
ہے نا؟ علیؓ لجپال بے خوف تھی ویجو

حائل تھیندے نی اتھاں فاصلے صدیں دے
لہندے اج وی سنبھال بے خوف تھی ویجو

ہے پختہ میڈا ایں تے ایمان سئیں
گجھانی کہیندا حال بے خوف تھی ویجو

اوکھٹ گیا جو اوندا تے اوندی آل دائے
ہے لوہے لیک ڳال بے خوف تھی ویجو

نہ جنیں دا ہووے سئیں کوئی وارث تے دھنی
لیندے اوکوں سینے نال بے خوف تھی ویجو

ہے تلخ حقیقت بے شک قبر تے حشر
ہے نا؟ آمنہؓ دا لعل بے خوف تھی ویجو

پکا رکھ توں ایمان اپنی بخشش کیتے
گھنائے آپؑ دا خیال بے خوف تھی ویجو

پڑھو درودِ نبیؐ وٹھو دامنِ علیؓ
ضرور تھیسے دل وصال بے خوف تھی ویجو

ملی جنئیں کوں الفت جڑی پکی نسبت
پاوے خشی دی دھمال بے خوف تھی ویجو

قاصر بے شک ہیں توں بے عمل بے سمل
وارث نبیؐ لجپال بے خوف تھی ویجو

دل لاتے آپؐ نال بے خوف تھی ویجو
دل تھیوے جیرھا حال بے خوف تھی ویجو

رنجا توں نہ مفتا دلِ غمزدہ کوں
چمن ڈے ملاں سئیں دے نقشِ پاء کوں

اے فتوے تے تقوے تساں آپ جانو
سمجھدے جدائی اساں مصطفیٰؐ کوں

توں بدعتی تے مشرک دے اعزاز ڈتی رکھ
درود بھجیندے رہسوں شاہِ انبیاءؑ کوں

جیرھی دل آکھی لا تہمت اساں تے
اساں آقا مولا منیسے مرتضیٰؓ کوں

نہ ڈے دڑکے ملاں قبر تے حشر دے
نہ کجھ تھیسے اصلوں غلام مجتبیٰؓ کوں

آ ملاں وساؤں ایویں دل وچ خدا
وسایا ہے جنویں حسینؓ کربلا کوں

انویں تڑپوں مچلوں محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے عشقِ ءِ چ
جنویں درد تڑپیندے کہیں لا دوا کوں

ودا گول بے شک سہارے بے آسرے
کافی مصطفیٰؐ ہے قاصر بے نوا کوں

ایہو احسان میں تے سئیں سجان کر
ساکوں دیدار محبوبؐ دا دان کر

نی حجت کئی نہ ہے میڈی اوقات کئی
بس مہربانی میں تے مہربان کر

میں کڈن دی اے حسرت وداہاں پوری
صدقہ محبوب دا پورے ارمان کر

منگدا نہیں تیئں توں طور دا جلوہ میں
بس میڈے روبرو سئیں میڈی جان کر

ساہ وچ ساہ آویسے تے پھنڈلوں ویسے
دیدیں دیداں رلا تے سئیں شادمان کر

نی بلند ایں قدر میڈے اشعار پر
توں عطاءِ ن کوں سئیں بوءِ حسان کر

بیٹھا ڈیکھے قاصر تیکوں ہر آن سئیں
کرم ایجھا وسا ایجھا فیضان کر

ایہو احسان میں تے سئیں سجان کر
ساکوں دیدار محبوبؐ دا دان کر

دامن میڈے نبیؐ دا، اتنجھا وسیع تے عالی
ویندا نی کوئی ہرگز ایں در توں منگتا خالی

اپنا ہووے پرایا سب تے کرم وسایا
بھر بھر تے جھولیاں گے، سکھنا نی گیا سوالی

بکیاں تے ہاں پیا ٹھرے ڈیکھاں نبیؐ دا گھر اے
آواں جڈاں مدینے رج رج تے چماں جالی

سن سن تے ساہ سکے محشر دیاں تلخیاں کوں
دل کوں سکون آندے ڈیکھاں جے کملی کالی

ہیں آس تے پیا جیندے قاصر تیڈا اسڈیندے
سڈ و مدینے آقاؐ ڈو جگ دا توںؐ ہیں والی

دامن میڈے نبیؐ دا اتنجھا وسیع تے عالی
ویندا نی کئی ہرگز ایں در توں منگتا خالی

لکھا دل دی ہے پئی صدا یا محمد ﷺ

نہ آوے لفظ کئی بیا یا محمد ﷺ

کراں وردا ایہو میں دم دم ہمیشاں

تے دم دم ہواں میں فدا یا محمد ﷺ

سنور گے اوندے سب جہان جے کر

ہوے لب تے وقتِ نزع یا محمد ﷺ

کریسے اوندا کیا ولا روزِ محشر

ہووے جئیں دا حامی رِٹھا یا محمد ﷺ

خدا کوں او کیویں نہ بھانویں جو دل ول

کرے جیڑھا تیڈی ثناء محمد ﷺ

رکھیں صدقہ حسنین دا لاج قاصر

اے سڈ ویندا ہے سگ تیڈا یا محمد ﷺ

بے شک ہے غمخوار محمد ﷺ
اُمت دا لجپال محمد ﷺ

اکھ دا نور ہر دل دا سرور اے
سئیں آمنہؓ دا لعل محمد ﷺ

نظر ہٹاوݨ دل نی آہدا
اینجھا سراپا جمال محمد ﷺ

او مالک ہے تقدیراں دا
جئیں کوں ملیا خیال محمد ﷺ

عرشاں تے ہن چرچے اوندے
ملی جئیں درسال محمد ﷺ

لاوارث تے بے واہیں دا
سب دا ڈھنی لجپال محمد ﷺ

جئیں تے تھی ویندے اوتر دے
اینجھی نظر کمال محمد ﷺ

قاصرؔ ہے سگ تیڈے در دا
تھویں آپ سنبھال محمد ﷺ

محمدؐ محمدؐ کیجھائے پیارا ناں
جے کئی ناں گھنے چا تاں ٹھر ویندے ہاں

اتھاں ناں گھنو عرش تے ہن چمدے
اُتھاں ناں گھنو فرش تے ہن چمدے
ایندا راج ہے پیا اِتھاں تے اُتھاں

ایں سوہنے دے ناں دی تاثیر عجیب اے
سیئں ہر درد دا ایھو سوہنا طبیب اے
ایہو درداں سولاں دا ہے پیا درماں

ایندے نال جنیں کوں ہے ڈِھگ ساری الفت
خدائیں ہے اوندا تے اوندی ہے جنت
اوندے قبضے وچ ہن زمین آسماں

تیڈا اکم نی قاصر کریں توں بیان ء
ثنا خواں جنیں دا ہے خود رحمان ء
یقیناً بے مثل ء محبوب سُبحاں

محمدؐ محمدؐ کیجھائے پیارا ناں
جے کئی ناں گھنے چا تاں ٹھر ویندے ہاں

مہربان میں تے سوہنا شاہ اُمم ہے

قدم قدم سئیں دا میں تے کرم ہے

کینویں لکاواں سائیں دیاں نوازشاں

سوہنے دے دم نال میڈا ابھرم ہے

ملاں ،گول وداتوں عرشاں تے جنت

میڈے کیتے سرکاؐ دا در ارم ہے

ودا جھک مسیتیں لکھاں حج ادا کر

میڈے کیتے کعبہ سئیں دا قدم ہے

کھل ہس اتے خشیاں تیکوں مبارک

میڈی راحت تے خشی نبیؐ سئیں دا غم ہے

طبیب جئیں کوں سمجھم ہوں لوٹ بر کیے

درداں دا درمل محمدؐ دا دم ہے

نہ ڈیو ڈر کے قاصر قبر تے حشر دے

میڈا شافعی شاہؐ عرب و عجم ہے

مدنی مٹھا منٹھار ہیں
رب سوہنے دا دلدار ہیں

جئیں تے کریں چا توں نظر
گر ڈیندا بیڑے پار ہیں

کیوں قیامت توں ڈراں مٹھا
محشر دا توں مختار ہیں

جئیں نال لئی تیئں ہے نبھی
یار یں دا کیجھا یار ہیں

بے چین دل دا چین توں
ڈکھیے دلیں دا قرار ہیں

اپنا بھانویں بیگانہ ہے
ہر دا سانجھا غمخوار ہیں

مارن پتھر ڈیندیں دُعا
ایں رحم دل سرکار ہیں

آوے جیڑھا بݨ تے قاتل
بݨ ویندا اوندا یار ہیں

سکھݨا نی قاصر گیا سائل
ایجھا سخی سردار ہیں

سوہنا سب توں اعلیٰ ہے گھر مصطفیٰؐ دا
بسیرا ہے پیا جتھاں سوہنے خدا دا

جو منگدیں توں وچ منگ ایں در تے صداڑے
قبول حرف اتھاں تھیندے دعا دا

جیرھا مدے سائل جھولیاں بھر تے ویندے
خزانہ لٹیندا اپے شاہِ سخا دا

او بے ہوسی جیڑھے جاہ و زر منگدن
سوہنا میں ہاں سائل چھڑا دلربا دا

ہوے لاعلاج جیرھا نیو درنبیؐ تے
تھیندا ہے علاج اُتھاں ہر لا دوا دا

ایں بنڈی اے سکیں اتھاں تھیندے کرم او
بنڈے منگتا بادشاہ نبیؐ دے گدا دا

جنت اوں تے صدقے ہن قربان حوراں
قسم ربّ دی جیرھائے غلام مصطفیٰؐ دا

بے شک وچ پناں او خدا دے حضورے
ہے عاشق جیرھا سوہنے دے نقشِ پاء دا

سڑیسے اوں کوں کیویں دوزخ بیچاری
تھئے دیدار جنئیں کوں شمس الضحیٰ دا

او منظور مقبول ہے پیا مولا کوں
یار وڈکھ ہے جنئیں کوں شاہِ کربلا دا

ہودن لکھ مبارخاں اوں کوں آہدے قاصر
نی منکر جیرھا میڈے سئیں مرتضیٰ دا

دین تے دین دا معیار ہے
سوہنے محمد ﷺ نال پیار ہے

روزہ نماز ہن جُز ایندے
محور مرکز سرکارؐ ہے

حج کر بھانویں زکوتاں ڈے
باجھ مدنیؐ دے بے کار ہے

بے تاثیر عبادتاں اوندیاں
نہ نبیؐ جئیں دا دلدار ہے

جُز الفت رسول ﷺ دے
کوئی لیکھا نہ قطار ہے

توں جتنی تنڑ مار ملاں
اللہ نبیؐ ناں دھار ہے

سارے دین دا حاصل جند
آلِ نبیؐ توں وار ہے

عمرؓ توں پچھ ایمان ہے کیا
یا جاندا حیدرؓ کرار ہے

خدا اوی اوندا بندا ہے
جئیں دا نبیؐ سردار ہے

بلالؓ اویس تاں بندے
مصطفیٰؐ تے جانثار ہے

قاصرؔ خوف حشر دا کیا
جے مدنیؐ ذمہ دار ہے

☆☆☆

محمد ﷺ دی جو آ مشام تھی ویندے
محفوظ ہر بلا توں دوام تھی ویندے

ملے جنئیں کوں ایں گھر دی چاکری
سارا جگ اوندا غلام تھی ویندے

قبر تے حشر دا اونکوں خوف نی
جنئیں دل وِچ سوہنے دا قیام تھی ویندے

نظر جنئیں تے تھیندی اے شام وسحر
اوندا ورد درود وسلام تھی ویندے

ہے دنیا سرخرو دین وی کامران
آقا دے کرم دا اہتمام تھی ویندے

جنئیں عاصی کوں لیندن چا سرکارؐ گل
اوندا ذکر جنت وِچ عام تھی ویندے

ملیے جنئیں کوں سرکارؐ دا نقشِ پاء
بلند عرش تے اوندا مقام تھی ویندے

تصور اوندے وِچ نی ہوندا ہرگز
سئیں دے صدقے جیڑھا انعام تھی ویندے

ہے چوکھٹ نبیؐ دا جنئیں متھڑے کوں قرب
معزز اوندا جگ تے نام تھی ویندے

جو چھیڑی رہے نت نبیؐ سئیں دی گال
اوندا ذکر عرشاں تے عام تھی ویندے

جیڑھا در نہ مرشد دا چھوڑے قاصر
اوندے نال سوہنا ہمکلام تھی ویندے

☆☆☆

اے کرم میں تے میڈا خدا کر
غلامی سئیں مصطفیٰ ﷺ دی عطا کر

منگدا نمہیں تیئں توں میں خدائی
دان میکوں توں سئیں مصطفیٰ ﷺ کر

کعبے آلا توں جانڑ آپے کعبہ
میکوں بخشش سئیں دا نقشِ پاء کر

پرستش کراں توڑیں میں سجدے
روبرو میڈے توں دلڑبا کر

قادر ہیں توں ہے خواہش میڈی اے
درد ڈے آپ ﷺ دا لا دوا کر

ہک سوہنڑے توں نہ تھیواں پرے میں
سارا بے شک جہان توں جدا کر

رہواں لتڑیندا اتھ میں دے وچ میں
پوری میڈی اے رب سئیں دعا کر

ڈیکھن ہک واری چاہئیں کوں دیداں
ول نہ بے شک حیاتی وفا کر

سنڑے تیڈی اور رب بہوں کریم ایں
توں وی ول ول اوندے در صدا کر

چھوڑ ڈے لالچ ہرگز جنت دی
توں مدینے کوں اپنڑا مدعا کر

ول ڈیکھیں لطف و کرم کیا تھیندے
کجھ طلب نہ بیا آپ ﷺ دے سوا کر

عرشوں لہہ حوراں وندلیسن تیکوں
عشقِ نبی ﷺ اچ دل غمزدہ کر

تیئں تے کرم تھیوے یا نہ تھیوے
توں قاصر مصطفیٰ ﷺ مصطفیٰ ﷺ کر

☆☆☆

ہے حسرت میں تیڈے سئیں پیر چماں
مک وجے حیاتی میں اتنی دیر چماں

آوے نہ گنتی دے وچ میڈا اے عمل
دل دل تے دل میں سوہنا کئی پھیر چماں

نہ ہٹے نگاہ تیڈے رخ توں سئیں صدا
توں ہوویں چارسو میں تیکوں چوفیر چماں

میڈے دل دا چین ہن تیڈے نا ئلین سئیں
انہاں دی خاک چماں میں انہاں دی کیر چماں

لاوے ودا دل توڑیں میں تے فتوے کوئی
سن ناں تیڈا سئیں میں شام سویر چماں

اکھیں ٹھرن سن تیڈی ثناء سئیں مصطفیٰ
نعت تیڈی دا میں سئیں ہک ہک شعر چماں

قاصر کوں ڈیوا اجازت میڈا مولا علیؑ
گلی گلی نجف دی شہر اجمیر چماں

ہے حسرت میں تیڈے سئیں پیر چماں
مک وجے حیاتی میں اتنی دیر چماں

چھوڑ سارے وسوسے پکا توں ایمان رکھ
ہے محمد ﷺ جانِ جاں اینکوں توں جند جان رکھ

باجھ مصطفیٰ دے سئیں بٹسوں کیا خدا دے سئیں
رب ہی پانوناں تاں توں ایندا اسئیں ارمان رکھ

جان اللہ ی نبیؐ جان احد ہے احمد
کامل اے ایمان ایہو بیا نہ کئی گمان رکھ

شائق ایندی اوذات ہے حاصلِ کائنات ہے
توں ایندا عاشق تھی وچ جندایں تے قربان رکھ

اے دین تے ایمان ہے خیال ایندا عرفان ہے
توں ایندی الفت کوں سئیں سفر دا سامان رکھ

بیڑا اوندا پار ہے جئیں کوں ایں نال پیار ہے
دین دا معیار ایہو ایں تے اطمینان رکھ

فرش تے دھماں ایندیاں عرش تے چرچے ایندے
ہر جاہ سرداری ایندی اینکوں توں سلطان رکھ

سر ڈے قاصر آپؐ تے آپؐ دی بیا آلؑ تے
خود کوں آپؐ دا بنٹا تے طابعِ فرمان رکھ

چھوڑ سارے وسوسے پکا توں ایمان رکھ
ہے محمد ﷺ جان جان اینکوں توں جند جان رکھ

میڈے مصطفیٰ دی ہر گالِ نرالی
شہنشاہ منگتے ایندے تے در سالی

نت پڑھدن جنیں تے رب سئیں درود
محمد ﷺ سوہنے دی اتجھی ذاتِ عالی

اوندے ہتھ ساری خدادی خدائی ءِ
جنت ونڈیندن بہہ جنیں دے موالی

غلام ایندے ہن کتنے عالیٰ تے ارفع
تُساں آپے ڈیکھو چا شانِ بلالیؓ

سخاوت ایندی عقل توں ماورا ہے
جہان ایندا منگتا تے جگ ہے سوالی

ایہو میڈا حیلہ بنڑ چا وسیلہ
سوہنا محمد ﷺ ءِ تیڈی کملی کالی

اتجھا کریم ہے سئیں ایہو جا میم ہے
سائل تاں سائل نی گیا دشمن خالی

جیرھالا وے ایں نال ایں رنگ لیندے
حیاتی تاں ہے اوندی موت وی سکھالی

کہیں وی نی آکھیا تیکوں بے وفا سئیں
اتجھی پیت دی تیئں ہے سئیں پیت پالی

عرشاں توں ملائیک آ چمدن اونکوں
لکھے قلم جیرھا تیڈی ثنا مثالی

اوندے کول ٹُرا مدا آپے ہے کعبہ
جیرھا نقشِ پاء تیڈا بیٹھے سنبھالی

جیڑھا تیئں تے رورو تے پڑھدے درود
توں ڈُکھ درد اوندے رہندیں سوہنا ٹالی

تیئں آپے آکھیے سئیں سوہنا محمد ﷺ
دوزخ وچ نہ سڑسے میڈا اجمالی

دیداں بھلیسو گل میکوں چا لیسو
بس ہیں آس تے رہندوں خودکوں ٹھگالی

ہے ارداس قاصر میڈی آنس قاصر
ڈیکھاں اوندا روضہ چماں اوندی جالی

☆☆☆

آؤ دوستو! نبیؐ دی آ مشام تھی جلوں
قربان آپاں مصطفیٰؐ دے نام تھی جلوں

چھڑا بچسوں نہ اعمال دی عبرت کنوں
تھی تے آپؐ دے بے ذی احترام تھی جلوں

رہسے اصل نہ خوف ول قبر حشر دا
جے دلوں اساں ایندے غلام تھی جلوں

ول ڈیکھ توں او کڑی ہے جنت تیڈے اگوں
ٹر تے طیبہ ڈے اگوں ڈو گام تھی جلوں

ول ڈیکھجو اگوں لگدی ہے کیا تہاڈی قیمت
جو نبیؐ سئیں دی آل تے نیلام تھی جلوں

چھوڑ غرور من گھنو تساں آکھیا میڈا سئیں
چم نقشِ پاء کوں صاحبِ مقام تھی جلوں

ودھ ملسن سوچ توں تہاکوں مرتبے
آپاں آپؐ دے چھڑا عاشق عام تھی جلوں

ول کوثر کریسے رشک تہاکوں ڈیکھ تے
مئے مدنیؐ دے طالبِ جام تھی جلوں

اساں وقت دے یزید کوں لتاڑ سگدوں
جے خلوص نال حسینؓ دا پیغام تھی جلوں

اٹھوں بیہہ تے ڈیکھسوں گنبد خضریٰ
جے غرق درود وسلام تھی جلوں

جو محمد ﷺ دے نقشِ قدم تے ٹرپوں
دل اللہ دی آواز تے الہام تھی جلوں

روز سرِ عرش تے دل منیسے ساڈی شام
اساں جے کر مدینے ہک شام تھی جلوں

آن وسے تیئں وِچ آپے سوہنا خدا
وسا تے آپؐ کوں مسجدِ حرام تھی جلوں

آؤ رل تے قاصرؔ سبھے منگوں اے دعا
سوہنے محمد ﷺ دے غلامیں دے غلام تھی جلوں

آؤ دوستو! نبیؐ دی آمشام تھی جلوں
قربان آپاں مصطفیٰؐ دے نام تھی جلوں

☆☆☆

ساوے روضے آلا ساوا روضہ ڈِکھا
ٹِکا تے دل دیاں سئیںؐ سِکاں لہوا

ایں تھیوے کرم سوہنا شاہ امم
ڈیکھاں رج رج تیکوں سوہنا سانول مٹھا
بئی خواہش نہ کوئی طلب ہے میڈی
جانڑی جانڑ توں دل دیاں آساں پُجا

جے ڈیکھاں نہ تیکوں نہ پل چین آوے
صدقہ حسینؓ دا ماہی دیداں کرا
تاں ٹھرسن اکھیں، ہاں، بکیاں میڈیاں
سئیںؐ ہتھ، پیر اپنڑے ول ول چما

ڈیکھاں چپہ چپہ تے ہر ہر گلی
پاک دھرتی تے سوہنا کڈاہیں سڈا
قاصر کراں لکھاں سجدے اُتھائیں
اے جتھ جتھ قدم میڈے محبوب دا

ساوے روضے آلا ساوا روضہ ڈِکھا
ٹِکا تے دل دیاں سئیںؐ سِکاں لہوا

محمد ﷺ محمد ﷺ کریندے
ریہو سے
ہاں اینویں اپنا ٹھریندے ریہو سے

دل حرف بنا کوئی
آیا زباں تے نہ کئی ~~حرف ہیا~~
ایہو ورد دل دل پکیندے ریہو سے
گم تھی تے تیڈے خیالیں دے وچ سئیں
سُتے لیکھ اپنے جگیندے ریہو سے

ایں توں سوا نی عمل ہیا کوئی وی
تیڈے نقشِ پاءکوں چمیندے ریہو سے
آیاں سئیں جتنیاں مشکلاں مصیبتاں
تیئیں دلبر دے صدقے ٹلیندے ریہو سے

ہیا تاں نہ ہا کوئی وسیلہ بھروسہ
تیڈے ماݨ تے سئیں نبھیندے ریہو سے
ایں رکھیے سوہنے سئیں میڈا بھرم
نہ وِٹکی راند توٹے وِٹکیندے ریہو سے
توٹے بار قاصر اے ہمتیں دے
اساں میلاد سئیں دا میندے ریہو سے

محمد ﷺ محمد ﷺ کریندے ریہو سے
ہاں اینویں اپنا ٹھریندے ریہو سے

مٹھا محمد ﷺ آکھیندیں ہاں پیا ٹھردا ہے
ناں تیڈا سئیں چیندیں ہاں پیا ٹھردا ہے

وچ لوں لوں دے ہن اسیساں سوہنا سئیں
نقشِ پاء چمیندیں ہاں پیا ٹھردا ہے

تیڈے ورد وِچ بیٹھا جھمداں رات ڈینہاں
ذکر تیڈا کریندیں ہاں پیا ٹھردا ہے

نت سجائی رہنداں محفلاں میلادویاں
تیڈی محفل سجیندیں ہاں پیا ٹھردا ہے

آمد آمد سئیں تیڈے دیوانیں دی
تیڈیاں نعتاں سنیندیں ہاں پیا ٹھردا ہے

تیڈے فیض دا ہے سئیں لنگر جاری نت
تیڈے ناں تے کھویندیں ہاں پیا ٹھردا ہے

میڈا آقا تے مالک سرکار ہیں توں
غلام تیڈا اسڈویندیں ہاں پیا ٹھردا ہے

میں قاصر ہاں یا رت ہے تیکوں لجپالا
تیکوں نت پکریندیں ہاں پیا ٹھردا ہے

مٹھا محمد ﷺ آکھیندیں ہاں پیا ٹھردا ہے
ناں تیڈا سئیں چیندیں ہاں پیا ٹھردا ہے

محمد ﷺ دی جیرھا وی آ مشام ہے
اوں تے بھاہ دوزخ دی حرام ہے

ہن صدقے ایندے معاف تھیندے گناہ
ایہو جا بابرکت ایندا نام ہے

کعبے آلا وی ہے نت اوں تے وسدا
ملیا جئیں کوں ایندا درو بام ہے

سدائل ہے جیرھا چوکھٹ ایندی
چرچا جنت وِچ اوندا عام ہے

بے شک اوہو دل ہے بیت اللہ سئیں
جئیں دل وِچ سئیں ایندا قیام ہے

ہے اپنے پرائے تے سب کیتے سئیں
الفت بھریا ایندا سئیں پیغام ہے

ہے اکھ چاتے سئیں ڈوں صرف ڈیکھناں
اے کوثر توں ودھ تے شیریں جام ہے

ہے الفت پیاری نبیؐ دی قاصر
سئیں قدرت دا عظیم انعام ہے

محمد ﷺ دی جیرھا وی آ مشام ہے
اوں تے بھاہ دوزخ دی حرام ہے

تیڈے باجھوں کہیں دانی گزارا یا رسول اللہؐ
کرم تیڈے دا میکوں ہے سہارا یا رسول اللہؐ

تو مہربان ہو ویں تے خدا مہربان ہوندا ہے
خدا دا پیارا ہے تیڈا پیارا یا رسول اللہؐ

تیڈا در چھوڑ تے ڈیکھے کیوں بے دادر میڈے آقاؐ
کیہڑے بد بخت کوں ہے اے گوارا یا رسول اللہؐ

اے اپنے عمل بدتوں لوک گردان ہن پریشان ہن
تیڈا اے بخشش کیتے کافی اشارہ یا رسول اللہؐ

ڈٹھا جئیں تیکوں ول اوں کوں ریہا ارمان دل دے وچ
ڈیکھاں ول ول تیکوں سوہنا دوبارہ یا رسول اللہؐ

جیرھا تیئں توں دلوں دور ہے اُو ہو مردود ہے پکا
کڈھیا ہے ہر کہیں ایھو نتارہ یا رسول اللہؐ

سوہنا عربی سائیں تیکوں اساڈیاں پارتاں ہوون
میں قاصر ہاں گھنا مفلس بےچارا یا رسول اللہؐ

تیڈے باجھوں کہیں دانی گزارا یا رسول اللہؐ
کرم تیڈے دا میکوں ہے سہارا یا رسول اللہؐ

اللہ دا ہے پیار محمد ﷺ
ہر کہیں دا دلدار محمد ﷺ

اپنا پرایا جئیں تے راضی
او رہبر غمخوار محمد ﷺ

اجیھا دلربا دا اسم
آکھاں لکھ لکھ وار محمد ﷺ

سب بانھے تے غلام ہن ایندے
ہے سب دا تاجدار محمد ﷺ

سب دا داتا تے ہے خواجہ
ڈو جگ دا سنگھار محمد ﷺ

بھالے جئیں تے نظر مہر دی
کر ڈیوے اونکوں پار محمد ﷺ

قاصر خوف حشر دا کینی
ہے ساڈا ذمہ وار محمد ﷺ

☆☆☆

کون محمدؐ دی ثنا کر سگدے
کر سگدے تاں خدا کر سگدے

جن و بشر ھن بے شک بے خبر
مدحت ربِ مصطفےٰؐ کر سگدے

باقی سارے قیاس تے خیال ھن
بیان حقیقت آشنا کر سگدے

اوندا محمدؐ راز ھے انداز ھے
راز بیاں کئی دلربا کر سگدے

شان احمدؐ کوں جانڑے مولا علیؓ
یا اے حق حسینؓ ادا کر سگدے

پیش لکھاں کروڑاں درود و سلام
ہک قاصر بیا کیا کر سگدے

کون محمدؐ دی ثنا کر سگدے
کر سگدے تاں خدا کر سگدے

توں ایندا بݨ تے ڈیکھ کیا رنگ لیندے محمد ﷺ
توں آپے ڈیکھیں تیکوں کتھ پچیندے محمد ﷺ

تاریخ شاہد ایندی مرضی جئیں توں وی پچھ گھن
منگتیں کوں وی شہنشاہ بݨیندے محمد ﷺ

نئیں کجھ پلے تاں پیر پکڑ عربیؐ سوہݨے دے
ایجھائے کریمؐ کرتے بیڑے تریندے محمد ﷺ

نی ڈیندے ڈکھ جو ساہی بݨا توں اینکوں ماہی
ڈکھیاں تے درد یاں دے ڈکھ ونڈیندے محمد ﷺ

ملسی ایجھی مثال نہ دنیا دے وچ کتھئیں
مارے جیرہا پتھر دعائیں ڈیندے محمد ﷺ

جانی دشمن وی اینکوں آکھن صادق امین
کیا خلقِ دشمناں توں وی منویندے محمد ﷺ

لُک لُک تے جنئیں کوں سݨدن مشرک تے منکر
قرآن ایجھا دلنشیں سݨویندے محمد ﷺ

ہے ایجھا پیت پال سئیں لجپال ہے سوہݨا
قاصر دے عیب کملی وچ لکیندے محمد ﷺ

توں ایندا بݨ تے ڈیکھ کیا رنگ لیندے محمد ﷺ
توں آپے ڈیکھیں تیکوں کتھ پچیندے محمد ﷺ

محمد ﷺ دا جیرھا وی حب دار ہے
محمد ﷺ ہوندا خود ذمہ وار ہے

یارو ہر بلا توں ہے محفوظ او
جئیں دا عربیؐ سوہنا دلدار ہے

ڈسو کیویں گھبراوے قبرتوں او
تھیا جئیں کوں سوہنے دا دیدار ہے

او ہر گز نہ اڑسے کتھائیں اصل
جئیں دا مدنیؐ سائیں مددگار ہے

اوکوں روسے ودی اے خلقت سبھی
جو عشقِ نبیؐ ءِ چ اشک بار ہے

ہوسے اوندی سرداری جنت دے وچ
محمد ﷺ جئیں دا وی سردار ہے

او ہجوں نہ تھیسے کتھائیں بے چین
جو شخص آپؐ کیتے بے قرار ہے

خدا سڈتے کولھوں بلہا وے اونکوں
محمد ﷺ دا جیرھا قرب دار ہے

قاصر اونکوں لکھاں مبارخاں ہوون
جیرھے بندے دا سئیں سرکارؐ ہے

محمد ﷺ دا جیرھا وی حب دار ہے
محمد ﷺ ہوندا خود ذمہ وار ہے

احمد ﷺ جئیں دا محبوب ہے
اے جگ اوندا مطلوب ہے

اولاشریک داتھی ویندے
ایں نال جو منسوب ہے

جیڑے کیڈے بھل بھل ایندی
بھانویں شمال جنوب ہے

اوں ہتھ خدادی ہے خدائی
ایندا بھانویں مجذوب ہے

او تر گیا تے تَر گیا ہے
جو وی سئیںؒ دا مرغوب ہے

گھبرانہ قاصرؔ عیباں توں
مدنیؐ ستارالعیوب ہے

احمد ﷺ جئیں دا محبوب ہے
اے جگ اوندا مطلوب ہے

مدنیؐ دے ناں توں فدا ہیں اساں

دیوانے تیڈے مصطفیؐ ہیں اساں

ہے قربان دین و ایمان ایں اُتے

ایندے کیتے سر توں جدا ہیں اساں

ایندے نال جئیں کوں ہے نسبت اوندے

جُتی جوڑ بانھے بجا ہیں اساں

نبی نال اصلوں ساکوں غرض کئی

ایندی آلؑ دے باوفا ہیں اساں

ساڈے سر اکھیں تیڈا کعبہ پر

چمدے ایندا ہت نقشِ پاء ہیں اساں

اے جنت تے حوراں بھانویں کہکشائیں

چھڑے طالب دلربا ہیں اساں

مٹیسیں کیویں توں اسیکوں اَجل
عشقِ مصطفیٰؐ وچ فنا ہیں اساں

پیا اج تیئں پندے زمانہ جتئیں توں
سخی اتھے در دے گدا ہیں اساں

تیئں تے سر ڈیسوں جند گھلیسوں ول ول
پروانے تیڈے خیرالوریٰ ہیں اساں

کیویں آوے ایں لب تے سئیں ناں بے کہیں دا
محبّ تیڈے یا مرتضیٰؑ ہیں اساں

نہ ڈے ملاں توں وڑ کے دا بے ساکوں
متاں سمجھیں پیا بے نوا ہیں اساں

ایندا ایندی جددا ہے دشمن جیرھا
قاصر اوں کیتے قضا ہیں اساں

مدنیؐ دے ناں توں فنا ہیں اساں
دیوانے تیڈے مصطفیٰؐ ہیں اساں

جنہیں تے رب کوں ناز اوگھر ہے نبیؐ دا
بچائے دین جنہیں او جگر ہے نبیؐ دا

نمازاں نہ روزے نہ کعبے دے وچ ہے
جتھوں ملدے رب سئیں او در ہے نبیؐ دا

جیرھا وی وچیں اُتھ ویندے پاک تھی او
اپجا عالی سوہنا نگر ہے نبیؐ دا

خدا دی زبان محمد ﷺ دی جان
کنبے کفر جنہیں توں حیدرؓ ہے نبیؐ دا

جنہیں نیزے تے قرآن پڑھ تے سنایا
او ساڈا امامؑ پسر ہے نبیؐ دا

میڈی آل کوں وی منگوں ساہ توں پیارا
ایہو دین سارا امر ہے نبیؐ دا

او دل وی حرمینِ تے سدرہ قوسینِ
جنیں دل وچ گزر تے بسر ہے نبیؐ دا

متاں لوکو! منزل میڈی بی پے سمجھو
میڈا کعبہ جنت شہر ہے نبیؐ دا

جھکن وڻ پتھر، سجھ اتے چندر تارے
اے کوہِ دمن بحر و بَر ہے نبیؐ دا

پے بچڑے کنہاون تے دشمن رجاون
گنڈیتا اتجھا سارا گھر ہے نبیؐ دا

عمل دی کمی ہے تاں کیا تھی پیا قاصر
اوں کوں کیا دا چنتا، جے کر ہے نبیؐ دا

جنئیں تے رب کوں نازِ او گھر ہے نبیؐ دا
بچائے دین جنئیں او جگر ہے نبیؐ دا

☆ ☆ ☆

کرم ایہو سرکار کریجو
قدماں توں نہ دھار کریجو

قدم تیڈے ہن جنت میڈی
نہ وکھ میں توں گلزار کریجو

تیئں توں دوری نری دوزخ
غضب نہ اے دلدار کریجو

تساں اکھ پھیری میں رُل ویساں
میکوں نہ ایں لاچار کریجو

میں کوجھی کملی بے سملی
کُرتے بیڑا پار کریجو

اینویں رہواں خدمت دیوچ
انج نہ میکوں سرکاڑ کریجو

قبر دی پوڑی آ وکھی ہے
مددا تھاں غمخوار کریجو

پارتاں ہوونی محشر دیاں
اُتھ کرم بے شمار کریجو

خواہش میڈی مردیں ویلھے
اپنا عطا دیدار کریجو

قاصرؔ رکھدے غلامی دعوئی
ایں توں نہ انکار کریجو

کرم ایہو سرکار کریجو
قدماں توں نہ دھار کریجو

☆☆☆

عربیؐ پنل سوہنا مٹھل مدنیؐ مٹھا منٹھا رسئیں
صدقے تھیواں تیئں تے سائیں ڈیواں جندڑی وارسئیں

حوراں ہوون بھانویں ملک ایں فرش توں عرشیں تلک
ہر کئی ہے دیوانہ تیڈا توں سب داہیں دلدارسئیں

تھیوے نہ مونجھا ماندہ کئی اپنا ہووے یا پرایا کئی
اوندا کئی بنڑے نہ بنڑے سب دائے اوذے وارسئیں

ڈراوے تیڈے ملاں بجا اج رب داناں ہی سچ الا
دوزخ سڑیسے اونکوں کیوں ضامن جئیں دا سرکارسئیں

اے کلیمؑ بھانویں روحؑ تھیون یوسفؑ تے بھانویں نوحؑ تھیون
تیئں جانی تھی سگدا اکئی توں ساریں داہیں سنگھارسئیں

اوندی شان کوں کیر ھے ہجن جبریلؑ جیندے پیرے چمن
سدرۃ دا جیر ھا گھوٹ ہے قوسین دا ہے قرارسئیں

میڈا نصیب او نصیب ہے جو عربیؐ میڈا مَیب ہے
میں غلام اوندے دردا ہاں جو ہے نبیاں دا سردار سئیں

ہے مصطفیٰؐ ایجھا نبیؐ عیسیٰ ہے جئیں دا اُمتی
کئی ہے تے نہ ہوسے کتھئیں لجپال تے غمخوار سئیں

قاصرؔ تیڈے در دا گدا ڈیو لیکھ ہُن سُتڑے جگا
چا بخشوسئیں اینکوں تُساں دیدار پُر انوار سئیں

عربیؐ پنل سوہنا مٹھل مدنیؐ مٹھا منٹھا رسئیں
صدقے تھیواں تیئں تے سائیں ڈیواں جندڑی وار سئیں

☆☆☆

ٹرٹے دلاں دا ہے سہارا محمد ﷺ
ایہو ناں کیجھا ہے پیارا محمد ﷺ

صدقے ایں تے خدا خود تے خدائی
کیجھا دلڑبا ہے قرارا محمد ﷺ

مرضی جو رب توں مناوے اے گالھیں
رب دا ایجھا ہے دُلارا محمد ﷺ

بخشے ویسن میں جیہے لکھاں عاصی
کریسے چھڑا جو اشارہ محمد ﷺ

منکر تے مشرک وی تیکوں منیندن
دیوانہ تیڈا جگ ءِ سارا محمد ﷺ

تیڈا اُمتی تے وی وچ دوزخ دے سڑے
تیکوں کتھوں ءِ ہے گوارا محمد ﷺ

جن و ملک بھانویں مخلوق ساری
ہر اک دا سوہنا ہے تارا محمد ﷺ

جُو تیڈے کئی وی نی اِتھ اُتھ کہیں دا
کڈھیا ہم ایہو میں نتارا محمد ﷺ

ٹھرٹھر تے پالے پیا تھیندے او ہو
تیڈا جئیں کوں وی تھیا نظارہ محمد ﷺ

قبر تے حشر دیاں تیکوں پارتاں سئیں
رکھیجو بھرم میڈا پیارا محمد ﷺ

قاصر تے تھیوے لطف و کرم سئیں
تیں باجھوں نی کئی گزارا محمد ﷺ

ٹُرٹے دلاں دا ہے سہارا محمد ﷺ
ایہو ناں یکجھا ہے پیارا محمد ﷺ

☆☆☆

تُوں مدنیؐ مدنیؐ کریندا اوچ
ڈُکھ سب دے توں ٹلیندا اوچ

سوہݨا المدد یا رسول اللہؐ
دکھ وکھ تے سڈ مریندا اوچ

آویسی مشکل کشائی دا گُر
توں علیؑ علیؑ پکریندا اوچ

آکھیسن ڈانی حسنینؑ تیڈے
توں آلؑ اُتے سر ڈیندا اوچ

آپے دریا تے ضرور آسے
بݨ عباسؑ باہیں کپویندا اوچ

دل ڈیکھیں کون ہݨ مر گئے
بݨ حسینؓ سر گھلیندا اوچ

جڈاں سر بہتر گنج وچن
نواں کربلا توں وسینداں اوچ

شرمیندے یزید ہر دور دا
سر قاصر حسینؓ آنگے ڈیندا اوچ

تُوں مدنیؐ مدنیؐ کریندا اوچ
ڈُکھ سب دے توں ٹلیندا اوچ

مِٹھا مدنی مدینے دا والی
سوہنْا چھوا چار روضے دی جالی

میں بے لچھنڑے دے تک نہ عمل
تیڈے مونڈھے تے کملی ہے کالی

سٹیم نی ویندا سائل کوئی
اتھوں بے آس سکھنڑا تے خالی

ایہو ارمان ہے حاضر تھیواں
تیڈے در تے سئیں میں سالو سالی

میں تیڈے دَر دا منگتا ہاں سئیں
در تیڈے تے کروڑاں سوالی

خود حیران دشمن کھڑن
لاج اجھی میڈی سوہنْا پالی

ہرگز نی شکوہءِ بے نیازی
تیئں سنبھال ہے سئیں اجھی سنبھالی

میں بے لچھنڑا تے بے لکھنڑا قاصر
تیڈی شان اُچی رتبہ ہے عالی

میں جو آہداں نعت سُنانواں
دل آہدے میں صدقے جانواں

ڈینہہ ہووے بھانویں ہووِن راتیں
مدنیؐ سئیں دے سہرے گانواں

لِکھ لِکھ نعتاں عربیؐ سئیں دیاں
اپنے سُتڑے لیکھ جگاواں

جے آون سئیںؐ میڈڑے گھر وِچ
وِچ راہیں دے دل وِچھاواں

جے تائیں جیواں، سڈیواں تیڈاؐ
عشق تیڈےؐ وچ میں مَر جانواں

دل دا ہے ارمان ایہو سئیںؐ
کول تیڈےؐ ہک واری آواں

سجدے کراں نقشِ پاء کوں
در تیڈےؐ توں سر نہ چانواں

ڈیو قاصر کوں دردی غلامی
واسطے سئیں حسینؑ دے پانواں

عربیؐ دی نعت لکھیندا پیاں
میں وِگڑی سئیت بٹیندا پیاں

ٹھر ٹھر تے خود وی ٹھردا ہاں
ربّ سئیں دا جگر ٹھریندا پیاں

جھوم جھوم پے جھومدن دیوانے
ایں مداح رسول سٹیندا پیاں

عرشاں توں آندی پئی ہے صدا
ول ول ہک شعر دہریندا پیاں

او ڈیکھو ہن سرکارؐ آ گئے
انہاں ڈٹھیں کوں ڈکھلیندا پیاں

تساں پڑھو درود و سلام ہر دم
ایہو میں وی ورد کریندا پیاں

جیڑھا شخص وی میڈے کول امدے
اوکوں عربیؐ کول بجھیندا پیاں

تساں منو نہ منو خود جانو
میں اپنا فرض نبھیندا پیاں

کیا قاصرا ایہو گھٹ ہے پیا
سوہنے دا میلا دمنیندا پیاں

عربیؐ دی نعت لکھیندا پیاں
میں وِگڑی سئیت بٹیندا پیاں

نعت رسولِ مقبول ﷺ

ہے جے تیئں حیاتی تیڈا ذکر کراں میں
تیئں کیتے جیواں میں تیئں سانگے مراں میں

جز تیڈے نہ آوے بیا خیال کوئی ہرگز
ڈینہہ رات ہکا ہیں تار و چ پھراں میں

تھیوے میں تے کرم ایں سئیں شاہِ اُمم
سئیں روزِ حشر دم تیڈا ابھراں میں

ہے پار تہا کوں سئیں احمد مجتبیٰ
اِن تاراہاں اصلوں بس ویندا تراں میں

ہے بہشت جیندیں جی قاصر دی ایہا سئیں
قدمیں وچ جیواں میں قدمیں وچ مراں میں

ہے جے تیئں حیاتی تیڈا ذکر کراں میں
تیئں کیتے جیواں میں تیئں سانگے مراں میں

☆☆☆

مدنی مٹھا سئیں روضہ ڈیکھاوے
بے چین دل کوں متاں چین آوے

ڈینہ رات سئیں ایہا تات ہے
ڈیکھاں سوہݨے کوں سئیں کئی ملاوے

ہیں آس تے میں جیندا ودا ہاں
خضریٰ دی چھاں تے مولا بلھاوے

بے عمل بے سمل بے وسیلہ ہاں میں
کرتے میڈا سئیں بیڑا تراوے

ڈیکھ میڈا اے لقاء نت لوک آہدن
تیکوں روائے جئیں او تیکوں کھلاوے

سئیں عربی ماہی ڈیندے ڈکھ نی ساہی
ڈکھ میڈے سوہݨا چا آپ مکاوے

ارمان ایھو ہے جانِ جہاں سئیں
آ اُجڑی جھوک ہݨ مولا وساوے

ہیں سانگوں ہر دم گھر کوں سجیند اں
آ میڈا ڈھولݨ متاں گھر سُہاوے

تھیوے اتھا سانگا ملے بلال بانگا
میں توں سݨے کجھ میکوں سݨاوے

محمد ﷺ دے در دی گدائی تے ناز ءِ

ساکوں اپنی سئیں ایں وڈائی تے ناز ءِ

ایندے باجھ سونہاں نی کئی وی ساڈا

ساکوں ایندی سئیں شناسائی تے ناز ءِ

ایندا نقشِ پاء ایندے سوہنے قدم سئیں

ساکوں اپنی اتجھی خدائی تے ناز ءِ

ایندے در دے سجدے ایندے نال الفت

ساکوں اپنی ایں پارسائی تے ناز ءِ

میں پج سگیاں ایندے غلامیں دے در تئیں

میکوں اپنی سئیں ایں رسائی تے ناز ءِ

زمانہ تاں کیا خود خدا سوہنے کوں وی

ایں مدنیؐ دے ہک ہک شیدائی تے ناز ءِ

میں بے بس ہاں مجبور عشقِ نبیؐ وچ

میکوں اپنی ایں بے وسائی تے ناز ءِ

لقاء ڈیکھ پیا کھلدے زمانہ
میکوں اپنی ایں جگ ہسائی تے نازء

نی بے شک تھیند امیڈے گھر وچ چراغاں
پر اپنے اندر دی صفائی تے نازء

اُوچُھٹ گن مجلساں تے محفلاں ساریاں
میکوں ہن اپنی تنہائی تے نازء

اوندے در دا کترا اکھیندے زمانہ
میکوں اپنی ایں پذیرائی تے نازء

اے سن سن میڈیاں نعتاں دشمن وی جھومسن.
ایں آقا دی مدح سرائی تے نازء

عمل میڈے پلے نہ بیا زور کہیں دا
میکوں آقا دی مصطفائی تے نازء

میں ہیں سانگوں تھیند اپریشان کینھی
علی مولا دی مشکل کشائی تے نازء

ہووی ملاں مبارک تیکوں پارسائی
اساں قاصر سیکوں جھک نوائی تے نازۓ
محمد ﷺ دے در دی گدائی تے نازۓ
ساکوں اپنْی سئیں ایں وڈائی تے نازۓ

☆☆☆

توں میلاد نبیؐ دا منائی رکھ
رب سوہنے کوں پرچائی رکھ

روز عرشاں تے میلاد ہوندے
توں اتھ محفل اے سجائی رکھ

کن ڈیوے کوئی نہ ڈیوے سئیں
توں نعت نبیؐ دی سنائی رکھ

خش جن و بشر تے ملک ہن پے
ہر کہیں کوں توں سرچائی رکھ

توں پکا نہ ونک پونے طعام
جو سر دی او ہو کھوائی رکھ

کئی بغض رکھے بھانویں کینہ
توں الفتِ یار وٹائی رکھ

پے کرن عبادت نت ملاں
توں صلیٰ اللہ کوں پکائی رکھ

اے مبارخ بن کوں لیپے چوپے
توں اندر یار صفائی رکھ

ایں من مٹ نال نی ملدا رب
توں دل دے تار ہلائی رکھ

پڑھ پڑھ تے درود نبیؐ سئیں دا
توں اپنی اخیر بنائی رکھ

کئی گولے ودا کعبہ صداں
توں قدمیں سرنوائی رکھ

لوک حوریں پچھوں بھجن ودے
توں دید کوں عید کرائی رکھ

وچ کعبے ڳئیں حج نی تھیندے
توں سینے کعبہ وسائی رکھ

نی نکھا رہݨ روزہ اصلوں
توں نکھے پیٹ رچائی رکھ

جے مدینہ راضی مکہ راضی
توں مدینے نال بݨائی رکھ

توں کرتے غلامی آلِ نبیؐ دی
توں زادِ سفر ودھائی رکھ

تیکوں ہک ڈینھ تھیسے جلوہ ضرور
ہیں در تے دیداں لائی رکھ

کائنات دا حاصل پنجتن ہن
توں بنھاں کوں اُتھ پُچائی رکھ

ہݨ سٹ گھٹ ماݨ تکبر توں
نت ہر کہیں نال جھکائی رکھ

بہوں بھیڑے لوبھ تے لالچ ہن
پرے ان کوں یار کھڑائی رکھ

ہے دشمن نفس پلیت تیڈا
ایں نال تھجوں وچائی رکھ

دل بے شک توڑ توں چج ویسیں
مدنیؐ دا غلام سݙائی رکھ

وچ مرݨ توں پہلے مر یارا
ایں آپ کوں مرتے جوائی رکھ

نی کہیں دے نال سروکار تیڈا
توں اپݨی راند رسائی رکھ

نہ اگھاڑ کہیں دے عیب اصلوں
توں سب دے عیب لکائی رکھ

نہ ڈیکھیں خامی بے دی توں
توں اپنڑے لچھن ڈکھائی رکھ

نہ سمجھیں کمتر بے کہیں کوں
بس آپ کوں آپ گھٹائی رکھ

کر بے شک نفرت گناہ توں
گنہگار کوں سینے لائی رکھ

نہ کریں ظاہر نیک عمل
اے عبادت اپنڑی لکائی رکھ

نہ نیک نمازی سڈواویں
خود آپ تے پردہ پائی رکھ

توں ڈیکھ نہ سگیں بے دے ڈکھ
بس آپ کوں سولی چڑھائی رکھ

پھل کرتے پیش عقیدت دے
توں سُتڑے لیکھ جگائی رکھ

وچ قاصر قدمیں تیئں پکسیں
مدنیؐ دا غلام سڈائی رکھ

☆☆☆

تیڈے درتوں دور نہ تھیساں میں
پئی چوکھٹ تے رگڑیساں میں

جیجھے ڈکھ سکھ اوسن سہہ ویساں
بہہ زخم ہجر دے سیساں میں

نہ بے شک رلے بلہاویں توں
پئی جتیاں وچ لتڑیساں میں

ہتھ نال پلاویں جے ساقی
بسم اللہ زہر وی پیساں میں

تیڈے باجھ کیوں سوچاں پیا قاصرؔ
ہاں تیڈی، جو دم جیساں میں

تیڈے درتوں دور نہ تھیساں میں
پئی چوکھٹ تے رگڑیساں میں

حوریں دی سک نہ کہیں شاہکار دی
دِل سِکاتی ہے چھڑا دیدار دی

حسرت ہے ڈیکھاں تیڈے در تے شہر
ہے جنت دی خواہش نہ گلزار دی

پچھناسئیں ! بیمار کوں سُنت تیڈی
بھالو ہاسئیں بھال میں بیمار دی

کڈن دیاں بیٹھاں وچھائی رستے اِچ اکھیں
تھی پووے آمد متاں سرکار دی

ہیں سانگوں جیندا اوداں قسم تیڈی
تھی پووے زیارت متاں دلدار دی

ہک واری ڈیکھاں تیکوں رج رج تے ٹیں
جستجو ہے اے چھڑا بے کار دی

اکھیں ٹھرن نکیاں ٹھرن ٹھردے ہاں
نعت سُن سُن تے مٹھے منٹھار دی

دل گوتیں وات ہے روندے رت ہنجوں
بیا تاں ڈکھ نی تانگھ ہے دلدار دی

ڈ ہنھ گزردے نہ اے ڈھلدی رات ہے
بھڑکدی اے بھاہ انتظار دی

کرنا کیا قوسین تے سدرہ تے میں
غلامی مِلے آقاءِ تاجدار دی

بولاں کہیں دے نال ہوندے تیڈا خیال
اے ہے حالت ہن سئیں دل بےقرار دی

ہے پنن پیشہ میڈا نہ تھوڑ کوئی
بس پنائے الفت میکوں تیئں یار دی

میڈی منزل ہن چھڑے تیڈے قدم
لوڑ ھ ہرگز نی دِرھم دینار دی

کیا منگے قاصر تیئں توں سوہنا خدا
نت کریندا رہے ثناء سرکار دی

حوریں دی سک نہ کہیں شاہکار دی
دل سکاتی ہے چھڑا دیدار دی

☆☆☆

کرم دی جھات پاویں ہا
بڈا بیڑا تراویں ہا

بیا ارمان تاں نی کئی
جیندیں روضہ ڈکھاویں ہا

میں ہاں مجبور تے بے وس
خواہش دل دی پچاویں ہا

ڈیکھاں تیکوں روبرو رنج رنج
حقیقت خواب بناویں ہا

دیوانہ بانہاں تیڈے دردا
چوکھٹ روضے دی چماویں ہا

بے شک نہ یکا کیتے آقا
کجھ ڈینہہ مہماں بناویں ہا

نہ مروے قاصر تیڈا
لکھے کیتے گھر آویں ہا

کرم دی جھات پاویں ہا
بڈا بیڑا تراویں ہا

مفتا نہ کرتوں شوروے
اندروڑیا تیڈے چوروے

پلے تیڈے کجھ نی مُلاں
بن نہ اجئی منہ زوروے

ہردم وسادل وچ اونکوں
جئیں ہتھ دیوچ تیڈی ڈوروے

ہن عشق دیاں گالھیں عجب
کتھ کیچ کتھ بھنبھوروے

ہک سواں سمجھدیں کیویں
کتھ کاں اتے کتھ موروے

دعوئٰی ہے تیڈا اکجھ بیا!
محبوب تیڈا اہوروے

منزل تے جے پجنا ہی تاں
اپنی بدل توں ٹوروے

نہ کر جبر کجھ رب توں ڈر
کمزور تے شاہ زور وے

انسان ہیں تاں بے دی بگڑ
بڑ نہ توں مثل ڈھور وے

زن زر تے توں تلک پوویں
بڑ لوسی ، لوفر ، لغور وے

قاصر تھی سچا سچ الا
بڑ نہ توں گو ہے بھور وے

مفتا نہ کر توں شور وے
اندر روڑیا تیڈے چور وے

☆☆☆

آ کروں مدنیؐ مٹھے منٹھار دیاں ڳالھیں
توں ثنا، کجھ میں کراں سرکارؐ دیاں ڳالھیں

خود خدا اکن ڈے تے سُندے عرش تے ہردم
جئیں ویلھے تھیندن اوندے اِتھ پیار دیاں ڳالھیں

منگدے پیارا ہو کوں ویندے ٹھرٹھر اللہ
کرے جیرھا اُوندے دلدار دیاں ڳالھیں

تذکرے تھیندن سدا آسماناں تے اوندے
جو چلیندے اللہ دے شاہکار دیاں ڳالھیں

لطف ذکرِ مصطفیٰؐ وچ دل کوں امدا ہے
دل اکھیندے کر سوہنے سردار دیاں ڳالھیں

بہہ کریندا ہے خدا تصدیق عرشاں تے
چولے جے کئی آقاؐ دے اختیار دیاں ڳالھیں

مصطفیٰؐ دا ذکر ہے خود ذکر رب سئیں دا
ڈن قرآن وچ مدنیؐ دے انوار دیاں ڳالھیں

تاں تھیسی ایمان کامل کلمہ گو بھائی!
دل تے لکھ سٹ نبیاںؑ دے سردارؐ دیاں گالھیں

تھی ویندے ہن موتجھے اتے ماندے دل آباد
چھیڑے جے کوئی سوہنےؐ دی مُسکار دیاں گالھیں

عرش مہکے فرش مہکے مہکدے کونین
چاکروں جے زلف دی مہکار دیاں گالھیں

یوسفؑ تھیا نِما نَا تے حوراں شرمندا ہن
جے کروں دلبرؐ دے رُخ رُخسار دیاں گالھیں

روزے رکھ رکھ پڑھ نمازاں، پلڑے کیا پیو
قرب چاہندیں رب دا سٹ تکرار دیاں گالھیں

وَل وَل ایہو آکھے قاصر! اصلوں نہ بُھلو
چاکرو اقرار، چھوڑ انکار دیاں گالھیں

آکروں مدنیؐ مٹھے منٹھار دیاں گالھیں
توں سنا کجھ میں کراں سرکارؐ دیاں گالھیں

میڈے محبوبؐ دی شان نرالی ہے سئیں
جتنے بن عالی سب توں وی عالی ہے سئیں

سارے نبی ہوون بھانویں اُمتاں ساریاں
ہر کوئی ایندے در دا سوالی ہے سئیں

ایندے وچ لگ ویسن لوکو عاصی سارے
تہوں سرکارﷺ دی کملی کالی ہے سئیں

غرض او اصلوں رکھیندا نئی کوثر دے نال
میڈے مدنیﷺ دا جیرھا موالی ہے سئیں

عرش تے ہے نہ فرشاں اُتے لبھے
آپﷺ دی جنجھی درسال جالی ہے سئیں

ایندے شان بھرم دی حد ہرگز نی کئی
بنیا قوسین، کونین دا والی ہے سئیں

چین پیسے نہ پاتے ہے شاہی، بھانویں
جندڑی چھڑا تیڈی متوالی ہے سئیں

ڈے تے در دی غلامی اپنے قاصر کوں
واہ ہمت دی سوہنے چیت پالی ہے سئیں

ہتھ بدھ تے وچ آکھیں صباتوں عرب دے تاجدارؐ کوں
ہک بے نوا پکریندا اپے مشکل کشا سرکارؐ کوں

کڈݨ دا سکدا ابیٹھاہاں روندا تے رڑدا بیٹھاہاں
ہݨ تاں سڈ وہا مدینے سئیں میں جیہے بدکار کوں

تیڈا سوہݨا ڈترا ڈھیر ہے نہ ہے بئی کوئی کمی
بیٹھا ترسدے رات ڈینہہ سوہݨا تیڈے دیدار کوں

دردِ جگر اویں ہے پیا اکھیں توں ہنج کھڑدی نسی
بخشو شفا عربیؐ مٹھا میں جیہے تساں بیمار کوں

ڈکھیں تے درداں ستائے چاچیندیں جی میکوں مکائے
ہݨ ڈیواں دھاں تیڈے سواڈس میں کیرھے غمخوار کوں

ہچکی دے وچ آ گیا ہے ساہ ڈھدا بیٹھا ہے تیڈی راہ
لب تے ہے بس ایہا دعا اللہ مکا انتظار کوں

سئیں چا تے اپنا رخ انور کروچا میں ڈے ہک نظر
آوے سکون اے چارہ گر ایں دل میڈی بے قرار کوں

کے تائیں رکھیسو دور سئیں آخر سڈیسو ضرور سئیںؐ
کے تئیں تڑپیسو حضورؐ سئیں اپنے غلام گنہگار کوں

پکا اے پک کیتی بیٹھاں دل نال اے سئیتی بیٹھاں
میں اوتئیں مرداں نھیں ڈیکھاں نہ جے دلدار کوں

تیڈے باجھ کئی شے بھاندی نئی دل میڈے کوں مدنی مٹھا
قوسِ قزح تے کہکشاں ہݨ کیا کراں گلزار کوں

ہے جاہ او پاکِ حرم آئے جتھاں سئیں دے قدم
دل آہدے او گلیاں چماں سجدے کراں بازار کوں

ہر ویلھے ہے تیڈا خیال تھیسے سوہݨا کڈݨ وصال
ہک واری ڈیکھاں میں جیندیں تیڈے ایں رخ انوار کوں

مدینے دی سئیت نرالی ہے جنت کنوں وی عالی ہے
پایا ہے کشور طیبہ نے کونین دے سنگھار کوں

عرشاں اُتے سڈ ویندا ہے او چھیندا ہے او چمیندا ہے
جنئیں سینے وچ مدینہ ہے پیا جنئیں دل وسائے منٹھار کوں

ایہا آس قاصر دی ہے سوہݨا خدا اشالا سݨے
ایہو کرم جیندیں تھیوے رج رج ڈیکھاں سرکار کوں

ہتھ بدھ تے وچ آکھیں صباتوں عرب دے تاجدار کوں
ہک بے نوا بکریندا اے مشکل کشا سرکار کوں

☆☆☆

نہ ہوسے نہ ہے کئی مہربان تیئں توں ودھ
نی ڈٹھڑا اصل کئی رحمان تیئں توں ودھ

توں سب ڈکھ ٹلیندیں سینے لیندیں سبھ کوں
کئی کر سگدا نی اے احسان تیئں توں ودھ

کلیمؑ بنڑیا کوئی یوسفؑ کوئی روح اللہ
پر تھیا نی کئی بیا ذیشان تیئں توں ودھ

توں ہیں شاہِ امم شاہِ رسل شاہِ کل
کئی آیا ہرگز نی سلطان تیئں توں ودھ

توں ہیں راحت کون ومکاں قلب وجاں آقاؐ
نی عزیز کئی جانِ جہان تیئں توں ودھ

توں لب چولیں بولیں تاں پھُل کر پوندن
کئی وی جایا نی شیریں زبان تیئں توں ودھ

تیئں راہِ خدا اڈتے بچڑے کونہا آقاؐ
ہے اللہ تے کیرھا قربان تیئں توں ودھ

یا نبیؐ تیڈی مرضی خدا دی ہے رضا
نی بیا کوئی محبوبِ سبحان تیئں توں ودھ

توں سدرہ لتے ڳیؤں قوسین تے ڳیؤں
نی اجھا معزز مہمان تیئں توں ودھ

قاصرؔ غلام تیڈا ہے اے تیڈی آ مشام
سوہنا ڈیندا ای کوئی وی امان تیئں توں ودھ

دل دا ہے ارمان قدمیں وچ رہاں
نکلے بھانویں جان قدمیں وچ رہاں

اے قدم ہن تیڈے سئیں جنت میڈی
اے میڈا ایمان قدمیں وچ رہاں

نھیں کجھ منگدا سوہنا میں تئیں کولوں
کر ایہو احسان قدمیں وچ رہاں

میں تاں حقیر تیڈے در دا فقیر
چاہندن اے سلطان قدمیں وچ رہاں

ہے خواہش میڈی مدینے دا والی
بݨ تیڈا مہمان قدمیں وچ رہاں

صدقہ آقا حسنینؓ کریمین دا
تھورا لا مہربان قدمیں وچ رہاں

جے نظر بھالو چا، تاں ممکن ہوسے
بݨ تیڈا دربان قدمیں وچ رہاں

تیڈے ناں تے لکھواری سئیں سر گھولاں
تھی تے میں قربان قدمیں وچ رہاں

نہ نکھیڑے ݙینہ محشر دے حضورؐ
میں ݙوہیں جہان قدمیں وچ رہاں

چھیکڑی حسرت ہے میں گنہگار دی
نکلے میڈی جان قدمیں وچ رہاں

میڈا سارا لوک دشمن ہے آقاؐ
آپ ݙیو امان قدمیں وچ رہاں

نہ سمل ہے کئی ہور اُنب دے قاصر
ہے ایہو سامان قدمیں وچ رہاں

دل دا ہے ارمان قدمیں وچ رہاں
نکلے بھانویں جان قدمیں وچ رہاں

وِرد تیڈا کراں ذکر تیڈا کراں
تیڈے ناں تے جیواں تیڈے ناں تے مراں

ڈینھ ہووے رات ہووے سئیں تیڈی تات ہووے
تیڈا گھِن گھِن تے ناں چُم تے دل میں چُماں

اِہا ہے آرزو رہو میڈے سئیں روبرو
ڈیکھ ڈیکھ تیکوں سئیں ٹھرٹھر تے میں ٹھراں

تھیوے میں تے کرم سڈ چا شاہِ اُمم
کوچہ کوچہ تیڈا گلی گلی پھراں

دل دا ارمان اِہو اینکوں پورا کرو
تیڈی چوکھٹ چُماں تیڈے قدمیں رہاں

نہیں لائق ایندے پر بھروسہ تیئں تے
تیڈے دردا کُتڑا تیڈے قدمیں اِچ مراں

ہک ہے سینے دے وچ رہاں مدینے دے وچ
پندھ گھٹے اے کڈاہیں نہ میں ٹُر ٹُر تھکاں

سوہنا مدنی مٹھا پیا سا قاصر تیڈا
ہووے اُمرتاں سئیں جام بھر بھر پیواں

وِرد تیڈا کراں ذکر تیڈا کراں
تیڈے ناں تے جیواں تیڈے ناں تے مراں

چارے پہر ہے تات تیڈی
نت لباں تے نعت تیڈی

اے کمال قلم دا نی
بے شک ڈتی ڈات تیڈی

کیوں نہ کراں ناز میں سئیں
دان تھی اے سوغات تیڈی

چلدا پے جو لنگر اے
ڈتل ہے خیرات تیڈی

کئی کئی ڈینھ نی رہندا ہوش
جڈن تھیندی اے جھات تیڈی

بیٹھا ونڈیندا مکدی نی
اے وی تاں ہے برآت تیڈی

قاصر دل دی خواہش ہے
تھیوے سئیں ملاقات تیڈی

چارے پہر ہے تات تیڈی
نت لباں تے نعت تیڈی

وڈھ سوچ توں اساں ذیشان تھی وچوں
جے محمد ﷺ دے ناں تے قربان تھی وچوں

جیکر ہر شے توں آپ کوں عزیز سمجھوں
مکمل ہر یاسوں صاحب ایمان تھی وچوں

ہے دین دا معیار فقط عشق مصطفیٰ
بغیر ایندے ممکن نی کامران تھی وچوں.

ایں تھی وچوں فنا عشقِ مصطفیٰ دے وچ
تھی تے قالب ڈو ہک جان تھی وچوں

مل پووے آپؐ دا جے اساکوں نقشِ پاء
اساں بدکار صاحب آستان تھی وچوں

جے جا بخشِ زیارت آتے آپ روبرو
نت جنت دے اساں مہمان تھی وچوں

بنے آپؐ دی نا نگین ساڈے سِر دا تاج
کوجھے کملے وی اساں سلطان تھی وچوں

ول قرب ملسے ربّ ذوالجلال دا
قریب جے کر اساں جانِ سبحان تھی وچوں

پڑھوں کثرت نال درودِ پاک آپؐ تے
بے شک ولی اللہ دی زبان تھی وچوں

تھیووں صدقے جے آپؐ تے آپؐ دی آل تے
ول حرف با حرف واقفِ قرآن تھی وچوں

ساڈے کیتے ہن بشارتاں مبارخاں قاصر
جے غلام اساں شاہِ دو جہان تھی وچوں

ودھ سوچ توں اساں ذیشان تھی وچوں
جے محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے ناں تے قربان تھی وچوں

کرم ایہو فرماویں ہا
مدینہ جیندیں ڈکھاویں ہا

بے وسیلہ ہاں بے سمل
آپے سبب بناویں ہا

میکوں آسرا ہے تیڈا
آساں دل دیاں پچاویں ہا

حسرت کڈن دی پوری وداں
در تے جالی چماویں ہا

روضہ ڈیکھ نہ دل دیاں
رج رج دید کراویں ہا

دھکڑے دھوڑے سر اکھیں
لحظہ قدمیں بلھاویں ہا

بے شک نہ سمجھیں مہمان
غلام بنا تے ٹکاویں ہا

میں بیمار تے ہاں لاچار
بیڑی کندھے لاویں ہا

قاصر ہاں ہن ڈھگ قصور
پار اے سئیں بچاویں ہا

کرے جو بیان سدا مولاؐ تیڈی شان
کتھوں آناں میں آقاؐ ایھو جی زبان

انسانی ادراک توں ماورا ہیں توں
کما حق ھو جانڑے تیکوں سجان

نہ تیڈا سایہ ھے نہ کوئی ثانی ء
بوھاری دار تیڈا جبرئیل دربان

طور سڑیا بشر موئے موسیٰؑ بے ہوش
روبرو عربیؐ بیٹھوں واہ تیڈی شان

مقامِ محمدؐ کینویں جانڑے کوئی بشر
خالق تاں خالق ہے قاصر انسان

کرے جو بیان سدا مولاؐ تیڈی شان
کتھوں آناں میں آقاؐ ایھو جی زبان

نیوے شالا میکوں میڈا حسینؑ مدینے

ہے سکون اتھاں میڈا ہے چین مدینے

نی گزردی میڈی اصل ہݨ اتھائیں

بچدے مولا گزرن ڈینھ رین مدینے

کیوں نہ حوراں مَلک ایندا طواف کرن

وسدے سئیں صاحبِ قوسین مدینے

ڈیساں ونج بُہاری اکھیں نال اُتھائیں

وسدا ہے جتھ سید الثقالین مدینے

نی کعبے توں کم اصل میڈا پاک مدینہ

محوِ ثناء ہے جتھاں امامِ حرامین مدینے

سدرۃ سویں ہے پئی او وی عرش مقدس

لگا ہے اتھاں سئیں دا نقشِ نالین مدینے

خالی دامن ڈیکھ تے نہ تھی موںجھا قاصرؔ

سنوردے ہن یقیناً عِ دارین مدینے

ہیں ہر ہر جاتے یار مٹھاؔ
اروار مٹھاؔ، ہیں پار مٹھاؔ

توں جیڈے ڈیکھاں ڈسدا ہیں
ہیں توں سوہنا چودھار مٹھاؔ

میں مسجد گیاں مندر وی ڈٹھم
ہر جاہ تیڈا دیدار مٹھاؔ

میڈی رگ رگ دے وچ توں سوہنا
کیویں سوچاں تیکوں دھار مٹھاؔ

تیڈی مہربانی سوہنا سئیں
کیوں تھیواں میں بے قرار مٹھاؔ

تیڈے مٹھڑے نام احمدؐ وچ
ہے کجھا چین قرار مٹھاؔ

دِل آکھے ول ول چماں میں
تیڈا ناں مٹھڑا منٹھار مٹھاؔ

امید اے ہے پی قاصر کوں
توں میڈا ہیں سرکارؐ مٹھاؔ

ہیں ہر ہر جاتے یار مٹھا
اروار مٹھا ہیں پار مٹھا

چھوڑ تے در سارے آ ؤ اوں در چلوں
آ مشامِ ملدی جتھ اوں گھر چلوں

جنت وِچ رہ تے جنئیں دیاں ریساں کرن
آ ؤ خش بختو اوں دے شہر چلو ں

ڈیکھ تے جنئیں کوں گناہ ویندن دھوتج
عاصیو ! اوں روضۂِ اطہر چلو ں

کھا جائی نہ جاہ جاہ دھکڑے دھوڑے
ربّ دی: گول ہی طیبہ انور چلو ں

خوف زدہ کیوں ہیں بد اعمال توں
ہے رحمت اتھاں بے خوف وخطر چلوں

لہہ ویسے صدیاں دی تریہہ یقیناً اتھاں
پاک مدینے جو لحہ بھر چلو ں

قاصر سوئے طیبہ قافلے ویندے پن
توں کیوں بیٹھیں بدھ رختِ سفر چلوں

چھوڑ تے در سارے آ ؤ اوں در چلوں
آ مشام ملدی جتھ اوں گھر چلو ں

شہنشاہ حاکم نہ کہیں شہر دا ہاں
میں تاں منگتا سوہنڑے سئیں دے در دا ہاں

نہیں بے شک کجھ بس او قات اِتھا
ازلاں توں میں تاں غلام سرورؐ دا ہاں

جام نہ ڈے میکوں چھڑا ڈیکھ سئیںؐ
میں سِکا تا نہ تیڈی کوثر دا ہاں ۔

شکر ہے میں تے تیڈی نظرِ کرم
توں میڈا آقا میں کُترڑا در دا ہاں

تیڈے بِن اے حوراں جنت کیا کراں
قاصر عاشق تیڈے رُخ انور دا ہاں

شہنشاہ حاکم نہ کہیں شہر دا ہاں
میں تاں منگتا سوہنڑے سئیں دے در دا ہاں

سئیں دا جے دیدار تھی پووے
میڈا بیڑا پار تھی پووے

اوں کوں چھتے کیہے وپے
جے سائیں غمخوار تھی پووے

کیا کریسے قبر تے حشر
مدنی مددگار تھی پووے

او ہو کھٹ گیا ڈوہیں جہان
جو سئیں داحب دار تھی پووے

اوں تے دھن نثار جتناں
نبی تے کئی جانثار تھی پووے

حرام ہے دوزخ شودی اوں تے
عشق اچ جو اشکبار تھی پووے

جئیں کوں ملی اوندی غلامی
سب دا او سردار تھی پووے

تیڈے کتیاں وچ میڈا قاصر
شالا نام شمار تھی پووے

بھالی جڈݨ دی سوہݨے بھال
بُھل گئی اے دل ہر ہک گال

ڈکھ تے درد رہیے نیں ہاں تے
اینجھی تھئی اے نظر کمال

مونجھ مونجھاری بگی واݨ وٹیندی
ڈتی ہر شئے ہے مدنی ٹال

نی کئی بیا ہݨ فکر اندیشہ
تیڈڑا ہے ہر ویلھے خیال

ہݨ نی ڈیندی حسرت میکوں
ڈیکھاں تیڈا در در سال

قاصر تیڈے در دا بانھاں
ہر دم رکھیں ایندی بھال

بھالی جڈݨ دی سوہݨے بھال
بھل گئی اے دل ہر ہک گال

☆☆☆

نعت رسولِ مقبول ﷺ

موںجھی نہ تھی دل دلبر تیڈی بگٹیسے ضرور
او لجپال ہے بھوں سوہنا لگی پیت پلیسے ضرور

دِلوں توں آس امید رکھ ایں در اُتے لئی دید رکھ
او مہربان ہے بھوں تیکوں جلوہ ڈیکھیسے ضرور

رکھ تسلی نہ مایوس تھی باوفا باخبر ہے سئیں
او اُجڑی جھوک ڈیکھیں تیڈی سوہنا وسیسے ضرور

توں اوں تے نت قربان رہے سارے اے ڈکھڑے کھل تے سہہ
جئیں دے اُتے صدقے ہیں توں بھال تیڈی بھلیسے ضرور

توں ماہی سینے وسائی رکھ قاصر اکھیں دگ تے وچھائی رکھ
ہک ڈینہہ مولا گھر اونکوں تیڈے انیسے ضرور

موںجھی نہ تھی دل دلبر تیڈی بگٹیسے ضرور
او لجپال ہے بھوں سوہنا لگی پیت پلیسے ضرور

نعت رسولِ مقبول صلی اللہ علیہ وسلم

وچ آکھیں ہوا سوہنے دلدار کوں
اصلوں چین آندا نہیں دِل بیقرار کوں

سبھے ترلے کیتم سارے باڻ ماریم میں
نی ذری فرق پوندا میں بیمار کوں

کئی حکیم کمتن رلیں وی زور لاتے ہِن
ہر کہیں لا دوا کیتے تیڈے حب دار کوں

نہ ویندا ڈیکھسے کوئی بیماری کوں ول
جے ڈیکھاں چا چھڑا تیئں منٹھار کوں

مَیں ہاں قاصر توں ڈر فکر برزخ دا نئیں
سوری رہندا سدا سئیں سرکار کوں

وچ آکھیں ہوا سوہنے دلدار کوں
اصلوں چین آندا نہیں دِل بیقرار کوں

ویندے سکھنا کون تیڈے درکنوں
فیض ملدے تیڈی راہ گزر کنوں

ہر جاہ کن کلات اندھارا ہا پیا
سو جھلا تھے تیڈے رخ انور کنوں

اجھی سئیت ہئی نی لاتا بگل کہیں
تھئی آں دُر دُر میں ہر در در کنوں

چا تے ٹھوٹھا آیاں تیڈے در مولاؐ
نی بھریا کشتہ پنیم گھر گھر کنوں

لوک ڈبیاں توں وی تھیندے ہن سیراب
تر ھایا ول نہ ویاں سمندر کنوں

جے تیئں نہ تھیوے کرم سرکارؐ دا
نی لکھیندی نعت سخنور کنوں

توںؐ اچھا سخی تیڈی اچھی سخا
شاہ پندن تیڈے گداگر کنوں

تیڈی قربت سوہنڑاں ہے پئی پرسکون
ڈردا دیوانہ نہیں محشر کنوں

جنت تاں ڈیندے بیٹھن قاصر غلام
آتوں منگ ڈیکھ شاہؐ دے نوکر کنوں

ویندے سکھنا کون تیڈے درکنوں
فیض ملدے تیڈے راہ گزر کنوں

ڈینھاں رات سانول تیڈی تات ہے
تیڈا ذکر ہے سئیںؒ تیڈی بات ہے

تیڈے خوابیں خیالیں دے وچ سوہنا سئیںؒ
ہے میڈا ڈینھ گزردا تھیندی رات ہے

بے در کیوں ڈکھیندیں کیوں اُولے کریندیں
دو امیڈیں دردیں دی تیڈی ہک جھات ہے

کیا ڈساواں میں حد تیڈی اُلفت دی سئیں
ساہ توں وی پیاری تیڈی ذات ہے

باجھ تیڈے کرم دے سئیں عربیؐ پنل
نہ کجھ پلے میڈے نہ کئی اوقات ہے

اے تڑپ، آرزو، شوق، سوز وگداز
بے شک آقا ﷺ تیڈی ڈتی ڈات ہے

اے تیڈا اکرم نبی تاں ول کیا ہے قاصر
جو ہر ویلھے لب تے تیڈی نعت ہے

ڈینھاں رات سانول تیڈی تات ہے
تیڈا ذکر ہے سئیںؒ تیڈی بات ہے

کہیں مُول نہ کہیں سسڑی
دِل عربی سئیں ہے کھسڑی

میں کِتھ وساں او کِتھ ہے
دِل کِتھاں وچ ہے پھسڑی

اوندے عشق دا جادو ایجھا
اَنڑ ڈِٹھیں میں ہِم مُسڑی

او کیویں وِسار ڈِیواں میں
جیڑھی من وچ صورت وسڑی

ہک گھُٹ توڑیں ڈیوو چا
جند ساقی بہوں ہے تسڑی

چلو اتنا کرم تاں تھیوے
نہ وِٹکے راندا اے رسڑی

ڈیساں پیر فرید دے چھنڑے
پلو پیساں گا وی لسڑی

ایویں رہوے رلے قاصر
ہوندی گل وچ جیویں ہسڑی

کہیں مُول نہ کہیں سسڑی
دِل عربی سئیں ہے کھسڑی

☆☆☆

مولا کرم وسا چا حیاتی دا ماݨ کینھی
مکھڑا سوہنا ڈکھا چا حیاتی دا ماݨ کینھی

تسا، تڑہایا، سکدا، جگ تے نہ مردیاں میں
رج رج تے اَج پلا چا حیاتی دا ماݨ کینھی

ہیں آس تے میں سوہݨا جیندا اوداہاں جگ تے
دردا توں سگ بݨا چا حیاتی دا ماݨ کینھی

تیڈے وعدے ہن بجا کیں دلاسے وی بجا ہن پر
کیتے قول ہݨ نبھا چا حیاتی دا ماݨ کینھی

دلبر ہݨ دُھپ تے اک دا آئے راج تھیندا ویندے
زلفیں کوں ہݨ کھنڈا چا حیاتی دا ماݨ کینھی

ظلمت اتے تاریکی ویندی اے روز ودھدی
رحمت دی پھینگ پا چا حیاتی دا ماݨ کینھی

نہ بے چین رہن یکا دیوانے تیڈے سوہنا
اکھ نال اکھ رلا چا حیاتی دا ماݨ گینھی

ایہا دعا ہے قاصرؔ میڈے لباں تے ہر دم
ہک وار روضہ ڈکھا چا حیاتی دا ماݨ گینھی

مولا کرم وسا چا حیاتی دا ماݨ گینھی
مکھڑا سوہنا ڈکھا چا حیاتی دا ماݨ گینھی

☆☆☆

دل پھسکے دلدار کیتے
اکھ بلکے دیدار کیتے

نکلن آہیں سنجھ صباہیں
اُلرن باہیں یار کیتے

صدقے تھیواں تیڈی گنیواں
جیواں تیئں سرکار کیتے

زلف واللیل تے والضحیٰ مکھڑا
مست اکھیں گرفتار کیتے

تیڈے کرم تے تیڈڑے غم سئیں
دم دم میکوں سرشار کیتے

یاد تیڈی سوہنا عربی سائیں
بے چین کیتے بے قرار کیتے

شاہِ مدینہ ٹھارو سینہ
سکداہاں رخ انوار کیتے

کِھماں کِھمن نہ گاجاں گجن
میں ترساں مینگھ ملہار کیتے

ڈیوو مبارخاں سوہنے میکوں
دردے کتیاں وچ شمار کیتے

میں آں سکا تا تیڈا بھوں سئیں
کر چارا میں لاچار کیتے

تیڈڑے ناویں ہے جند میڈی
سر مچلے ہن د ا ر کیتے

جھاتی پامتاں ڈیکھیں چاسئیں
ہیں سانگوں میں سنگھار کیتے

پھل تر ڑسن تے سجن ملسن
دل تا نگھے ایں بہار کیتے

مونجھ تیڈی ہن رانجھن سئیں
ہیر تیڈی کوں بیمار کیتے

باندی بردی تیڈڑے دردی
قاصرؔ اے اقرار کیتے

دل پھٹکے دلدار کیتے
اکھ بلکے دیدار کیتے

☆☆☆

نہ کر لیکھے میں نال یار
میں ہم سانول اصل بے کار

کو جھی کملی رج تے ہاں
پھول نہ گݨ ہن عیب ہزار

آپے لئی گل توڑ چاڑھیں
راہ نہ چھوڑیں نبویں پار

کرمیں ماری کر کاری
لاج تیکوں مٹھڑا منٹھار

توں بن کیویں جیساں میں
جانی جاݨ ہیں ہاں لاچار

ڈکھڑے میڈے بکھڑے ہن
سئیت میڈی ہے واہ دلدار

میں ہیں آس تے جیدا پیاں
متاں سئیں بخشو دیدار

بی تاں کجھ اوقات نہی
میں غلام تے توں سرکار

میمؐ کریمؐ رؤفؐ رحیمؐ
شافعِ محشر کل مختیار

ہے ارداس مدینے سڈ
نی حیاتی دا اعتبار

بے شم نمانے ہئیں قاصر
ہووی پارت عربیؐ غفار

نہ کر لیکھے میں نال یار
میں ہم سانول اصل بے کار

اتھے نین ملیے دلدار دے
نی ہوش رہیے گھر بار دے

سر تلی تے چائی ودے ہیں
نہ ڈر کے ڈبے توں دار دے

جیویں مرضی آوی کونہہ وَدا
اساں قیدی تیڈے پیار دے

بے نال نی ساکوں غرض کئی
اساں باہنے تیئں سرکار دے

ڈینہہ ہووے بھانویں رات وے
ڈہدوں خواب تیئں منٹھار دے

اوندے ہاں تے کیویں کھماں پوون
جیرھا ڈیکھے جلوے یار دے

رورو تے قاصر آکھے تیکوں
ڈینہہ او کھے ہن انتظار دے

اتھے نین ملیے دلدار دے
نی ہوش رہیے گھر بار دے

باندی تیڈے دم دی میں ہر حال میاں
بھال نہ تونڑیں ساڈڑی توں ہُݨ بھال میاں

کوجھی چانڑ تے نہ میکوں ڈے دھکڑے توں
ہوندے گندیاں وچ ہن ہیرے لعل میاں

نظر کرو میں کملی تے بچپال مٹھا
میں بے سملی گھلی توں بچپال میاں

لکھ اعتبار تیڈے وعدیں تے ہن پے سئیں
تونڑے قول اپنے توں پال نہ پال میاں

ترس پووی تاں لنگھ آویڑھے سانول سئیں
تھئی آں رورو حال کنوں بے حال میاں

قاصر نہیں لائق تیڈے پر سانول سئیں
نام خدا دے لہہ توں میڈی سنبھال میاں

باندی تیڈے دم دی میں ہر حال میاں
بھال نہ تونڑیں ساڈڑی توں ہُݨ بھال میاں

چڑھیا مجنوں تیڈا اے داراں پنل
توں بخش زولفی ہیں گھرباراں پنل

آکھیں سانول مٹھا ہن باقی دے ساہ
واٹاں تیڈیاں ول وی نہاراں پنل

ایں رگ رگ میڈی وچ وسدا ہیں توں
کیویں دل توں تیکوں وساراں پنل

کلی مُنٹڑی ول گئی، نہ ترڑیا غلاب
توں کیا رُسیں رُسیاں بہاراں پنل

کیرھے ڈکھ رواں تے گلڑے ڈیواں
رتو رت اندر، سُول ہزاراں پنل

تیڈی باندی آں ڈے چا دھکڑے صداں
بیجھی کر ڈیساں نہ میاراں پنل

میں کیوں چھوڑاں دامن، توں میڈا ضامن
گھولاں تیں تے سر جندڑی واراں پنل

گندا مندا گھر نہ کئی عطر پھلیل
سوہنا آ گے تھیاں مہکاراں پنل

ءِ واصفؒ، فریدؒ، حسینؒ مٹھا
کریسن کاری، میں بے کاراں پنل

عمل میڈے بھلڑے، نہ روزہ نماز
ہن مدنی مٹھے ہتھ مہاراں پنل

اے قاصر نماٹا ڈیوے حال کیا
کلہی جندڑی دردءِن ہزاراں پنل

اکھیاں ہن چھل چھل وے سانولؔ
ہُݨ تاں وطناں وَل وے سانولؔ

چند رشوال دا ہُݨ ݙِس گیا ہے
عیداں کروں آرل وے سانولؔ

میں مو نجھا میکوں مونجھ ہے تیڈیؔ
تانگھ تیڈیؔ پل پل وے سانولؔ

کھلدا ݙیکھ تے خُش نہ جانو
اندر پے بلدن بل وے سانولؔ

در چھوڑیم نہ چھُٹسے کݙاہیں
ہے دیجے بھانویں کھل دے سانولؔ

میں تیڈاؔ توں میڈا ہیں من چا
میں روہی توںؔ راولؔ وے سانول

ݙینھ نہ مہینے سال گزر ڳئن
نی آئی تیڈیؔ کل وے سانولؔ

یاد تیڈی گردان کیتے ایں
ہر کئی آہدے پاگل وے سانول

مک گئی حیاتی باقی ساہ ہن
ہک واری ول، ول وے سانول

جنت گھولاں تیڈڑے ناں توں
توں میڈی منزل وے سانول

پلے نمازاں نہ ہَڑ روزے
عشق تیڈا ہے سَمل وے سانول

اِتھ رُواں توں وسدیں مدینے
کڈݨ لہسو میڈی کل وے سانول

جے تئیں قاصر ساہ وچ ساہ ہے
توں میڈا ایں پنل وے سانول

اکھیاں ہن چھل چھل وے سانول
ہݨ تاں وطناں ول وے سانول

☆☆☆

ول جتنا دل آکھی دلبر میکوں تڑپا چا
تیں باجھ میڈا کون اتنا تاں بس ڈسا چا

بے شک نہ کر دوا توں دردیں میڈیں دی دلبر
جیرھے درد وی ڈتے نی اوہے درد تاں ونڈا چا

نہ ونجے دل توں ہرگز تیڈا اخیال مدنیؐ
کر اتنا کرم عربیؐ ایہو ہک تھورا لا چا

ول جتنے آون غم ہووے نال تیڈا دم
سنڑسیں نہ ول گلا کئی مرضی جیویں آزما چا

کافور تھی ویسن سبھے مشکلاں، مصیبتاں
اکھ چاتے میں ڈوں چھڑا ہکوار سئیں مسکرا چا

مدہوش تھی ویسن مدتیں دے تسے موالی
بس ہک وار ساقی انہاں مست اکھیں کوں چا چا

بے چین، چین پیسن تریہائے ترٹھ لہیسن
رخ توں وا ٹکیں زلفاں ساتول سوہنڑا ہٹا چا

چاہت طوافِ کعبہ نہ لوڑ بوسۂ اسود
سرکار مصطفیٰؐ توں میکوں نقشِ پاء چما چا

چوڑی دا چن اپنے حُسن تے پیا وڈ ریندے
چا مکھ توں پردہ اونکوں اوندی اوقات ڈکھا چا

درود وسلام ہوون تیئں تے لکھاں نبیؐ سیئں
مدینے دے گلیاں دا میکوں سیئں سگ بنا چا

ول ول پیا دل کریندے ہتھ بدھ قاصرا آکھیندے
گھر اپنے میکوں مولا ہک واری توں سڈا چا

ول جتنا دل آکھی دلبر میکوں تڑپا چا
تیئں باجھ میڈا کونِ اتنا تاں بس ڈسا چا

☆☆☆

بھانویں مارو پتھر لوکو!
چھٹناں نی اے در لوکو!

میڈے کیتے کعبہ معلیٰ
جانِ جہاں دا گھر لوکو

سسی خان دی ہے ازلوں
نی اج دا اے ور لوکو

ہر جلوہ پیار دا ہے
ہر دل وچ دلبر لوکو

جیرھا ڈیکھے گُم تھیندے
اُو دیدیں اثر لوکو

سٹ تخت ہزارا رانجھڻ
پھولے ہیر دا گھر لوکو

دھکڑے دھوڑے چس ڈیون
اتھا پیار دا سفر لوکو

اتھے سوہنے سانول توں
ونجاں کیوں نہ مر لوکو

کتنے مٹیسو میڈے نشان
میڈی جاہ جاہ قبر لوکو

خود غیر وی آہدے ہن
کیتا اپنٹے حشر لوکو

ہک یار دے باجھوں قاصرؔ
چھوڑی نی کہیں گھر لوکو

بھانویں مارو پتھر لوکو!
چھُٹنا نی اے در لوکو!

☆☆☆

کیں روگ ایہو جالا یا ہے
ڈکھ روز بروز سوایا ہے

میں کئیں تے ڈیواں تہمت سئیں
دل کر میں سڑی مُسایا ہے

اوں لٹے چین قرار میڈا
جئیں کیتے چین گنوایا ہے

اوندے باجھوں میڈا کون ہے بیا
ڈینہاں راتیں جئیں تڑپایا ہے

رت روروتے نی بازا ندا
جئیں عشق دا چسکا چایا ہے

تیڈی راہ ڈہدیں گی عمر گزر
اساں جوبن مفت ونجایا ہے

ہن سولاں تی کوں سول گھنے
ہُݨ درداں مار مکایا ہے

نی جگ دا ہر گز فکر میکوں
بے غوری تیڈی منجھایا ہے

ہے روندیں رڑدیں مدت تھئی
نہ ماہی پھیرا پایا ہے

لوک آہدن ہجدن آہیں قاصر
اے بے شک کوڑ اجایا ہے

☆☆☆

انجھے قہری لگڑے تیر وو
ہیٔے ہاں میڈے کوں چیر وو

جینویں جینویں دارو کراں
ودے اُنویں اُنویں پیڑ وو

وَل وَل کریندے ہن قتل
نیناں پاپی بے پیر وو

کڈاں کیچی ولسن کیچ ڈوں
سسی ڈاڈھڑی ہے دلگیر وو

اٹ تاری کر میں ماری
نیسے پار فریدنڑ پیر وو

وطن بیگانہ ، نہ بھانڑ
میں ڈیکھاں مُلک ملہیر وو

رانجھنڑ کر آونڑ دی تساں
رو روتے تھکڑی ہیر وو

نامِ خدا کجھ تھیوے عطا
رڑدا کھڑا ہے فقیر وو

تن من برہوں دی بھاہ مچی
تھیا ویس ہے لیرو لیر وو

ہن طعنے مریندا لوک ہے
آ تھیوؤں ہُن کھنڈ کھیر وو

در تیڈے ڈے دھکڑے دھوڑے
ہے اساڈڑی اے توقیر وو

ڈکھ درد ہنجوں رکشالے
ہے عاشقاں دی جاگیر وو

تھیاں قاصر مونجھ مونجھاریاں
ہن اکھیاں نیرو نیر وو

اتھے قہری لگڑے تیر وو
گئے ہاں میڈے کوں چیر وو

لا وچ صداں دل ڈھولا
عشق نہ چاٹی کھل ڈھولا

سوچ تے پاویں پیر اتھاں
اوکھی ہی منزل ڈھولا

دار تے چڑھ سر ڈیندے ہن
تاں تھیندن کامل ڈھولا

رات ڈینہہ ہوندے ساہ سولی
ڈکھ ڈیندن نہ دِلھ ڈھولا

اکھ لگوای تاں اکھ کھلسی
دل نہ آسی کھل ڈھولا

راہ سولڑا جاݨ نہ ٹر
پندھ بہوں مشکل ڈھولا

اتھے آندن ہجر دے بار
ویندی چنگھ نکل ڈھولا

تاں وچ بندی سوہݨی مورت
جڈاں لہندی اے چھل ڈھولا

بعد اچ پچھدن اکھ سوہݨے
پہلوں ڈیندن ڈِھل ڈھولا

سچا تھی محبوب لبھیں
تاں ویندا ہے مل ڈھولا

آپے پاسے نہ دید بھنوا
بیٹھے وچ محمل ڈھولا

راوڑے قاصر کیوں بھجدیں
بھی آپ اچ دل ڈھولا

لا وچ صداں دل ڈھولا
عشق نہ چاٹی کھل ڈھولا

لیکھے کراں کیویں یاروو
ہیں میڈا چین قراروو

کینویں آکھاں نئیں کیتی وفا
میں کجھ نہ، ٹوں وفاداروو

تیئں نال میں کیویں رلاں
توں آقا! میں بےکاروو

تیئں نال ٹھہندی نی گئی
میں باھی توں سرکاروو

کر نہ طبیبا توں دوا
درمل میڈا اے دیداروو

سنت عیادت ہے تیڈی
مدت دی ہاں بیماروو

قاصر ہے حسرت گھولاں سر
قدمیں دے وچ لکھ واروو

لیکھے کراں کیویں یاروو
ہیں میڈا چین قراروو

ہے جند سولاں دے وات میاں
اے ڈتڑی تیڈی ڈات میاں

اساں او دکھا سٹو کھا ڈیہہ نبھوں
اتوں سر تے کالی رات میاں

میں اج وی جئیں تے سر ڈیندا
او صرف ہے تیڈی ذات میاں

ہر روز دے نچتے رودھے ہن
ایہے ہن تیڈی سوغات میاں

ہے درداں سولاں دا دارو
اے حُسن تیڈے دی جھات میاں

بے فکر اندیشے چھوڑ گئے
آ لگڑی تیڈی تات میاں

ہی کئی شئے نی بھاندی قاصر
بس ہووے تیڈی بات میاں

ہے جند سولاں دے وات میاں
اے ڈتڑی تیڈی ڈات میاں

کیتی سانول وَل تیاری اے
تھیا ملک ملہیر ملہاری اے

ایں وُٹھڑی وسڑی روہی اے
تھئی ہر پاسے گلزاری اے

ایں ٹوبھے تار متار تھئے
جیڑے کیڈے بس ٹُب ٹاری اے

وسی سوہنی اتجھی رحمت ہے
نی رہ گئی کئی بیماری اے

اتجھے سازانوکھے چھڑیے ہن
ہر پاسوں گھَنڈ تنواری اے

جٹیاں دے روپ انوکھے ہن
قلّام ہمیشاں جاری اے

اجرک، گھگھے، چُنیاں، چولے
وداہر کئی روپ نِکھاری اے

ہے سُنت پیر فرید دی قاصر
ہن سر ڈے تیڈی واری اے

کیتی سانول ول تیاری اے
تھیا ملک ملہیر ملہاری اے

ہبت دے معنی سمجھاویں ہا
یہے مست اکھیں اُتے چاویں ہا

ہک نظر دا یار سوالی ہاں
چا آس میڈی اے پُجاویں ہا

ڑوں رُخ توں نقاب لہا سوہنا
ایں چندر کوں، چندر ڈکھاویں ہا

آپے مُلاں چپ کر ویجن ہا
اکھ نال جے اکھ ملاویں ہا

نوی آندا جو توں گھر جانی
نوکر کوں گھر سڈاویں ہا

میں بے زر تے بے عمل ہاں
ہاں گر تے، پار لنگھاویں ہا

ہُݨ دار توں وَل کُئی سڈ ڈیندے
ہر پنڈ دے نانویں لانویں ہا

اے دوزخ پئی وڈ ریندی اے
رحمت دا تریڑا وسانویں ہا

میں سجھ دی وڈائی ڈیکھ گھناں
ایہا زلف سیاہ کھنڈاویں ہا

نہیں منگدا میں شاہی قاصر
میکوں درد اگتڑ اپناویں ہا

محبت دے معنی سمجھاویں ہا
لیہے مست اکھیں اُتے چاویں ہا

نال اَکھ دے اَکھ رلا جانی
تسی دل دی تریہہ لہا جانی

لنگھ ویندیں آسوں پاسوں نت
آ گھر میڈے پیر پا جانی

ہے ہر دم میکوں تانگھ تیڈی
نہ تتڑی کوں تڑپا جانی

جَئیں رخ تے ہے خالق صدقے
اوں رخ توں گھنڈ لہا جانی

مُس پوساں ایویں ناحق میں
نہ مست اَکھیں اُتے چا جانی

آباد رہے تیڈا آمئے خانہ
چھڑے ڈو گھٹ چا پلوا جانی

میڈا اوڈینھ چھیکڑی ہوسی پیا
جڈاں ڈیواں تیکوں بُھلا جانی

پی تتّیاں جیندیں دم تائیں
میکوں توں بھانویں ڈے بھلا جانی

بے آس نہ تھیواں کر چا کرم
گوری گانواں تیڈی سدا جانی

رہے وسدی شالا جھوک تیڈی
ڈیندا نیٹھے قاصر دعا جانی

نال اکھ دے اکھ رلا جانی
تسی دل دی تریہہ لہا جانی

بے شک نہ توں میں نال الا
اکھ چا اُتے ڈیکھ چھڑا

اتجھا موالی نظر دا سوالی
نہ ڈے جام اکھ تاں رلا

تساہاں تیڈی دید دا سئیں
کرم کما محبوب مٹھا

رڑ دا کھڑے در تے فقیر
کجھ نہ کجھ تاں تھیوے عطا

رات ڈینھ سانول تات تیڈی
چارے پہر سئیں خیال تیڈا

بے کوں ڈیکھاں تھیواں کافر
تیڈے صدقے ہاں تیئں تے فدا

توں تاں توں تیڈے کتیاں نال
مجال میڈی، ہے ادب میڈا

قاصر کوں ہے آس تیڈی
بھال نگاہ اے حسن دا شاہ

جاہ جاہ تے جلوہ یار دا
ہے دل سکا تا دیدار دا

رج ڈ ہدیں ڈ ہدیں نی تھیندا
ہے حسن اجھا دلدار دا

پورب ، پچھم ، اتر ، ڈکھن
عاشق زمانہ ہاں ٹھار دا

کہیں سر کٹا راحت پاتی
کہیں چاتا لطف ہے دار دا

نت ڈ ہداں پر ملاقات نی
انداز عجب ہے پیار دا

ہاں قریب پروسداں پرے
راز انوکھا ہے وفادار دا

نہ ٹردیں ٹردیں تھک ونجیں
ہے سفر سارا ریگزار دا

کھل تے ٹہن ہر ہک زخم
ٹیوائے دامن تار تار دا

قاصر نہ وچھلیں رہیں سلامت
تیکوں تے کرم سرکار دا

مسجد، مندر نہ پھول وے ماہی
آپ کوں آپ اچ گول وے ماہی

جیئں کوں لبھیندیں تیئں وِچ وسدے
اپنڑا اندر پھرول وے ماہی

میں نی آہدا قرآن اکھیندے
شاہ رگ توں ہے کول وے ماہی

سِک جے اوندے پاونڑ دی ہے
دنیا چھوڑ تھی رول وے ماہی

تیڈے خُطبے، وعظ، تبلیغاں
نہ ملویسنی ڈھول وے ماہی

سَٹ گھت کاوڑ شوخی یارا
مِٹھڑا مِٹھڑا بول وے ماہی

محلاں اندر کجھ نہ لبھسی
ہتھ وچ چا کشکول وے ماہی

یاد رکھیں ایہا میڈی سوہنڑا
بول پچھے پہلے تول وے ماہی

سر ہے پیر فریدؒ دے نانویں
جندڑی ڈیساں گھول وے ماہی

دل وت گوتیں وات پیا امدے
نعت نبیؐ دی چول وے ماہی

قاصر تانگھ دی سانگھ لگی ہم
کھل گے ہن ٹِک ٹول وے ماہی

مسجد، مندر نہ پھول وے ماہی
آپ کوں آپ اچ گول وے ماہی

سٹ گھت کوڑے دعوے یار
کون کریندے کہیں نال پیار

پیار انوکھی رمز نرالی
پیار کرے جیرھی کملی گالھی
عقل نہ کرے اجھے وپار

او ویلھے او وقت ویہانے
درد کہیں دا کون بیا جانے
نی کئی وی کہیں دا غم خوار

ہر کئی کھمدے رت نی ڈیندا
لہو پیندے ہے ہڈ رڑ کیندا
لبھ کئی مجنوں جا دلدار

عشق مریندے جگر سڑیندے
عاشق گھر کوں بھائیں لیندے
کوڑے ساڑن کتھ گھر بار

قاصر چڑھنا پمدے پھاہی
پچھے راضی تھیندے ماہی
تاں دلدار ڈیندے دیدار

مُونجھ رانجھݨ دی سخت مُنجھایا
باجھ تیڈے گھر کھاوݨ آیا

ڈیکھاں راہ بھر ٹھڈڑے ساہ میں
تک تک ہٹی نہ ڈھولݨ آیا

کیڈے ونجاں ڈسدی نئیں واہ
کہیں تے ڈوہ نئیں دلڑی مسایا

کر میں سڑی جند رکھ اڑی
دیس بیگانہ، لوک پرایا

کرلے چار دا آپے چارا
دردیں سولیں مار مُکایا

جمدیں لادی قسمت پُٹھڑی
کجھ ماء پیو ہے لوڑھ لُڑھایا

جے تئیں جیساں تیڈڑی تھیساں
نال اپݨے ہم پک پکایا

خان پنل ہُݨ موڑ مُہاراں
بچدن باقی ساہ بقایا

باجھ بھورل دے کون میڈا ابیا
ہر قاصر تیڈے لیکھے لایا

مُونجھ رانجھݨ دی سخت مُنجھایا
باجھ تیڈے گھر کھاوݨ آیا

اجھی عشق دی ڈانگ ہے ٹُرٹی
بے ڈوہ بیگم میں مٹھڑی

کیویں آوے ہوش ٹکانے
تیڈے نیناں دی ہاں کُٹھڑی

آ ویڑھے رانجھن ماہی
ہم منتاں کر کر ہٹڑی

دل تیڈے نانویں لئی ہم
تیڈی چُم چیساں سر جُتڑی

تیڈے ڈکھاں ایں ویڑھیا ہے
نی سولاں توں جند چھُٹڑی

نی تریکڑے کھڑدے سکڑے
تھئی سیت اجھی ہے پٹھڑی

کیویں صبر کراں کیا سوچاں
جند میڈی، میں توں رُٹھڑی

رہوں رلے من چا قاصر
ہے وؤڑ روہی ہے دُٹھڑی

اجھی عشق دی ڈانگ ہے ٹُرٹی
بے ڈوہ بیگم میں مٹھڑی

تھیا غلبہ تیڈا ایں یار سجݨ
جیڈے ڈیکھاں تھیندے دیدار سجݨ

سجھ، چندر، تارے تے بحر، شجر
گرجا، کعبہ، مسجد، مندر
تیڈا ہر شئے وچ اظہار سجݨ

اے پورب، پچھم، اُتر، ڈکھݨ
اے کیچ، بھنبھور تے ہیر، رانجھݨ
منصورؒ اویسؒ، حجاز وطن
ہے روپ تیڈا چودھار سجݨ

ءِ غوث، قلندر، قطب کمال
ءِ پیر فریدؒ ݨ سرخ جلالؒ
ءِ واصفؒ، صالحؒ، حسینؒ لال
ہن سب تیڈے دلدار سجݨ

تیڈی سوہݨی صورت اجھی ہے
تیڈی پیاری الفت اجھی ہے
تیڈے عشق دی لذت اجھی ہے
جنیں چکھی چڑھیا دار سجݨ

سئیں تیڈے انداز نرالے ہن
تیڈے ناز نواز نرالے ہن
تیڈے قاصر راز نرالے ہن
ہر سوچ توں ودھ سرکار سجݨ

ست گھت جھگڑے جھیڑے وویار

آ وس ماہی نیڑے وو یار

توں بن مونجھیاں ماندیاں جاہیں

سُنج بَرڈ سدن ویڑھے وویار

رَل مِل رہسوں مُول نہ سہسوں

ہجر دے بھوگ بکھیڑے وویار

ست رُسیے کر چا کرم سئیں

گھل گھل ہُٹی آں سنیہڑے وویار

ڈھاندی پمدی راہساں تندی

پیت دے پندھ اویڑے وویار

نت نہ رہساں ایں رت روندا

آ سن ڈینھ بھلیڑے وویار

آسو جانی ڈیہاں مہمانی

لاچیاں مسری پیڑے وویار

کر چا وعدے ڈے چا دلا سے

لنگھ ویسن ڈینہہ مریڑے وو یار

ظلم کمائے بن ڈوہ جگ سارا

تھے ہیر دے ویری کھیڑے وو یار

جھات دی تات اے قاصر کوں ہن

توں رہندیں مفت پریڑے وو یار

سٹ گھت جھگڑے جھیڑے وو یار

آ وس ماہی نیڑے وو یار

ناچیز بے شک حقیر ہاں
پر سئیں دے در دا فقیر ہاں

اوقات میڈی کجھ وی نئیں
میں سگِ درِ شبیرؑ ہاں

لاوارث نہ سمجھو میکوں
میں غلام دستگیر ہاں

پنجتن دا او نیؑ ہاں غلام
علیؑ دی زلف اِچ اسیر ہاں

ہے پیر علیؑ وارث نبیؐ
ایں سئیت دا میں امیر ہاں

پنداں مدینے دیاں گلیاں
کتنا صاحب توقیر ہاں

ہرگز نی دعوی اے پارسائی
قاصر میں پُر تقصیر ہاں

☆☆☆

ایہو دل دا ہے ارمان سجݨ
کراں تیں تے سر قربان سجݨ

میڈا جسم وی روح تے ساہ ہیں توں
میڈی توں ہیں جند تے جان سجݨ

نہی آہدا میڈے کول رہے
کر تھوڑا جیہا دھیان سجݨ

ہک واری لنگھ آ میڈے گھر
ایہو تھورا لا احسان سجݨ

کیویں چھوڑ ڈیواں میں تیڈا در
میڈے دردیں دا درمان سجݨ

ڈے کوڑا دلاسہ ترٹی کوں
توڑ نہ کر توں پیان سجݨ

تیڈے ہتھ ہن واگاں میڈیاں سکیں
میں غلام ہاں توں سلطان سجݨ

نہیں منگدا جگ دی سلطانی
میکوں اپنا بنا دربان سجݨ

بھالو چا مہر دی نظر سائیں
میں تیڈا آتاں، میڈا اے جہان سجݨ

رہاں قاصر جندڑی نکلدیں تائیں
تیڈا ادنیٰ جا ثنا خوان سجݨ

ایہو دل دا ہے ارمان سجݨ
کراں تیں تے دل قربان سجݨ

ستے لیکھ جگانویں ہا
ہک واری لنگھ آنویں ہا

بے زر تے بے عمل ہاں
سینے نال چالانویں ہا

چنگیں نال نبھیندے ہر کئی
کوجھیں نال نبھانویں ہا

چوڈاں طبق روشن تھیون
اکھ نال اکھ رلانویں ہا

نہیں لائق ہرگز تیڈے
در دا سگ بنانویں ہا

علم دا دروازہ تاں علیؑ
علم دا شہر ڈکھانویں ہا

پوتا پیاں گناہیں وچ
رحمت آپؐ وسانویں ہا

حسرت تیڈی دید دی ہے
جلوہ اپنا ڈکھانویں ہا

مدنی مٹھا لاتھورا ایہو

دراپنڑے تے سڈانویں ہا

ڈیکھاں دوزخ! دی وڈائی

پھینگ رحمت دی پانویں ہا

کالی رات کوں مانڑ گھنا

گھنڈ مکھڑے توں چانویں ہا

قاصرلوڑھ ہی بخشش دی

نعت نبیؐ دی گانویں ہا

سُتے لیکھ جگانویں ہا

ہک واری لنگھ آنویں ہا

نہ اتنا توں پریشان تھی
کافی ہے پیا پشیمان تھی

گو لیسے ودی بخشش تیکوں ول
سوہنے مدنی دا ثناء خوان تھی

رب تھیسے تیئں تے مہربان
توں ہِن تے مہربان تھی

اینویں مِٹ وِچ اوندے عشق وِچ
ہک جسم تے ہک جان تھی

ڈے چھوڑ کاوڑ تے شوخی
کر جھک نِوائی ذیشان تھی

ایہا آس قاصر دی پُجا
کڈاں گھر میڈے مہمان تھی

نہ اتنا توں پریشان تھی
کافی ہے پیا پشیمان تھی

نہ گبھ کر توں میڈے نال ماہی
میں بے کس توں لجپال ماہی

بے کاردیاں پارتاں تیکوں ہوون
بے شک ہیں پیا غمطال ماہی

اتھوں جھولیاں بھرتے چا گیا ہے
جیرھا آیا تیڈی در سال ماہی

مٹی کوں بے شک سونا کرے
تیڈی نظر اجھی باکمال ماہی

ایہا حسرت میڈے دل دی ہے
جیندیں ڈیکھاں تیڈا جمال ماہی

قاصر ہاں سوہنا متاں بھل پوواں
لڑ لگی آں پیتاں پال ماہی

نہ گبھ کر توں میڈے نال ماہی
میں بے کس توں لجپال ماہی

جے تئیں ہے دم وِچ دم تیڈا دم بھریسوں اساں
قربان تھیسوں تیئں تے تیئں تے سر گھلیسوں اساں

میکوں مشرک تے بدعتی آکھن پے ملاں صداں
آوے پئی جیڑھی تہمت او سر اکھیں چیسوں اساں

وددھ گھٹ الاوے کئی گولیاں چلاوے کئی
جے تئیں ہے ساہ وچ ساہ میلاد نت منیسوں اساں

شیخ ولی نہ پیراوں سئیں دے در دے فقیراوں
طوق مدنیؐ دی غلامی دا پا نگچی ٹھمکیسوں اساں

جیجھی جئیں دی ہے نسبت اوجھی اوندی ہے قسمت
دامن پکڑ نبیؐ دا سُتے لیکھ جگیسوں اساں

کائنات جئیں دی خاطر خالق نے خود ہے خلقی
قاصؔر اوں شہنشاہ دیاں نعتاں سداں لکھیسوں اساں

جے تئیں ہے دم وِچ دم تیڈا دم بھریسوں اساں
قربان تھیسوں تیئں تے تیئں تے سر گھلیسوں اساں

آ وے پنل سئیں دل بے قرارا ے
پل پل تتی کوں تیڈی انتظارا ے

کوئی طعنے ڈیندے ٹوکاں کریندے
میکوں تیئں تے سوہنا لکھاں اعتبارا ے

سٹ گئیں ڈسا چا کیئں دے سہارے
تیئں باجھ جانی میڈا کون یارا ے

کیڑھے ڈکھڑے رووں کیڑھے زخم سیواں
لکھ سول سینے ڈکھڑے ہزارا ے

بگیوں کیچ سانول لدھڑ و نہ کئی کل
ہن ول پنل سئیں جندڑی خوارا ے

قاصر کوں سوہنا نت تیڈی تانگھ اے
رووِن اکھیں نت زارو قطارا ے

آ وے پنل سئیں دل بے قرارا ے
پل پل تتی کوں تیڈی انتظارا ے

وڈ کے نہ ڈے توں تلوار دے
اساں سونہے ہیں تیڈی وار دے

اساں نال اٹکن توں پہلے سوچیں
ہیوں غلام اساں حسینؓ یار دے

کپ ٹک کر سندھ سندھ کریں
سنسیں نہ گلڑے آزار دے

بھج بھج چڑھسوں سولی اساں
چھڑے تھیون اشارے دلدار دے

گناہ گار ہیوں تاں کیا تھی پیا
ہیوں اُمتی محمدﷺ سرکار دے

او قات پچھی تاں سن ملاں
اساں مراثی ہیں مدنی منٹھار دے

جے بھُچی تاں روکیں چا دگ
اساں مسافر ہیں ازلی یار دے

ڈیکھیں کھڑا اساں پار ہوسوں
ڈراوے نہ ڈے پُل دی دھار دے

توں جاندیں ملاں حقیقت سبھی
گھن گے چسکے تیکوں اُروار دے

توں اُتوں بُلیندیں او وچوں بُلیندن
ایہے فرق کوڑے تے سچار دے

کھرا تھی آ ہدے قاصر تیکوں
سٹ کوڑے دعوے پیار دے

کر کرم میں بیمار تے
بھالو نظر لے چار تے

تیڈی طلب نت جاں بلب
رہ ویندے دل نت دار تے

ہاں سکا تا بہوں دیدار دا
لاؤ تھورا میں بے قرار تے

کینوں بے نیازی حرف آکھاں
نت ءِ رحمت میں بے کار تے

سئیں کرو چا مشکل کشائی
ہی مُشکل جان نثار تے

کوئی آہدے کوڑا مکری
نت تہمتاں گھنگار تے

لوک لام قاف مارے پیا
اعتبار ے لکھ دلدار تے

اپنڑے پرائے ویری بھے
ٹوکاں کرن حب دار تے

ہو وی پارِت سئیں نظراں رکھیں
میں قاصر جہے گھنگار تے

کر کرم میں بیمار تے
بھالو نظر لے چار تے

میں شیخ ولی نہ پیر ہاں
میڈے دردا ادنیٰ فقیر ہاں

تیئں توں پن تے میں کھمداں
ایں سیئت دا میں امیر ہاں

اوقات میڈی بس اے ہے
والیل زلف دا اسیر ہاں

اعزاز ءِ میکوں ملیا ہے
میں مدینے شہر دا سفیر ہاں

نی غرض میکوں سجھ چندر نال
میں طیبہ دا راہ گیر ہاں

اے پک ہے نم منافق میں
حبِ علیؓ وچ بے نظیر ہاں

پیا یزیدی ٹولہ سڑدے
کیوں جو میں عاشقِ شبیرؓ ہاں

گنج شکرؒ اجمیرؒ تے خواجہؒ سئیں
تہاڈی چمد انت تصویر ہاں

بے شک نم کجھ بیا میں پر
حسانؓ دا اشرِ اشیر ہاں

نم او قاصر جیرھا سمجھے تیئں
تھی قاصر بے تقصیر ہاں

نہ تھی موجھا تیڈے نال ہاں میں
بے خبر تھی با حال ہاں میں

لئی آون جتنے کوڑے ڈکو
ڈیساں میٹ با کمال ہاں میں

توں جتھ ہوویں بس ہویں پیا
تیڈی ہر دم لہند اسنبھال ہاں میں

توں میڈا اسگ تے غلام ہیں پیا
ڈی میڈی توں موڑی وال ہاں میں

توں میڈی امان اِچ ہیں قاصر
بے خینسارہ رکھوال ہاں میں

نہ تھی موجھا تیڈے نال ہاں میں
بے خبر تھی با حال ہاں میں

ایں حیاتی میڈی تمام تھیوے
وچ ذکر دے صبح شام تھیوے

میں سوچاں تیکوں ڈیکھاں تیکوں
پی ہر شے میں تے حرام تھیوے

پیا ہر کوئی آکھے تیڈا سئیں
ایں میں تے تیڈا انعام تھیوے

بے شک زندگی توں گزر ویاں
پر جلوہ سئیں سرِ بام تھیوے

توں گھنڈ چا جھاتی چا پانویں
بے چین دل کوں تھرام تھیوے

تیڈی پھول وِچ ہوون ایں میکوں
ایں میں اِچ تیڈا قیام تھیوے

ایویں وسوہا قاصر دے اندر
میڈا رُنواں رُنواں غلام تھیوے

ایں حیاتی میڈی تمام تھیوے
وچ ذکر دے صبح شام تھیوے

دینار نہ دِرھم دا سائل ہاں
میں تاں تیڈے کرم دا سائل ہاں

میڈی طلب چھڑی ہک جھلک تیڈی
فردوس نہ اِرم دا سائل ہاں

آ وُ شہنشاوٗ! کجھ منگ گھنو
کیوں جو میں شاہِ اُمم دا سائل ہاں

بے شک نہ رکھو تساں آ وچ سئیں
میں تاں ہک تیڈے قدم دا سائل ہاں

ہووی روز حشر دی پارت سئیں
بس اتنے بھرم دا سائل ہاں

متاں آکھے خدا اے منگدے کیا
شاہِ عرب و عجم دا سائل ہاں

جیرھے زمانے قاصرؔ زخم ڈِتن
فقط اوندی مرہم دا سائل ہاں

نہ دینار نہ درھم دا سائل ہاں
میں تاں تیڈے کرم دا سائل ہاں

میڈے جیہا کئی بے کار کینھی
تیڈے کرم دا شمار کینھی

سڈا چا عربی مدینے میکوں
حیاتی دا اعتبار کینھی

تہاڈے میں جہے غلام لکھاں
پر تئیں جہا کئی سرکار کینھی

ہن میں سویں کئی بیمار عاجز
پر تئیں جہا کئی غمخوار کینھی

چوکھٹ تیڈی دے عاشق کروڑاں
پر تئیں جہا کئی دلدار کینھی

بے شک پے ہوسن حسین لکھاں
تئیں وانگوں کہیں دا دیدار کینھی

بے مثل تیڈی سخاوت ہے پئی
نبی تئیں جیہا سردار کینھی

ہن معتبر جانثار تیڈے
پر حسین جیہا جانثار کینھی

بے مثل ہن سبھے یارؓ تیڈے
پر علیؑ سواں کوئی یار کینھی

جے تائیں نہ تیڈاؐ اسہارا گھنے
او تائیں کوئی وی پار کینھی

اے سوہناؐ قاصؔر دی پارت ہووی
ہیں جیہا کوئی گنہگار کینھی

میڈے جیہا کئی بے کار کینھی
تیڈے کرم دا شمار کینھی

تیڈے کرم دا جواب کینھی
رحمت تیڈی دا حساب کینھی

کون ڈیکھے سئیں جلوہ تیڈا
کہیں کوں ڈیکھݨ دی تاب کینھی

تیڈے پسینے دی خوشبو آنگے
کتھائیں وی کوئی گلاب کینھی

یوسفؑ وانگے کئی حسین ہوسن
تیڈے حسن دا جواب کینھی

توں بے مثل بے مثال ہیں پیا
آقا! تیئں جیہا جناب کینھی

اے میں نہ سارا پیا جگ منیندے
تیڈے خوابیں وانگوں خواب کینھی

لکھاں تیڈے بے قرار ہوسن
قاصرؔ وانگوں کئی بے تاب کینھی

بے شک حقیقی جناب ہن
تیڈے خواب تاں سکیں خواب ہن

جو تیڈے بھانویں کوئی اے
سب دوکھا اتے دلاب ہن

تیں جیہا ہرگز نی بیا
بھانویں جتنے سوہنے شباب ہن

الفت تیڈی دے بغیر سکیں
کجھ غیر ہن کجھ حجاب ہن

میڈے آقا تے مالک تساں
میڈے پیر سکیں بوترابؑ ہن

منگ قاصرا تجھے کریم توں
ڈیندے خیر ہے بے حساب ہن

بے شک حقیقی جناب ہن
تیڈے خواب تاں سکیں خواب ہن

تساں تھوڑا جا سئیں دھیان کیتے
بے شانے کوں ذیشان کیتے

ہے میڈی کیا اوقات سانول
جیڈا میں تے تئیں احسان کیتے

تیڈیاں جتیاں چُم لایم اکھیاں تے
ایں غلامی میکوں سلطان کیتے

میں کیا کیا ڈساں سئیں تیڈے کرم
بے حساب لنگر سوہنے دان کیتے

ہر ویلھے ہے سئیں ذکر تیڈا
ایجھا دل وچ تئیں جریان کیتے

کئی پاگل آہدے کئی دیوانہ
ایں یاد تیڈی گردان کیتے

تھیساں ہک پل قاصر نہ غافل
دل نال ایہو پیمان کیتے

تساں تھوڑا جا سئیں دھیان کیتے
بے شانے کوں ذیشان کیتے

میڈے دردیں دا درمان مٹھا
میڈی خشیاں دا سامان مٹھا

کینویں سانول تیکوں وسراں میں
تیں وچ ہے میڈی جان مٹھا

جو تیڈے کرم میں کیا جوگا
تیڈے پچھوں میڈی شان مٹھا

تیڈے در دا منگی سگ ہاں میں
نی پیاری تیں توں جان مٹھا

کئی شہنشاہ تیڈے نوکر ہن
سلطانیں سر سلطان مٹھا

سدرہ تے سدرہ جبریلؑ کوں پی
ہے احمدؐ آپ ذیشان مٹھا

مدنیؐ دی ہے پہچان خدا
خود رب دی ہے پہچان مٹھا

ڈیکھاں تیڈے ساوے روضے کوں
اے قاصر دائے ارمان مٹھا

میڈے دردیں دا درمان مٹھا
میڈی خشیاں دا سامان مٹھا

حقیقت ہے نی گمان کئی
محمدؐ جیہا نی ذیشان کئی

جند جان احمدؐ ہے اوندی
نی بیا محبوبِ سبحان کئی

دشمن کوں ڈیندے سئیں دعا
ایجھا نی مہربان کئی

سلطان لکھاں غلام ایندے
ایجھا نی بیا سلطان کئی

قوسین تے ایندے سوا
تھیا نی اُتھ مہمان کئی

ایندے غلامیں سواں نی
ڈٹھڑا صاحب عرفان کئی

ہے آل ایندی بے مثال
نی ایں توں عالیشان کئی

نہ دھن چاہنداں نہ کوئی برآت منگداں
میں تیڈے عشق دی خیرات منگداں

میکوں تئیں تک پُجا ڈیوے سئیں جیرھی
قلم توں سوہنا سئیں او نعت منگداں

نہی آہدا میڈے توئی کول بہہ سئیں
میں لحظے کھن دی ہک ملاقات منگداں

اُتھاں بے شک نہ گزرے اے حیاتی
مدینے وچ چھڑا ہک رات منگداں

رلا بہو نہ یکا سئیں دیداں تونے
سجیلے نیناں دی ہک جھات منگداں

اے سک سڑ نہ وجن پاڑاں سئیں دل دیاں
تیڈی رحمت دی سئیں برسات منگداں

میکوں اپنی لگن تے چوٹ ڈے سئیں
نہ جز تیڈے پی کوئی تات منگداں

عمل دے زور تے میں کجھ نی منگدا
تیڈی رحمت دی ڈبڑی ڈات منگداں

تیڈے ناں تے گھولے قاصر سر اپنا
گلی تیڈی دے وچ اموات منگداں

فقیری منگد اں نہ ولایت منگد اں
توں ہویں میڈا، اجھی سئیت منگد اں

نہ خواہش میکوں جگ تے شاہی دی ہے
تیڈے در دی گدائی نہایت منگد اں

توں ہیں ایجھا سخی تے کریمؐ مولا
میں جو منگد اں ایندے تحت منگد اں

نہ عمل اچھے میڈے کیا ناز کراں
اپنی عبرت دی سوہنا رعایت منگد اں

میں قاصر آں میڈے گھنے قصور ہِن
ہیں ساگوں تیڈی رحمت، شئیت منگد اں

فقیری منگد اں ہاں نہ ولایت منگد اں
توں ہوویں میڈا اجھی سئیت منگد اں

ہے خیال تیڈا ہر آن پُنل
جیویں کیچ بھنبھور دا خان پُنل

تیڈے باجھ ڈسے ہُج برو یڑھا
میڈے خشیاں دا سامان پُنل

تیڈا اکھ چا میکوں ڈیکھݨ سیئں
میڈے دردیں دا درمان پُنل

تیڈا ذکر بھݨ کیوں چھوڑ ڈیواں
تیڈی الفت ہے ایمان پُنل

ہیں آس تے انگݨ سجاواں میں
اج بݨسیں توں مہمان پُنل

ہݨ رکھ چا بھرم عشق دا توں
بِھلوا نہ جُمل جہان پُنل

نھیں آہدا ڈے چا خلد بریں
دیدار کرا چا خان پُنل

کیویں وِسراں قاصرؔ آپ چا ڈس
تیڈا پل پل ذکر زبان پُنل

ہے خیال تیڈا ہر آن پُنل
جیویں کیچ بھنبھور دا خان پُنل

تیڈے لکھ تھورے تیئں خیال ڈتے
محبوب مٹھا لجپال ڈتے

ہر ویلھے ملی قبل کال تیڈی
تیئں دم دم سئیں وصال ڈتے

ہاں تیڈڑا عاشق دیوانہ
اعزاز ایہو سئیں نال ڈتے

کیویں شکوے کراں سئیت اپنی دے
تیئں پل پل میکوں جمال ڈتے

نی مونجھ تو نٹے ہم انٹ تاری
تیئں وارث پیت پال ڈتے

کوئی فکر اندیشہ نی چنتہ
اے حوصلہ تیڈی در سال ڈتے

پڑھوں لکھ شکرانے اے قاصر
اوں آمنہؓ دا ساکوں لعل ڈتے

تیڈے لکھ تھورے تیئں خیال ڈتے
محبوب مٹھا لجپال ڈتے

بے شک تحفہ رحمان ڈتے
محبوبؐ سوہنا سبحان ڈتے

اوندے نقشِ پاء کوں سجدے کیتم
ایں بندگی میکوں عرفان ڈتے

ودھ جان توں میکوں عزیز ہیں توںؐ
اے درس میکوں قرآن ڈتے

جئیں دی امت وچ نبی ہوون
اللہ! ایجھا نبیؐ ذیشان ڈتے

جئیں دے بردے ہن جبریلؑ جہے
ساکوں ایجھا سئیں سلطانؐ ڈتے

منوں لکھ تھورے احسان اوندے
قوسین دا جئیں مہمانؐ ڈتے

ڈکھ درد توں قاصر کیوں گھبراواں
ہر درد دا سئیں درمان ڈتے

بے شک تحفہ رحمان ڈتے
محبوب سوہنا سبحان ڈتے

مٹھڑے مٹھڑے بول سئیں میں بولاں ودا
مدحت تیڈی دے وچ لب میں چولاں ودا

آوے نہ بن تیڈے سوہنا چین میکوں
تھی تے میں بے چین تیکوں پھولاں ودا

نہ ملے کتھاؤں تیڈا پتہ اصل
ساری حیاتی ول تیکوں میں گولاں ودا

پچ پوواں جے بر سر تیڈے شہر میں ول
تیڈیں گلیں دے وچ آپ کوں رولاں ودا

دھکے ڈیوے کوئی میکوں مارے پتھر
تیڈے ناں توں ول وی میں جند گھولاں ودا

ہک واری اکھ چا تے سئیں بس ڈیکھیں چا
روز حشر تئیں آپ کوں ول ڈھنڈولاں ودا

ایں گم تھیواں قاصر تیڈی ذات اِچ میں
اپنی گول اِچ سانول تیکوں پھرولاں ودا

مٹھڑے مٹھڑے بول سئیں میں بولاں ودا
مدحت تیڈی دے وچ لب میں چولاں ودا

مکدا ویندے اکھیں دا نور
ہن تاں کرم فرماؤ حضورؐ

تیڈا شہر تے روضہ ڈیکھاں
ماندہ دل متاں پاوے سرور

نال سینے دے لگے جالی
چمن اکھیں درسال ضرور

ہاں سکا تا دید تیڈی دا
جلوہ ڈیکھاؤ مثلِ طور

نت اے جان بلب راہندی ہے
اندر بلدا وانگ تنور

تیڈے قدماں وِچ سر ہووے
اے عرضی سئیں کرو منظور

سِکدیں لُہندیں مرنہ وچاں
اندر پووَن سئے سئے پور

قسماں کیوں میں چاواں سوہنا
جانی جانڑ ھیں ھاں مجبور

کرم فرماؤ دیر نہ لاؤ
ڈیکھاں اج میں کل ہے دور

تیڈڑے دم دا ہے بھروسہ
قاصر تھی تے ہاں مسرور

مکدا ویندے اکھیں دا نور
ہن تاں کرم فرماؤ حضورؐ

تھیوے جئیں تے سئیں مہربانی تیڈی
اوڈس کیوں نہ تھیوے دیوانی تیڈی

پڑھو تسبیاں متھڑے بھانویں گھساؤ
پچدی نی یارا نافرمانی تیڈی

او آکھے کینویں سئیں بشرنورکوں
ڈٹھی جئیں نورانی پیشانی تیڈی

بےشک نہ ڈے جنت تے حوراں میکوں
اے دلڑی ہے ازلوں دیوانی تیڈی

اِتھائیں تے اُتھاں تیڈا ئے راج سئیں
ہے سارے جہانیں سلطانی تیڈی

نہ ڈے کجھ میکوں کجھ نہ منگدا ہاں میں
کریساں قاصر مدح خوانی تیڈی

تھیوے جئیں تے سئیں مہربانی تیڈی
اوڈس کیوں نہ تھیوے دیوانی تیڈی

☆☆☆

جے تیئں نہ تھیسے دیدار سئیں
دلِ مضطرب بے قرار سئیں

رہساں تڑپدا پھتکدا
لکھ واری آوے بہار سئیں

خوابیں خیالیں وچ ہیں توں
بے نال نی سروکار سئیں

دل نال اے سیتی وداں
جو کر رہساں حب دار سئیں

پل کیتے لنگھ آ دیں ہا سئیں
مدت توں ہاں بیمار سئیں

قاصر پر اتا سفینہ ہے
صدقے تیڈے تھیسے پار سئیں

جے تیئں نہ تھیسے دیدار سئیں
دلِ مضطرب بے قرار سئیں

☆☆☆

لکھ تھورے تیئں دلدار دے
تونڑیں رودھے ڈِتونی انتظار دے

سویر شام ہن تانگھاں تیڈ یاں
اساں طالب ہیں منٹھار دے

اپناں خیال ڈتی اپنا شوق ڈتی
بے کرم کیا ہو دن سرکار دے

نی خواہش کوئی نہ ارمان بیا
ہیں سکاتے فقط دیدار دے

درد دھیکے نہ ہنج کھڑ دی
اتھے سول اندر لا چار دے

دیوانے وی آہدن، ہن دیوانہ
لقاء ڈیکھ میں بے قرار دے

ان جانڑ ملاں اصل ایانڑے
شیوے نہ جانڑن یار دے

لیندے ودے ہن فتوے ملاں
چیسوں مزے ہنڑ دار دے

تیئں جا لکھیتا محبوب ملیا
بھاگ سولڑے میں بے کار دے

جز تیڈے کراں میں کیا جانی
مست ڈِینہہ چیتر بہار دے

ہک واری توڑیں لنگھ آسئیں
مُک پوسن طعنے اغیار دے

تیڈا اکرم ہے نا تاں اساں
کہیں چج نہ کہیں قطار دے

اکھ چا چھڑا ڈیکھیں ہا چا
ڈکھ مُک ویس بیمار دے

تیکوں پارت ہووے سانول مٹھاؔ
لوکی دشمن ازلی پیار دے

جے تیئں حیاتی ہے قاصر
گُھمسے سہرے حسینؓ یار دے

لکھ تھورے تیئں دلدار دے
تونڑیں رودھے ڈیتونی انتظار دے

ماھی توں مٹھڑا جان توں پیارا ہے میڈا دلدار سئیںؑ
جندتے جاں قربان کریساں میں تئیں توں لکھ وار سئیںؑ

نہ ارمان نہ ہئی کوئی حسرت اپنی الفت بخشو چا
شہنشاہی دا شوق نی کرو نوکراں وچ شمار سئیںؑ

نی جنت دی لوڑھ میکوں بس میں تیڈا دیوانہ ہاں
قدم تیڈے مل پوون گھولاں جنت جئی گلزار سئیںؑ

لکھ ڈیوو دوزخ دے ڈراوے قبر ڈرا کلی بھاہ دے سیک
دل وچ تیڈی صورت ہووے ول کیا چیخ پکار سئیںؑ

قاصر نمانڑا راہندے کمانڑا جو تیڈے نہ بیا کوئی بھانڑا
جڈاں تیڈیاں تھی پوسن نظراں آوسم چین قرار سئیںؑ

☆☆☆

خطائیں دا غلبہ طاری رہندے
تیڈا کرم سئیں جاری رہندے

میں توں ہر دم لغزشاں تھیندین
نت لجپال وساری رہندے

میں تاں کڈن دا پڈ وچاں ہاں
پر مدنی سئیں تاری رہندے

تیڈی رحمت تے جیندے پیوں
ناتاں مُلاں ماری رہندے

راندرسی نت وٹکا پہنداں
مشکل کشا سنواری رہندے

واعظ سیٹندے حشر دیاں تلخیاں
سئیں دل تیکوں پکاری رہندے

جھاڑی پٹینداں دگ دے تھڈے
نفس پلیت اُساری رہندے

ادب جیئں کیتا آلِ نبیؐ دا
کرم اوں تے غفاری رہندے

جیئں نہ چھوڑیا دامن علیؑ دا
پلڑا اوندا بھاری رہندے

سئیں دا نقشِ پاء جیئں چمیا
ملھ شیطان کوں ماری رہندے

میں غلام تے بانہاں تیڈا
ہوکا دل اے ہوکاری رہندے

قاصر پیندے من دیاں مراداں
ایں در دا جو بھکاری رہندے

جلوے تونی عطا نہ تھئے
دل وی اساں جدا نہ تھئے

وودھدی گی سِک بی توں بی
وعدے تونی جو وفا نہ تھئے

سارا زور لاتے زمانے اپنا
انج دل توں دلربا نہ تھئے

ہر نبی دی اپنی شان
کلیمؑ روحؑ بنڑیے مصطفیٰؐ نہ تھئے

ہک بے توں آئے ودھ نبیؐ
بنڑیے رسول محبوبِ خدا نہ تھئے

مرگئے جیڑھے عشقِ نبیؐ ءِ چ
مرتے وی او فنا نہ تھئے

جنئیں کوں ملیا سایۂ نبیؐ
او کتھائیں وی بے نوا نہ تھئے

جنئیں آلؑ نال رکھی حب
قبر حشر ءِ چ رسوا نہ تھئے

راہ خدا لٹاتے سب کجھ
نئی بنڑیے شاہ کربلا نہ تھئے

کہیں زور لاتا بنوں علیؑ
بوئے علیؑ بنیے مرتضیٰؑ نہ تھئے

چڑھیے دار کہیں سر کپایا
اویسؓ توں ودھ آشنا نہ تھئے

وٹھی نہ جنہاں چوکھٹِ فریدؒ
او آشنائے مجتبیٰؑ نہ تھئے

او ہے پھتیندے رہسن قاصر
جو درِ علیؑ دے گدا نہ تھئے

جلوے تونٹی عطا نہ تھئے
دل وی اساں جدا نہ تھئے

صدقے صدقے تھیواں ماہی

تیڈڑی نت سڈیواں ماہی

ایہا حسرت میڈی سوہنا

گلیاں وچ گنڈیواں ماہی

تیڈے در دا میں بھکاری

منگتا تیڈا سڈیواں ماہی

بے شک نہ بہاں کول تیڈے

جُتیاں وِچ لتڑیواں ماہی

جنت حوراں دی لوڑھ نی قاصر

قدمیں وِچ پُریواں ماہی

صدقے صدقے تھیواں ماہی

تیڈڑی نت سڈیواں ماہی

پانواں ترلے ول ول مٹھا
تھی نہ پرے ہک پل مٹھا

کینویں چھوڑ ڈیواں در تیڈا
دردیں داہیں در رل مٹھا

عرش ہووے تے بھانویں فرشے
جتھ رکتھ تیڈی بھل بھل مٹھا

تیئں باجھوں نی اصلوں سردی
بچڑے ڈینہ نبھاوں رل مٹھا

دلبر تے دلدار میڈا توں
ساہ تیئں وچ ہے سانول مٹھا

میلین میل خدا سئیں آپے
جڑدے نی سانگے ول ول مٹھا

جیرھے ہجر دے بھوگ بھوگینے
ڈتے خدا اوندا پھل مٹھا

اصل نکھیڑا نہ کریجو
نتاں تھی ویساں پاگل مٹھا

آپے ڈیتی بھر بھر پیالے
ہن آہدیں کجھ سنبھل مٹھا

آوے نہ میڈے ہونٹھاں تے گلا
لہا کھل بھانویں تل مٹھا

تیڈے کرم دا آسرا ہے پیا
نی پلے کوئی سمل مٹھا

جتھ کتھ تیڈی وفا دے چرچے
میکوں نہ رولیں پنل مٹھا

کوجھی کملی ہاں جیجھی میں
ہاں سوہنا تیڈے گل مٹھا

لاوَ چا قاصر کوں اج قدمیں
نہ ڈیکھاں متاں کل مٹھا

پانواں ترلے ول ول مٹھا
تھی نہ پرے ہک پل مٹھا

حسن تیڈے دا جتھ ،کتھ شور
چڑھی جوانی اصل منہ زور

جیویں دل آکھی نچواسئیں
ہتھ تیڈے، میڈے من دی ڈور

تیریں نال چُٹیں من میڈا
زخماں تے کریں آپ ٹکور

پندھ اولڑے روہ جبلڑے
توں خُش بیٹھیں کیچ بھنبھور

اوڑک پُجسیں مُلک ماہی دے
تھک نہ ، پیر ابلی تے سور

یار یاری ہر حال نبھیساں
راہ وچ بھجدن یار لغور

کر نہ اتھے ظلم قہر توں
دل ہے نازک بہوں کمزور

سر میڈا ہے کوٹ شہر وچ
روح میڈا ہے شہر لہور

کئی لجپال ڈٹھم رُل رُل تے
حسین جیہا نہ ڈِٹھڑُم ہور

لگڑی پیت نبھیساں قاصر
ہاں کھرا، نی من وچ چور

حُسن تیڈے دا جتھ کتھ شور
چڑھی جوانی اصل منہ زور

پی حسن تیڈے تھل تھل وے
ہے جتھ کتھ تیڈی ہِل ہِل وے

اللہ جانے کڈاں دیدار تھیسے
ہے تانگھ تیڈی میکوں پل پل وے

نی عشق تیڈے وچ اکھ لگدی
ہے بنجی رات اُتھل پتھل وے

میڈے تڑپݨ دی سُدھ ہے کائناں
میکوں پووں پورولوول وے

سچ بر و دی سسی گرلاندی
توں بیٹھیں خوش پُنل وے

تیڈی سِک وچ میں گردان ہیمی
دیوانے آہدن میکوں پاگل وے

ایہو خوف راہندے پیا ساہ سکائی
ڈیکھیں باجھ نہ ویسے جند نکل وے

ڈے پیالہ آپ مدہوش کیتی
ہݨ آہدیں یارا سنبھل وے

نہ اپنے رخ توں نقاب اٹھا
جیرھا ہے پروانہ ویسے جل وے

رلیے روح نہ نکھڑ دے مول کڈا ہیں
جُدے تھی تے وی راہندے رل رل وے

توں جاݨ نہ میکوں جاݨ میاں
ہیں دردیں داتوں درمل وے

آ الفت کوں کروں ایں اجا
تھیوے جیڈے کیڈے جھل جھل وے

ہݨ قاصر لگی نہ تتی وا
میڈیاں اکھیں توݨی چھل چھل وے

پی حسن تیڈے دی تھل تھل وے
ہے جتھ کتھ تیڈی بھل بھل وے

روو ے ودی باندی ایویں
نی سوہنا سئیں ٹھندی ایویں
ہک لحظہ چین امدا نہیں
دلڑی میڈی ماندی ایویں

ڈکھ درد تیڈے میں سہاں
پر دل نہیں سہندی ایویں
نت خواب ڈیہداں کڈن میں
بانہہ سمساں ڈے سراندی ایویں

چڑدا ہے جیویں ماس کئی
سک تیڈی ہے کھاندی ایویں
روہ جبل وچ جیویں سسی
ہاں میں کرلاندی ایویں

قاصر کرے نیکیاں تیڈیاں
رہاں نت سہرے گاندی ایویں
روو ے ودی باندی ایویں
نی سوہنا سئیں ٹھندی ایویں

دل دل کیتے کرلاوے
ہک پل وی چین نہ آوے

گئی دل ہِن کُس مُس ویندے
جڈاں گھنڈ لہا اکھ چاوے

نہ لُہندیں سکدیں مراں
مولا جھوک رانجھݨ ڈکھلاوے

گئی ملک ملہیر وں آیا
شالا خیر دی خبر سُناوے

کانہہ کُمڑی اُجڑیاں جھوکاں
رب روہی کوں رنگ لاوے

سُکے ٹوبھے تَس داراج اے
لُوکی تس توں پیا کرلاوے

گئی مرگے دھݨ دھݨواے
ہُݨ قاصرا کھنہ ماوے

دل دل کیتے کرلاوے
ہک پل وی چین نہ آوے

نہ ہوت پنل آیویں ٹھہندی اے
لنگھ آ ویڑھے دل ماندی اے

تئیں باجھ ہے کون ڈسامیڈا
جند گریں سڑی گرلاندی اے

ہک تیئں ڈھولݨ دا آسرا ہے
ناتاں دُشمن لوکی جاندی اے

ڈس کِن تے ونجیاں ، کِن تے مراں
چودھاروں جھوک ڈُکھاں دی اے

او ناز نہورے قول قرار
یاد ہک ہک گال ہُݨ آندی اے

ایھا منت میں تے لا چائیں
رُت چیتر بہار پی آندی اے

توں جاݨ بھانویں ناجاݨ ماہی
اے بردی دردی باندی اے

ہِن قاصر رات ڈینہاں پُرنَم
اکھیاں کوں سک مِتراں دی اے

چھڑے چتڑے ویس وِدوں پئی وِدیار
پیٹھوں اندروں مُشکی لگئی وِدیار

شکل مُشبہ تے رُخ ہن نورانی
وِدوں ٹیبک پا کیاں لئی وِدیار

رب رب کرݨ نہ آیا اصلوں
ویندوں متھڑے مفت گسئی وِدیار

زن زر ہے بنیاد ین اساڈا
وِدوں اللہ نبیؐ کوں بھلئی وِدیار

چھوڑ نبیؐ اللہ لوک بٹیو سے
نہ نور بناں روشنئی وِدیار

بدلیاں نی شکلاں صدقے نبیؐ دے
ناتاں وَسوں ناسے گھٹئی وِدیار

واعظ کریں ڈے بانگاں اُچیاں
تونی وکڑا اندر ہن گئی وِدیار

علم تاں سکھیوں ادب نہ آیو
تہوں ودیں سئیت وِنجئی وِدیار

آپ سواں نہ سمجھیں کہیں کوں
نہ پار نیسی اے وڈی وویار

کیا قرآن پڑھی کیا سکھی
ویندی رَا حلیں سودھا چٹی وویار

ہیں اٹ چاٹ تے ڈیندیں فتوے
ودیں آپ کوں آپ گھٹی وویار

بُغض، حسد، لالچ تے آکڑ وچ
ویندیں آپ کوں آپ لچوائی وویار

سِک ہے تیکوں یار دی قاصرؔ
کر دل دی پہلے صَفئی وویار

چھڑے چٹڑے ویس ودوں ٹپئی وویار
بیٹھوں اندروں مُشکی لگئی وویار

جئیں میں اپنی چا ماری اے
اوں پڈ دی ہیڑی تاری اے

سکھے جھیڑے جھگڑے مَیں والے
اے ڈاڈھی اوکھی بیماری اے

جئیں مَیں تے چا گھمنڈ کیتے
اوں جیتیل بازی ہاری اے

او وسر ویندا ہے سب کجھ کوں
جئیں اپنی موت وساری اے

اج توں ویندی، مَیں کل ویساں
ویندا ہر کوئی وار و واری اے

توں سوچ سمجھ تے ٹُر یارا!
ہر وِکھ تے اڈیل گاری اے

ہے لحظے ہک دی پھوں پھاں اتھ
ول نت دی خجل خواری اے

ہے گوڈیں تکوں ریت اندے
بس چھڑی دچ آ واری اے

جیکوں ملی اوندی غلامی یارو
اوندی خادم خلقت ساری اے

ہر کہیں ٹُر ونجنا ہے قاصر
اے جھوک فناوی ساری اے

اندھڑا تھیں پڑھ پڑھ قرآن
تھی نہ تیکوں اپنی سنجاݨ

روزے نماز تے کر نہ تکبر
اے غرور کیتے شیطان

علم تیڈے تیکوں چندر ڈکھائے
دھرتی تے نوی پمدا دھیاݨ
جنیں دے صدقے شرف ملیئے
آہدیں آپ سوا انسان

کم شیطانی نیک سڈا دیں
رب نال ٹھگی واہ عرفان
ڈہدا نائیں توں آپ کوں اصلوں
بے کوں آہدیں کافر بے ایمان

ہک نبیؐ قرآن ہک اللہ
پیٹ کیتے کیتو کا نوکان
آہدا کجھ ہیں کریندا کجھ ہیں
رلدے نی عمل واعظ بیان

کرکر دوڑ کئی ختم کیتو نی
الف تے میم نہ سگیوں جاݨ
جھٹ وچ چال نہ تھیوو
قاصر ول آہدے قرآن

اندھڑا تھیں پڑھ پڑھ قرآن
تھی نہ تیکوں اپنی سنجاݨ

بھانویں لکھ توں متھڑے گھسا
ملدا ئی انویں اصلوں خدا

مندریں مستیمیں نی ملدا ماہی
نہ ویلھا توں اپنا کھنا

بہہ اعتکاف توں رکھ روزے
پڑھ نمازاں واعظ سنا

کافر مشرک دے فتوے ڈے
قرآن کوں پڑھ پڑھ فتوے لا

نہ بنسیں توں مول نمازی
ٹھیکریاں تپا محراب سجا

پیسیں نہ توں علم کڈا ہیں
ہک چھوڑ کئی درس بنا

نہ تاثیر تے نہ مت ملسے
کتابیں دے توں ڈھگ لا

نبی کوں آپ سواں آکھ ودا
سکسیں نہ توں رتے گھٹا

حاضر ناظر علم غیب تے
صداں امت کوں لڑا بھڑا

نور بشر دے مسئلے چھیڑ
بے شک ویندا فرقے بنا

آل نبیؐ نال رکھیں بغض
دل ویسیں اتھوں کیا کجھ چا

بھانویں لکھ توں متھڑے گھسا
ملدا ئی انویں اصلوں خدا

☆☆☆

چھوڑ مٹھڑے توں دل نوا
پچھے ملسی سوہنا خدا

دل جتھ تھی بہہ مسیت اوا
مرشد عشق کوں اپنا بنا

دل نمازاں تے روزے ہن
دل اچ رکھ نہ کہیں کوں ڈکھا

چھوڑ ریمیں جھڑے سٹ
سب کوں اپنا توں چا بنا

ٹھک سٹ کاوڑ سبھے وڈائیاں
مٹھڑا سب دے نال الا

آکھیں کجھ تے کریں کجھ
چھوڑ منافقت چج ورتا

پرے کر سب ملاں بھوپے
مدنیؐ کوں محبوب بنا

دل ڈٹھے گھر اللہ والا
دل اچ مدنی سئیں وسا

طمع لالچ رکھ ڈے پرے
لوبھ کوں بھجوں ڈے بجھا

تروڑ نہ اصلوں دل کہیں دا
کر جیرت نہ کہیں کوں رنجا

رووین نہ چھڑے اپنے ڈکھ
ہر کہیں دے توں ڈکھڑے ونڈا

پیٹ نہ پالیں صرف سئیں اپنا
اپنا گرھاں وی بے کوں کھوا

گھن نہ کہیں دی وٹ توں کاکا
حق دا ساتھ ڈے حق الا

قاصر راہسے اگوں مدینہ
درود نبیؐ دا ورد بنا

چھوڑ مٹھڑے توں دل نوا
پچھے ملسی سوہنا خدا

جے ہی اللہ دی جھک وومیاں
رکھ نال نبیؐ دے سِک وومیاں

سوہنا محمدؐ تے مٹھڑا خدا
تھن کڈاہیں نہ تھیسن جدا
اوڈوہیں مٹھے ہن ہک وومیاں

ہووے عشق نبیؐ بھانویں عشق خدا
ہکا ہے طلب توڑیں لفظ جدا
ہک نال ڈوجھا ہے ہِک وومیاں

کرے گنتری ملاں نتارا اے
تھُوڑ اوسے کرہ تھیسے ودھارا اے
ڈِہدے عاشق نی اُچ جھک وومیاں

کوڑی دنیاں دے کوڑے راہی ہن
نی رت ڈیو کرُ وِے ماہی ہن
نہ کھڑ دے اے ہِک ترک وومیاں

ہے پیر فریدؒ کیا رمز ڈِسائی
جانڑ سجانڑ کیتے قاصر ماہی
اے نسخہ ہے ہک ٹِک وومیاں

جے ہی اللہ دی جھک وومیاں
رکھ نال نبیؐ دے سِک وومیاں

☆☆☆

توں ڈِل کھس تے ماہی ٹِھوں وچ مدینے
اتھاں بے قراری دے وچدن شازینے

ایہے کالیاں کالیاں اتے لمبیاں راتیں
اے بارہن ہجر دے کلہپے دیاں ساعتیں
ایں فرقت دے خوف توں پے چھٹدن پسینے

کریساں وفا نہ تھیسے بے وفائی
توں ٹیں میں تئیں ڈوں پھیرا کرنہ ماہیؐ
تیڈے ناں دے ڈیہنہ رات پڑھداں شینے

ہے سولی تے ساہ جند عذابیں دے واتِ
ایہا سوکھڑی وی تیڈی ڈِتی ڈاتِ
پے درداں تے سولاں دے بل بلدن سینے

توں کر یاد ماہیؐ او وعدے دلا سے
کڈاہیں تاں سڈ چا سوہناؐ اپنے پاسے
پہاں کُنڈ گُٹھ وچ جاں ڈیکھاں سفینے

ایہا میکوں قاصرؔ اُمید ہے تے آس اے
تیڈی شان تیڈےؐ ادب داسیں پاس اے
نہ کھس سگسے فرقت تیڈے قرینے

جڈاں عشق لگا سُدھ پاہم وے
ویلھا وچ مسیت کھنایم وے

ڈے ڈے سجدے پئے گے چُھڑے
ٹُر ٹُر ہٹی نہ پندھ مُکڑے
پے متھڑے مفت گھسایم وے

جنیں کیتے جنگل بیلے رُلیاں
کئی کٹیم کلھیپے میلے رُلیاں
وچ سیج روہی وسایم وے

جڈاں عشق سالار تھیا
میڈا بڈدا بیڑا پار تھیا
پچھے سیجھ سہاگ سہایم وے

کر کر کِشالے آن تھکم
تاں ماہی وچ وچ گُم تھیم
جڈاں یار اگوں دلڑی نوایم وے

ایہو دین دھرم تے کعبہ حرم
اے جمل جہان تے شان بھرم
جند یار دے لیکھے لایم وے

ایہو عشق ہے چین قرار میڈا
نہ عشق بناں کوئی کار میڈا
دھُونی عشق دی دکھایم وے

اینڈے صدقے او پرواز ملی
اوندا ذکر ملیا تے نماز ملی
وچ کتھاں عشق پچایم وے

توڑیں یار پرے پیا ڈسدا ہے
ماہی من وچ قاصر وسدا ہے
اجائی بار ہجر دے چایم وے

جڈاں عشق لگا سُدھ پا ہم وے
ویلھا وچ میت کھنا یم وے

چھوڑ کریں سارے کم کار
ڈیکھاں بیٹھا رُخ انوار

اے رُخ تجلی طور دی اے
تسکین اے میں مجبور دی اے
ایں تے صدقے لکھ لکھ وار

اے رُخ بہوں ڈاڈھا مٹھڑا ہے
دل ساڈا ایں تے کھٹڑا ہے
تکھی اکھ دی ڈاڈھی دھار

ایندی زلف ہے پئی پر پیچ گھٹی
لٹ چمکے جیویں ہیرے دی منی
جیڑھا ڈیکھے تھیندے گار

کیا ڈیواں رُخ دی مثال یارو
بے مثل ہے رب دا جمال یارو
بیان توں باہر ہن لب رُخسار

ایں اکھ چا جئیں ڈیے ڈٹھڑا ہے
بے ڈوہ گیا او کٹھڑا ہے
سئیں نی آیا تھیل شکار

شودا قاصر غلام سڈاوے سئیں
ڈٹھیں باجھ چین نہ پاوے سئیں
کرم کرو سوہنی سرکار

☆☆☆

جڈاں عشق بنیا سالار
تاں وچ تھیا بیڑا پار

اجائی چاتم درد کشالے
تھئے ڈُڈُ پیریں چھالے
سجا پندھ تھیا بے کار

ایں عشق بنا سبھ کوڑا اے
بیا سارا دھوڑ پوڑا اے
عِشق ہے کل مختار

شوقوں باجھ کجھ نہ بنیا
متھے نال جڈاں دل نویا
ہک سجدہ وچ تھیا ہزار

کجھ نی بندا مہنہ زبانی
مول نہ ملدا انویں جانی
عشق ملا ڈیندا ہے یار

نی تھیندی انویں مونجھ منجھاری
تاں وچ تھیندی ء پکی یاری
ڈکھ تھیون جڈاں تار و تار

عشق ہے مرشد عشق ہے رہبر
عشق بناں سب خاک برابر
عشق ہے اللہ عشق سرکار

آہدن قاصر سارے عاشق
بیا سب کوڑے عشق ہے صادق
عشق ہے کربل عشق ہے دار

☆☆☆

رہ ونج ڑی دلڑی عشقِ اویڑا
مشکل ہے پینڈا سخت اے بکھیڑا

سوہنے سنگ جنیں لائی جندڑی گنوائی
لکھ سول سہون، ڈیندے ڈکھ نہ سمائی
غم وات راہندے ہر ویلے نیڑا

اکھ لاتے ڈھولن نی ولدا ول اے
بس ڈہدیں ڈہدیں گئی حیاتی گل اے
ہے پیت اینڈی لکھیل نکھیڑا

جانی مریندے نیناں دے خنجر
رتو رت ہے چھاتی پھٹ گیا اندر
رسدیاں نی رانداں راہندے وی گیڑا

کھس ہوش عقل پاگل کریندے
حال ڈیکھ ہر کئی چریا اکھیندے
ٹوکاں مریندے رل سبھو ویڑھا

محبت دا پیالہ جے کئی چا پیوے
فرہاد بن گے کئی مجنوں تھیوے
کئی رانجھا بنڑے کئی بنڑے کھیڑا

گلے تے شکوے خلقت ہے کردی
عشق باجھوں قاصر نہ مول سردی
حسن عشق دا نت راہندا ہے جھیڑا

رہ ونج ڑی دلڑی عشقِ اویڑا
مشکل ہے پینڈا سخت اے بکھیڑا

☆☆☆

سر بار ہجر دا باری
ہݨ سانول کر گئی کاری

کیا کراں ہݨ میں ماہی
نی ڈبیندے ڈکھڑے ساہی
ہݨ کر کر صبر میں ہاری

توں آندیں نہ چین آندے
ڈکھ درد تے سول ہن کھاندے
کیڈے وچاں کر میں ماری

میں اتھاں ڈھولا پارے
دریاوی تاروتارے
کراں کیویں ہاں اݨ تاری

اجھی برہوں دی لگی کاتی
رتو رت تھی اے ہݨ چھاتی
تھئے اکھیں تنلے جاری

ارمان اے قاصر یار لے
تھیوے تیڈڑا سئیں دیدار اے
پچھے موت آوے لکھ واری

چھوڑ قاصر توں ہُݨ چنتے سارے
شالا ماہیؔ نہ دل توں وسارے

میں موںجھی ماندی توں آباد ایں
توں سدا نال بجھتیں دے شاد ایں
کیا تھی پیا جو دلڑی بیمار اے

غرض تیڈی جو نی او کڈھیندا
ڈھولا کہیں کوں تاں ہے سینے لیندا
پریں ہر کہیں کوں ہن اپݨے پیارے

غیراں کوں گلکڑیاں ہے پیندا اں
نال تیڈے توڑیں نی الیندا
سب دی سانول ہوندی سئیت دھارے

اپݨے دے زخم ہرگز نی چھٹدے
وانگ دل توں نئیں مُول مٹدے
ویندا جُھکھ جُھکھ ہر کُئی گزارے

کر نہ قاصرؔ میاں ایویں لیکھے
تھیندے رہندن آخر بُھل بُھلیکھے
لیسے آپے سوہݨا بیڑا پار اے

ایھا آس ہے میڈی جانی
تھیسے کڈن سئیں مہربانی

نت سکدا لوہندا وداں
سئیں ترسدا روندا وداں
سئیں ڈیکھاں رُخ نورانی

کُئی ایجھا کرم وسائیں
ہووے روبرو روضہ سائیں
در سال کوں چمے پیشانی

توں وسیں دِل تے نظر وچ
ہووے تیڈا درد جگر وچ
منظور ہے ہر پریشانی

تیڈے عشق اِچ ہووے لقاءِ
نہ اپنا ہووے پتاءِ
ایں تھیواں میں دیوانی

ڈیکھاں راہیں سنج صباحیں
میڈیاں ول ول الرن باہئیں
لنگھ آ محبوب سجانی

نی بجھا تیئں توں حال اے
نہ حور جنت دا سوال اے
نی منگدا ڈے سلطانی

تیڈی تھیواں جو دم جیواں
تیڈی جُتیاں وچ لتڑیواں
مُکے قدمیں وِچ زندگانی

آکھے رورو قاصر بیچارہ
تیئں باجھ نی اصلوں گزارہ
کر کرم سوہنا لاثانی

ماری ہجر دی اکھی سَٹ جائی
گدھی ہیٹھاں کڈڑ دی کھَٹ جائی

نی اصلوں ہوش تے سُرت کوئی
کر کاری ترت تے پُرت کوئی
ناتاں ویسے جگرا پھٹ جائی

میں کیتے ہے کعبہ تیڈڑا در
تیکوں چھوڑ ڈیواں کیوں میں دلبر
نی جمل جہاں تیڈے مَٹ جائی

میں ہݨ وی ڈہداں تیڈڑی راہ
آ ویسے بے شک ساہ وچ ساہ
توݨی مار پھیرا اِک جھٹ جائی

جیرھی اوکھی امے نبھیساں میں
تیئں تے ول وی صدقے ویساں میں
ہے ہر شے تیئں توں گھٹ جائی

ہݨ ڈہداں ڈینہہ دے خاب دلبر
اکھ تیغ ہئی ہونٹھ غلاب دلبر
ڈنگے مشکی زلف دی لَٹ جائی

سوہݨا سانول سکھݨا الاوچا
پچھے بھانویں مار مکاوچا
نہ کڈھساں اصلوں وَٹ جائی

ڈکھیں دردیں ڈتا پورا اصلوں
تھیا بدن دی چورو چورا اصلوں
ہے جاہ جاہ قاصر پھٹ جائی

ڈوہ گئیں تے ڈیندیں ماہی
بٹیوں آپے عشق دا راہی

آپے شوق دا پیالہ پتیو
ایں عشق کوں مُرشد کیتو
ہݨ چڑھنا پوسی پھاہی

ہݨ ڈل پے ہاں تے زیرہ
میں زخم سیواں کیرھا کیرھا
سینے دھک لگے ہن جاہی

لکھ پیڑ تے سول ہزارا ے
ہاں ماندا چیتا گارا ے
ڈکھ نی ڈیندے ہݨ ساہی

کیا حال ڈیواں میں دل دا
نی فرق پوندا ہک تِل دا
گئی حکیم کمتن شاہی

مُلک اوپرا دشمن لوک اے

پیا کردا ہر کوئی ٹوک اے

آکون ڈیوے دل جاہی

آہیں بھر بھر نکلن دھاڑاں

دل اپنا قاصر ساڑاں

کرے کوکاں دل بے واہی

ڈوہ کہیں تے ڈیندیں ماہی

بٹیوں آپے عشق دا راہی

شکوے کراں کیویں یارؐ دے
اساں آپ نی کہیں کار دے

ماہی مٹھا ماکھی مسری
ڈِٹھیں اوکوں ہر شئے وِسری
نت رہندی ہے دلڑی تسڑی
طالب ہیسے دیدار دے

جئیں سنگ ڈھولے لائی اے
کئی جیجھا ہے اُوں نبھائی اے
کتی نِس اصل بے وفائی اے
گلڑے نی ٹھہندے ولدار دے

جئیں تے نظراوں بھالی اے
بردا باندا تھیا عالی اے
کونین دا اے والی اے
کرم کیجھے ان مٹھارؐ دے

نہ تھی موں بھاں بھلیسے
کوجھا کملا جِچھا گل لیسے
ہنجوں تر مندے آپ اُگھیسے
ہن چار ڈینہہ انتظار دے

سچ پچھو قسم فریدؔ اے
اوندی دید ساڈڑی عید اے
ایہا قاصرؔ آس اُمید اے
جیندیں ڈیکھاں جلوے یار دے

شکوے کراں کیویں یار دے
اساں آپ نی کہیں کار دے

وَل وسانولؔ وَل وَل
ڈیکھاں راہ تیڈے پَل پَل

ہِک ڈیکھن دی ہِمت نہ ڈیندی
لانبھی ہجر دی بھاہ بھڑکیندی
بے پرواہی مار مکیندی
تِکھے وَل نتاں ویسائیں جل

کتھ گئے تیڈے وعدے ویدا ے
گزری ویندی رُتوں عیدا ے
تھئی نہ مِیکوں تیڈڑی دیدا ے
تئیں چنگی لدھڑی اے کل

قاصر مُلک ملہیر ملہار ری
ڈِٹھڑی روہی تھئی گلزار ری
رُت وی لگڑی چیتر بہار ری
تھیے تُو بھے تھل وِتھل

وَل وسانول وَل وَل
ڈیکھاں راہ تیڈے پَل پَل

جیندیں ڈیکھاں تیکوں، اللہ جوڑے سانگے
سولاں تتی کوں نت تیڈی تانگھ اے

توں باجھ موںجھیاں ماندیاں ہن باہیں
بھراں ساہ ٹھڈڑے نکلن پیاں آہیں
تیڈی بے پرواہی توں دل دا نگ دا نگے

ماہی ونج لائے ہن دیرے پار اے
جیڈوں کیڈوں دریا درداں دا تار اے
میں کیویں پچاں راہ ہن نہ لانگے

کیڈے مراں کئی ڈسدی نی واہ ہے
آندا کتھاوں نی سکھ دا ساہ ہے
اُتوں سر تے رہندی ہجر دی ڈانگے

بے درد لُوک ان ٹوکاں کریندن
کوڑا فریبی رل مِل اکھیندن
چودھار شوکن کالے مُشکی نانگے

مَل مَل تے تیڈے میں رستے بہواں
لوکیں دے طعنے ٹھکے میں سہواں
سب کھلدے میں تے ہن مجنوں وانگے

اے بے تاں بے ہن توں کر کرم سئیںؔ
میں بے بھر میں دا رکھ چا بھرم سئیںؔ
تیڈے کیتے نہ کوئی مشکل مہا نگے

قاصرؔ جو دم ہن تیئیں ڈوں پی تنشاں
ہٹھ تیڈی تھیساں میں تیڈی بنساں
توُنی جو پندھڑے ہن سخت آڑا نگے

جیندیں ڈیکھاں تیکوں، اللہ جوڑے سانگے
سولاں تتی کوں نت تیڈیؔ تانگھ اے

اے جنگل بیلے ویرانیاں
عشق دیاں ہن مہربانیاں

ست ماء پیو خویش قبیلڑے
گل آن پیاں پریشانیاں

کُل عیش آرام تے چین گیا
گیاں شاہیاں تے سلطانیاں

اجاں نویں پھٹ نی ملدے
ون جاگ پیڑاں پرانیاں

تُوں ماہی ہن وی نہ آیوں
گل گیاں اجائیاں جوانیاں

اے سوز تڑپ تے رودھڑے
ہن کیئیں دیاں اے نشانیاں

کھِلاں ٹوکاں طعنے ٹُنکے
ہن سئے سئے، سر پریشانیاں

قاصر عشق نے مار مکایاں
کئی نشوم نشوم زندگانیاں

اے جنگل بیلے ویرانیاں
ہن عشق دیاں مہربانیاں

☆☆☆

واہ واہ عشق دے ہن احسان
آئی لباں تے ہُن ہے جان

عشق لگا سُدھ سُرت گئی
ہک پیڑ مکی بی پِیڑ اٹھی
کیتا درداں ہے ہلکان

رانجھن کیتے دلڑی ماندی
یار ملیے، نہ موت ہے آندی
کر کر ہُٹی سارے بانْ

کملی جانْ تے ٹوکاں کریندے
بھینْئیں، بھرا ہن طعنے مَریندے
کھلدا پیا ہے سارا جہان

جینویں جینویں تیکوں وساراں
کھاونْ کوں آون گھر باراں
ایجھا کیتا ہے تیں جریان

دل کوں ول ول یار دی تانگھ اے
جوڑ چنل کوئی اتھے سانگے
جیندیں ڈیکھاں ہے ارمان

وسریاں خشیاں غم ہن بھانے
قاصر نماناں تئیں تے وکانے۔
ایہو عشق ہے دین ایمان

واہ واہ عشق دے ہن احسان
آئی لباں تے ہن ہے جان

جاہ جاہ جھوک غماں دی ہے
جند تسکین نہ پاندی ہے

جیڈے ونجاں ڈکھڑے نال اِن
ہُݨ تاں کھلدے رنگوے بال اِن
گُئی ہوش سُرت نہ راہندی ہے

درداں سولاں ہے مار مکایا
تک تک ہُٹی سانولؐ نہ آیا
ہُݨ جان لباں تے آندی ہے

سجݨاں دے بہوں دور دیرے ہن
اکھیں رو رو تھیاں ہیرے ہن
جند کر میں سڑی کُرلاندی ہے

پھٹو پھٹ تن گھائل شدیداں
کرسوں دیدار تھیسن عیداں
نہ بے پرواہی ٹھہندی ہے

مُدے چیتر بہار دی قاصؔر
گُل، پھُل تے گلزار دی قاصؔر
پی رُت وصل دی وِیہاندی ہے

نہ مار نیناں دے تیر میاں
ویساں کُٹھڑا بے تقصیر میاں

تیڈی کھل تھیسے میں رُل ویساں
میں مرنڑ تے وی تُل ویساں
نہ کر ایجھی تدبیر میاں

تیڈا جلوہ اُوسئیں جلوہ اے
ہے یقین نہ طُور دا بھلوا اے
بے شک ہیں بے نظیر میاں

نی خالی ٹورنڑ شان تیڈی
بھر ڈے جھولی توں جان میڈی
توں مالک ہیں میں فقیر میاں

اکھ چا چا تے ڈیکھنڑ تیڈا
کڈھ گھنسے سوہناں ہاں میڈا
اکھیں روسن سؤ سؤ نیر میاں

اساں قاصرسیس نوائی رکھوں
تیڈی رحمت ڈوں اکھ لئی رکھوں
اکھیں ٹھرسن تک تصویر میاں

دل ڈاڈھی ہے بے چس ماہی
آ کول اساڈڑے وس ماہی

سارے ناز تیڈڑے سرچیساں میں
تیکوں مسری، لاچیاں کھویساں میں
سبھو لیساں آپ کوں کس ماہی

جو دم ہے صدقے تھیساں میں
تو پریم پیالہ پیساں میں
ایھا تاں وچ لہسے لس ماہی

ایہے رودھے نپتے کھاونڑ دا
یاری لاتے توڑ نبھاونڑ دا
ہے پیر فرید دا ڈس ماہی

جئیں ڈینہہ داتیئں نال عشق تھیا
آرام گیا ہے عیش گھٹیا
گی وسر میکوں کھل ہس ماہی

نہ باجھ تیڈڑے کجھ بھاندا ہے
پیا جان جگر ڈکھ کھاندا ہے
رس گی قاصر چس رس ماہی

تیئں نہ کیتی کوئی کاری
روندیں عمر ویہانی ساری

شاہ دے بدلے ڈکھ ڈتونی
ساہ میڈے او کھے کیتونی
رورو پٹ پٹ ہٹڑم ہاری

اتھے عشق توں اساڈی بس اے
ہُن میں ڈیساں جِنئیں کوں ڈس اے
لوکو عشق دی اوکھی گاری

اکھیاں لاتے بُھل گیا ہیں
وج کیڈے توں گُم تھیا ہیں
راہ تکیندی کرماں ماری

اکھ لیندی نہ بھوگ بھگیندی
ایویں نہ جیندیں میں مروندی
تَن لگدی نہ ایکھی بیماری

قاصر کوں اے آس اُمید اے
تھیسے دید کریساں عید اے
راہ دی رہساں خاک بوہاری

لئے عشق جڈاں دے دیرے ہن
چودھار غماں دے گھیرے ہن

رُسیاں خوشیاں جڈݨ دی مُسی آں
تیڈے نیناں دے ہتھ کُسی آں
تھئے جان جگر ٻیرے ٻیرے ہن

ڈے ٻیٹھاں میں سئیں دِل تیکوں
نی ڈیندے غم ہݨ وِلھ میکوں
چودھاروں ہجر بسیرے ہن

ڈسدی نی واہ کیا کراں میں
ویری اپݨے پرائے، کتھ مراں میں
اݨ کُھٹ دشمن نہ تُھلیرے ہن

سݨے کون میں کئیں کوں دھاں ڈیواں
میں کئیں دی سراندی ٻانہہ ڈیواں
ٻہوں وسدے سجݨ پریرے ہن

جو تھیوے نہ کہیں کوں ڈسیندے ہن
سر خنجر تلے کٹویندے ہن
قاصر عاشقاں دے اے زیرے ہن

سکھ ملدے چین نہ پیندوں
ودے دل دے بھوگ بھگیندوں

مُس دل دے آکھے پیوسے
سارا عیش آرام توں گیوسے
ڈینہہ رات دے تپشے گُٹیندوں

دل جے کرتوں نہ پھسدی
نہ میں تے لوکی ہسدی
اجائی دشمن پے کھلویندوں

پٹھے پیت دے پندھ ہن ڈاڈھے
اِتھ کون کڈھے سئیں کاڈھے
بہہ ٹھڈڑے ساہ کڈھیندوں

ہن وقت ہی دلڑی رہ وچ
توں عشق دی پوڑی لہہ وچ
پے مُفتے لوڑھ لڑھیندوں

تیڈے ناں توں تھیواں صدقے
دل تیئں کیتے پئی پھتکے
بیٹھے تیڈڑی راہ تکیندوں

میں جڈݨ دی لاتی دل ہم
نہ سول توں ملدی وِلھ ہم
خود روندوں جگ کوں رویندوں

آہدیں قاصر میاں بجا اے
سجھ پرے نہ دلڑی اڑا اے
ایہا سب کوں مت بہہ ڈیندوں

سکھ ملدے چین نہ پیندوں
ودے دل دے بھوگ بھگیندوں

میں کیویں لہاواں احسان تیڈے
میں لئی ہم نانویں جان تیڈے

جیرھی وڈی سئیں اوکر کواہ
ڈسدی نی تئوں بن کوئی راہ
جیڈے کیڈے ہن جریان تیڈے

ایویں ٹھہندی بے نرواری نئیں
دیدار ڈتا ہک واری نئیں
ہن ول وی سئیں ارمان تیڈے

ہیں آس اُتے پئی گزردی ہے
ساڈی آوکھی ساوکھی سردی ہے
اساں تھیسوں کڈاہیں مہمان تیڈے

اساں کوجھے کملے بے سملے
نی لکھ پلے ہیں بد عملے
اساں لیکھے ہیں ذیشان تیڈے

بے شک نی کجھ اوقات ساڈی
بگمدوں گوری ڈینہہ رات تیڈی

سئیں محبت مٹھادلدار توں ہیں اے کرم ہن مہربان تیڈے
اساں نوکر ہیں سرکار توں ہیں
ہیں غلام شاہؔ ڈو جہان تیڈے

جیویں دل آکھی تڑپا ساکوں
تونی جیندیں مار مکا ساکوں
ہیں عاشق اساں جانان تیڈے

ہن عرش فرش قوسین تیڈے
کائنا تاں سبھے کونین تیڈے
ہن ملخ زمیناں آسمان تیڈے

حب آل نبیؐ اچ رنگیجاں
تیڈے دیوانیں وِچ گنیجاں
اے نوکر تھیوے قربان تیڈے

قاصر دے دل دی اے آس پجا
اوں کوں اپنا سئیں دلدار ملا
ول ہن تھورے سبحان تیڈے

میں کیویں لہاواں احسان تیڈے
میں لئی ہم نانویں جان تیڈے

☆☆☆

ٹھنڈی پانی اے بے پرواہی
رڑدی بیٹھی اے دل بے واہی

نہ کئی میڈا اُوہ قصور اے
ول کیوں ہاں میں تیئں توں دور اے
چھوڑ رُسمیں کر چا ٹھاہی

جاں نہ جاں میں صدقے تھیساں
تیڈے عشق اِچ مرساں جیساں
تیئں وِچ ہے میڈی جندڑی ماہی

بھر پریم پیالا پیتم
باھی آں تیڈی دل نال سیتم
خش وساں بھانویں چڑھاں پھاہی

جے تیئں ہے ساہ تیئں ڈوں تنساں
ڈھندی پمدی مول نہ کھڑساں
آوے چاڑھی بھانویں لاہی

لکھ دیواراں بنّے زمانہ
اڑیے کتھائیں نہ اڑسے دیوانہ
اصل نی تھکدا عشق دا راہی

مٹھڑے بول چھڑے چا بولو
پیار خلوص دے لب سئیں چولو
تھیسم تی دی دل جاہی

قاصر نمانے دی اے آس ءِ
اکھ چاتے سئیں تک ایں پاسے
قائم رہی اے حسن دی شاہی

ٹھنڈی پانی اے بے پرواہی
رڑدی بیٹھی اے دل بے واہی

دلڑی ڈاڈھی آوا زار ءِ
تتڑی کوں نِت انتظار ءِ
ول ول الرن تیئیں ڈوں باہیں
ھج ھج ڈیکھاں تیڈیاں راہیں
آوے نہ تیڈی خبر چار ءِ

قاصد بھیجاں پھالاں پاواں
کر کر میڑاں یار مناواں
نی ٹُنڈاں کہیں دی دلدار ءِ
پیر فریدن یار مناڈے
عربی ڈھولا اج اناڈے
رج رج کرساں ول دیدار ءِ

ودھ اوقات توں منت ڈیساں
در تیڈے تے بکرے کوہیساں
چڑہیساں چادر میں رنگدار ءِ
اتھ چین امندے نہ اُتھا مندے
شینہ ہجر دا پٹ پٹ کھمندے
دِل ول وی تیڈی طلبگار ءِ

سانول بانہہ سراندی ڈیساں
رج رج میں ہتھ پیر چمیساں
کھیر پلویساں بھوں مزے دار ءِ
ڈیکھ لقاماء ڈیویے دعاا ے
جند ماٹے تے حیاتی ھنڈاا ے
پارت ہووی سکیں تیڈا ایمار ءِ

چپ کر قاصر چپ دی جاہ ہے
اوں سوہنے وچ میڈا ساہ ہے
میں ہاں باندی او سرکار ءِ

کر عرض میڈی منظور سوہناؑ
وس کول، نہ تھی ہُن دور سوہناؑ

جیویں دل آکھی تیڈیؑ مرضی اے
تیکیںؑ باجھ نہ میڈی سردی اے
تونیؑ ٹوکاں لوکی کردی اے
میں باندی ہاں تیڈیؑ، حضورؑ سوہناؑ

سکیںؑ توںؑ ویسیں، میں رل ویساں
باری بار ہجر دے سر چیساں
پل سکھ دا ساہ نہ اصل پیساں
من میڈڑی، ہاں مجبور سوہناؑ

کاری تیر ہجر دے آ لگیسن
میڈیاں رو رو اکھیں تھکے پے گیسن
اُتوں لوک بیگانے پے کھلسن
پوسن اندر، سئے سئے پُور سوہناؑ

سئے فکر اندیشے سر چاون
وچ سول اندر بھاہ بھڑکاون
چا ڈکھ ڈوہاگ دیرے لاون
جند سڑ سڑ تھی اے طور سوہناؑ

سُنجیاں لگدیاں، ڈہن وسدیاں جاہیں
بھر بھر آہیں، ڈیکھاں راہیں
ول ول کھنڈرن میڈیاں باہیں
آ ول ہک واری، ضرور سوہناؑ

کیتی ڈھولݨ دل تیاری اے
دل منتاں کر کر ہاری اے
جیساں کیویں کر میں ماری اے
دل تروڑ، تھیا مسرور سوہݨاں

ہی واسطہ رب سوہݨے دا ہوا
میڈا اسنیہا عربی سئیں کوں پچا
ونج ادب نال سلام ولا
آکھیں روندا بیٹھے بے قصور سوہݨاں

میکوں قاصرا صلوں یقین سئیں
لگسے ڈھیل آٹھڈڑی سینے سئیں
نیسے رب ضرور مدینے سئیں
اوسے دل کوں عجب سرور سوہݨاں

کرو عرض میڈی منظور سوہݨاں
وس کول نہ تھی ہݨ دور سوہݨاں

ایہو تھورا میں تے لا سوہنا
ہک واری پھیرا پا سوہنا

تئیں باجھوں دلڑی ماندی اے
تیڈے باجھ نہ کئی شے بھاندی اے
تیڈی مونجھ میکوں پئی کھاندی اے
ہُن دیر نہ کر تے آ سوہنا

مُک رو رو اکھیں دے نیر گئے
تھی کپڑے لیر کتیر گئے
تھی حال وانگ فقیر گئے
ہن ترس اساں تے کھا سوہنا

توں آسیں اکھیں وچھیساں میں
پھُلاں دا مینہ وسیساں میں
بسم اللہ سینے لیساں میں
ایہا دل دی آس پُچا سوہنا

ہاں تیڈا، بن تے رہساں میں
جیجھے ڈُکھ آسن کھل سہساں میں
بن تیڈے پَل نہ رہساں میں
اے اپنے قول نبھا سوہنا

تیکوں سُدھ کیا، کیویں گزردی اے
چارے پہر بھاہ اندر دی اے
میڈی جند جیندی نہ مردی اے
ہُن ڈُو ہِن باقی ساہ سوہنا

میڈے ملن دی آس امیداے سئیں
میڈی دید سوہنا میڈی عیداے سئیں
تیکوں قسم پیر فریڈا اے سئیں
اے سوہنی صورت ڈکھا سوہنا

تائیں باجھوں کجھ نہ ڈسدا اے
بھانویں ملک سارا خش وسدا اے
اُتوں سارا ویڑھا ہسدا اے
نہ میں تے جگ کھلوا سوہنا

میڈا سکھ تے چین قرار ہیں توں
میڈا سانول تے مٹھڑا یار ہیں توں
میڈے دل دی باغ بہار ہیں توں
میڈی اُجڑی جھوک وسا سوہنا

او یاد بھلا گل بات ہئی چن
ہر رات جڈاں ملاقات ہئی چن
ہر ویلھے ملن دی تات ہئی چن
او ویلھے ول ولا سوہنا

رخ نور تے اکھ شراب ڈٹھم
تیڈیاں صندل باہیں جناب ڈٹھم
تیڈی دید اچ بہوں ثواب ڈٹھم
اے حج وی میکوں کرا سوہنا

بیٹھا ڈیندی قاصر دعا سانول
توں رج رج حسن ہنڈھا سانول
تیکوں لگے نہ تتڑی وا سانول
رکھی ہر دم شاد خدا سوہنا

ایہو تھورا میں تے لا سوہنا
ہک واری پھیرا پا سوہنا

جڈاں عشق پیا آ بکے
سب بھُل گئے سوڑے سکے

پچھے وسر گئی ہر باتِ
لگی آن ایہا ہے تاتِ
ہک واری ماہی تکے

اتھے لگدے کاری تیر اِن
ویندے ہاں میڈے کوں چیر اِن
مکھڑے تے زلف لٹکے

روہ جبل تھئے ٹکانے
خشی وِسری غم اِن بھانے
ہن لوک ہکے بکے

جیڈے ڈھولے اکھ چا ڈٹھے
کنڈ بھرنے سب وچ ڈٹھے
کتھ جتی کتھ گے پٹکے

تھئی مہربانی جڈاں
اے دل دیوانی جڈاں
ساتھی سنگتی بھُلیے اکے

اے مولا آس پچاوے
رب دیس سئیں واڈکھاوے
دھوڑے آون بھانویں دھکے

ہک واری لنگھ تے آتوں
سوہنا مکھڑا آن ڈکھاتوں
لکھ لکھ تھکی اے رُکے

ارمان ایہو ہے سینے
پچاں قاصر شہر مدینے
وجاں ہک واری بس مکے

جڈاں عشق پیا آ بکے
سب بھل گیے سوڑے سکے

جئیں کوں لگڑی عشق دی سٹ وو میاں
اوڈوہیں جہان گیا گھٹ وو میاں

سب کوڑ اجایا عشق بناں
باجھوں کئیں کجھ پایا عشق بناں
نی کوئی وی عشق دے مٹ وو میاں

اے بے شک رمز حقیقی ہے
بناں عشق نہ کئی نزدیکی ہے
لکھ لکھ ہے ایندی جھٹ وو میاں

ہے سنگت جئیں دی عشق پیا
اوں کوں بیانی کوئی ہوش رہیا
توڑی جان اوندی پھٹو پھٹ وو میاں

تیڈے شان اچے سئیں عالی ہن
بے مثل رند موالی ہن
نی ہر گز کہیں توں گھٹ وو میاں

وٹھ رمز فریدی وعظ بیاں
نتاں تھی ویسیں توں کانوں کاں
تھیسیں ڈوہیں جہانوں چٹ وو میاں

ہے دوکھا شیوہ کوفیاں دا
پیار قاصر مسلک صوفیاں دا
بن حسینی ویسیں کھٹ وو میاں

سب فکر اندیشے سٹ سائیں
اتھ کئی نیں تیڈے مٹ سائیں

وکھ وکھ تے سوہنا وسدا اے
تئیں باجھ نہ سئیں کجھ ڈسدا اے
وکھنی میں توں جھٹ سائیں

تئیں جیہا کئی سرکار نہیں
دلدار نہیں وفادار نہیں
ہے ہر کئی تئیں توں گھٹ سائیں

جیرھا تیڈے ہے لڑ لگا سئیں
جئیں داتوں ہیں اوندا ہے خدا سئیں
او جہان ڈوہیں گیا کھٹ سائیں

درسال اُچی تیڈی عالی ہے
جگ سارا تیڈا سوالی ہے
تھیندا ہر کوئی پیریں بٹ سائیں

تئیں توں پنساں تیڈا اکھا وساں سئیں
تیڈے سہرے ہر دم گاوساں سئیں
ہے قاصر تیڈا انٹ سائیں

حکم نبیؐ ہے حکم خدا
نہ کہیں دی سئیں ولڑی رنجا

اے ایہو جا جھکا سمندر
ایہو کعبہ، مسجد، مندر
آپے رہندا ایندے اندر
جے تروڑیو تھیسی رنج خدا

دل تاں ہوندے دل دل سوہݨاں
دل بناں نہ منزل سوہݨاں
دل راہبر ہے کامل سوہݨاں
دل کوں اپݨاں دین بݨاں

جیڑھا ایندے آکھے لگدا
کہیں اوکھی اِچ نہ او پھسدا
اوندا اگُر تے بیڑا تردا
ڈیندا ہے بے شک پار پچا

دل دے قاصر راز انوکھے
اے منویندے ناز انوکھے
قہری ہن انداز انوکھے
جئیں سمجھا گیا بازی چا

حکم نبیؐ ہے حکم خدا
نہ کہیں دی سئیں ولڑی رنجا

ست گھٹ کاوڑ کھل مسکا
چھوڑ رسمیں بگل چالا

اے دل مسجد مندر ہے پیا
رب رہندا ایں اندر ہے پیا
اصل نہ کئیں دی دلڑی رنجا

بے شک یارا کاوڑ حرام
غصہ وی ابلیس دا نام
خود وی بچ تے بے کوں بچا

ایہا سوہنا گال ہے کافی
سر نویڑ تے منگ چا معافی
کہیں مسکین دا حق نہ کھا

حسد بیماری اَولی کرڑی
ڈھیر سڑ دل طبیعت جلوی
نہ خود جل نہ بے کوں جلا

دل دے نال سُن اے جانی
ہی تکبر کم شیطانی
کیتی کرتی نہ اپنی دیا

لالچ لوبھ دا ہے کم بُرا
بݨ نہ دوغلا تے ڈوڈھرا
سچا تھی ، تے سچ اَلا

چھوڑ خوشامت چاپلوسی
نَر بݨ تے رہ، نہ تھی لُوسی
حق دا ساتھ ڈے حق اَلا

نہ تھی ڈرو اینویں مرنہ
کہیں یزید توں بالکل ڈرنہ
سر رکھ اُچا نہ نیوڑا

دولت پچھوں نِج نہ بھاڑی
نک کپیسی ، تھیسی خواری
کھٹیانی کھادا کہیں سدا

پیارے نبیؐ دی امت ساری
خلق خدا تے خلقت ساری
سب دے نال توں مٹھڑا الا

نیک بݨ تے نیکیاں کماویں
جتنے سوہݨا سمل بݨاویں
پا رنیسی عشقِ مُصطفیٰؐ

ڈس قاصرؔ نسخہ اکسیری
بݨ مومن ، وٹھ رمز شبیریؑ
راز حقیقت پھول نہ بیا

سَٹ گھت کاوڑ کھل مسکا
چھوڑ رُسیمیں گل چالا

حق موجود سدا موجود
پیارے نبیؐ تے لکھاں درود

حق دی صورت حق دی سیرت
حق ہے چہرہ حق وجود

دھن دنیاں نہ لعل و گوہر
رب دا جانیؐ ہے مقصود

بے شک میڈا اوردا ایہو ہے
سئیں دے سہرے سئیں دے ملود

تیڈی الفت میڈی الفت
ہے فرمان سبحان ودود

او ادراک اِچ آوے کیویں
احمدؐ، حامدؐ، ہے محمودؐ

اتھے پیارے نبیؐ تے قاصر
پڑھدا رہ توں نت درود

حق موجود سدا موجود
پیارے نبیؐ تے لکھاں درود

☆☆☆

جنئیں نال سوہنڑے لئی یاری اے
اونکوں بھل گئی دنیاں ساری اے

جنئیں ڈٹھڑی اونکوں نی وسری
اجھی صورت سئیں دی پیاری اے

ہک وار مدینے گیا جیڑھا
اوندی طیبہ روز تیاری اے

جنئیں دل وچ رہندے سوہنا سئیں
اوں دل بٖی ہر شئے وساری اے

جنئیں چکھیے مزہ اوندی قربت دا
اوں پڈ دی بیڑی تاری اے

تیڈا قاصرؔ شوق سلامت رہے
سر بار قبر دا باری اے

جنئیں نال سوہنڑے لئی یاری اے
اونکوں بھل گئی دنیاں ساری اے

☆☆☆

لگے آویڑھے دل ماندی اے
ہن مونجھ میکوں تیڈی کھاندی اے

توں آسیں دل ٹھرٹھر ویسے
ڈے سمساں بانہہ سراندی اے

بھراں ڈھڈڑے ساہ ڈیکھاں راہ تیڈے
کئی خیر دی خبر نہ آندی اے

جیویں کر گیں سانول نال میڈے
خود سوچ بھلا اینویں تھندی اے

کھا ترس بٹھا کر آون دی
دل ہجر دا بار نہ سہندی اے

ڈس کن تے مراں کیڈے ونجاں
تیڈے باجھوں موت نہ آندی اے

اے روہ جبلوے مارو تھل
پئی نازک جند کرلاندی اے

تڑپا جیویں ، جیویں ظلم کما
دل تیڈی بردی باندی اے

ایہو چاتم تے ایہو پاتم میں
اے قاصر جھوک غماندی اے

لنگھ آ ویڑھے دل مانندی اے
ہݨ مونجھ میکوں تیڈی کھاندی اے

☆☆☆

ڈیہاں مبارکاں میلاد دیاں سب کوں ڈیں لکھ لکھ وار وو
سوہنے نبیؐ دے عاشق سبھے اج ہن باغ بہار وو

اللہ سئیں دے دلدار دی مدنیؐ مٹھے مختارؐ دی
تعریف سُنڑن دے کیتے آئے بیٹھن سب سرکار وو

ہر پل اے کیف تے مستی اے اتی بیٹھی اج کوئی ہستی ہے
آمد ہے پاک حضورؐ دی محفل ہے خوشبو دار وو

نبیؐ علیؑ دا نور العین ہے او ڈیکھو آیا حسینؑ ہے
اپنے دِلاں تے ہتھ رکھو بیٹھیں تھیسے دیدار وو

درود تے سلام دی پڑھیسے پیا ذکر نبیؐ دی تھیسے پیا
عرشاں توں کن لاسنڑسے بہہ سوہنے نبیؐ دا یار وو

جیڑھے غلام جانِ جہان ہوندن
او لوک وڈے ذیشان ہوندن

مصطفیٰ دے در دے ادنیٰ خادم
سلطانیں دے وی سلطان ہوندن

جڈاں سئیںؐ دی غلامی ملدی اے
بنڑدے بلالؓ کئی سلمانؓ ہوندن

کیا انہاں دی تاثیر پچھدو
اے سوہنڑے رب دی زبان ہوندن

اے گودڑی پوش تے خانہ بدوش
نت مدینے دے مہمان ہوندن

جیویں ہوندے انہاں تے کرم سئیں
اے انویں کریم مہربان ہوندن

اللہ ڈیندے جنویں مانڑ اِن کوں
مخلوق تے قاصرؔ قربان ہوندن

غلام جیڑھے جانِ جہان ہوندن
او لوک وڈے ذیشان ہوندن

کتھ ہے کرم نبیؐ دا اے توں بھلیندا رہ
جتھ سٹیں یار سکیں دا اتھاں توں ویندا رہ
کریں نہ اصل تکبر بنٹیں نہ کڈاہیں منکر
مصطفیٰؐ دے پیاریں کوں بس توں منیندا رہ
برسر پووی جے آوکھی حیاتی دے وچ کتھائیں
اے ڳال سنٹسن تیڈی انھاں کوں سنٹیندا رہ
مصطفیٰؐ دا اے بنٹیندن رب تئیں پچیندن ایہے
دیوانہ بنڑ انہاں دا فیض توں پیندا رہ
عاشق نبیؐ دے ہن لے دیوانے علیؓ دے ہن
توں غلام بنڑ انہاں دا رب کوں پرچیندا رہ
لکھیے گناہ مٹیندن جنتاں ونڈیندن ایہہ
لازم ہے توں انہاں دی حاضری بھریندا رہ
نت مہمان محمد ﷺ دے ہن رب دی زبان
مرشد بنا تے گھر وچ قدم ڈیویندا رہ
منظور رب کریم ہن صراطِ مستقیم ہن
انہاں دے دگ تے آپ کوں بس ٹریندا رہ
رب دی امان ہوسی چڑھی کمان ہوسی
وھم سارے سٹ قاصر صدقے ویندا رہ

جیرھا عشق شیخ ءِ چ فنا تھی ویندے
او مردانی مرتے بقا تھی ویندے

اساں سمجھوں کیویں اوں زندگی کوں
او ساڈے شعور توں وراتھی ویندے

کرے خدمت جیرھا مرشد سوہنے دی
لامکاں دا او آشنا تھی ویندے

جئیں تے شیخ راضی اوں تے راضی رب
سوہنے محمد ﷺ دا دلڑبا تھی ویندے

کریندے وچ طیبہ دی او چاکری
جڈاں راضی اوں تے خدا تھی ویندے

فنا فی الشیخ بندے کامل مرید
کجھا رتبہ اوکوں عطا تھی ویندے

او تے سارا قربانِ جمل جہان
جے مرشد اُتے کئی فدا تھی ویندے

مبارخ اوں کوں جئیں دائے مرشد فریدؒ
مُرید ایندا غلامِ مصطفیٰ تھی ویندے

ہے بخشش یقینی اوندی قاصر جو
دیوانہ سگِ مرتضیٰؓ تھی ویندے

سوہنے خدا ساکوں محمد ﷺ مصطفیٰؐ ڈتے
سوہنے محمد ﷺ مصطفیٰؐ علیؓ مرتضیٰ ڈتے

اج وی کھڑے خیبر لرزدا جئیں دی ہکل توں
مدنی مٹھےؐ کوں رب اوشیرِ خدا ڈتے

جئیں سائل دی جھولی بھری حالت نماز وچ
پیارے خدا نے اوشاہِ جود وسخا ڈتے

ایں سرخرو تھئے علیؓ رب تے رسولؐ دا
اُنہاں دے ناں تے اپنا کنبہ کنہا ڈتے

اج تئیں نی مٹ سگیا کہیں یزید توں کربل
بچڑے علیؓ دے ایہو جا کربل وسا ڈتے

حل کر ڈیندا ہے پل دے وچ ہر کہیں دیاں مشکلاں
اوں رب سوہنے اساکوں او مشکل کشا ڈتے

جئیں دا لہو ہے اج تائیں امدا تھیندے قربان
سئیں ابو طالبؓ اسیکوں اولہو باوفا ڈتے

نجف دے وچ اج وی پے چلدا جئیں دا لنگر
سوہنے محمد ﷺ اپنا ساکوں او بھرا ڈتے

قرآن پڑھدا رہ گے جو نیزے دی نوک تے
ایجھا قرآن حسینؓ کوں علیؓ سئیں پڑھا ڈتے

حق ادا کیتے سئیں زینب حیدرؓ دے خون دا
جے ٹر ائے گھر دشمن کھانا کھوا ڈتے

کئی ایجھا ہک ڈکھاوے بٹیتا اسیکوں لعل
ہک ہک علیؓ دے لعل نے جو ظرف ڈکھا ڈتے

حب آلؑ وچ یہودی بے سر اپنا چا کٹائے
اللہ کوں ایجھا بھانے یحییٰؑ شہید بنا ڈتے

ہک ذات علیؓ دی ہے جنئیں کیتے صدقہ نبیؐ
رب ذوالجلال نظامِ کائنات کوں پلٹا ڈتے

نعرے علیؓ دے وچ ہے او ہیبت اتے تاثیر
میدانِ جنگ ءِچ کافریں دے چھکے چھڑا ڈتے

شاہِ مرداں شیرِ یزداں قوتِ پروردگار
جنئیں مرحب جہے کئی نامور دھرتی تے وچھا ڈتے

بے خوف سُمھ گیا بسترِ نبویؐ تے شبِ ہجرت
اللہ چار رے فرشتے ادب ءِچ کھڑا ڈتے

بخشیسے او یقیناً ہے ایمان میڈا اُتے
جنئیں بدکار کوں علیؓ دامن وٹھا ڈتے

اے نکھیڑو ودے کیا ہے پیا سئیں علیؓ دے مرتبے
پرکھ اے مومن منافق دی محمد ﷺ ڈسا ڈتے

کامرانی چا ہندو بن وجوں علیؓ تے اوندی آلؑ دے
ول نہ اکھائے قاصر تہا کوں ڈسا ڈتے

سوہنے خدا اسا کوں محمد ﷺ مصطفیٰؐ ڈتے
سوہنے محمد ﷺ مصطفیٰؐ علیؓ مرتضیٰ ڈتے

☆☆☆

ہے مٹھا منٹھار علیؑ دلاں دا قرار علیؑ
دُکھیاں تے بیماراں دا ہے اصل غمخوار علیؑ

احمدؐ دی جند جان علیؑ تے نورِ عرفان علیؑ
جانے گجھے راز سب ہے پُر اسرار علیؑ

علم دا شہر نبیؐ تے ایندا دروازہ علیؑ
نبیؐ تو ڈُ پچھے او ہو پچھے جیکوں پار علیؑ

شیر ہے یزدان علیؑ تے وارثِ جہان علیؑ
اے مولاءِ کائنات ہے نبیؐ دا ہے دلدار علیؑ

اے بابا ہے حسنینؑ دا تے دل ہے دارین دا
اے زہراؑ دا شوہر سوہنا حیدر کرار علیؑ

بوہے تے سوالی آوے تے ہتھوں نہ او خالی جاوے
منگے بھانویں حسینؑ او نہ کرے انکار علیؑ

اے رتبے ونڈیندے علیؑ لا مُہر بنیندے ولی
ہر کہیں کوں ضرورت ایندی ایہو جا مختار علیؑ

شانیں والا سوہنا علیؑ مٹھا تے من موہنا علیؑ
کفر کوں مٹاون والا اللہ دی تلوار علیؑ

آساں سبھے بھیندے علیؑ اُجڑے کوں وسیندے علیؑ
بڈ دے بیڑے لکھاں یارو ڈیندا ہے سوہنا تار علیؑ

قاصر جند قربان کراں ایندے کیتے جیواں مراں
نہ تھیواں انج قدماں کنوں ایہا ہے پکار علیؑ

ہے مٹھا منٹھار علیؑ دلاں دا قرار علیؑ
ڈکھیاں تے بیماراں دا ہے اصل غمخوار علیؑ

☆☆☆

محمد ﷺ دا جیرھا وی حُب دار ہے
علیؑ نال اوں کوں بہوں پیار ہے

علیؑ تے نبیؐ دی ہے اُلفت ہلکا
علیؑ تے نبیؐ دا ہکو پیار ہے

ایہو ناں تاں اچھا ہے بھاگیں آلا
گھنے چا کوئی تاں بیڑا پار ہے

ہاں میں جنیں دا مولا علیؑ ہے ہوندا
ڈساوݨ والا مدنی سرکار ﷺ ہے

محمد ﷺ دی عظمت دا قائل ہے جو
علیؑ توں سئیں اونکوں کیوں انکار ہے

جنیں ایندے گھرانے کوں دل توں منیے
نہ خوف ہے قبر دا نہ کئی نار ہے

ہے بغض علیؑ وچ جیرھا غرق تھیا
عبادت اوندی ساری بے کار ہے

ایں قاصر دا آقا ہے مولا علیؑ
اے قربان ایمان لکھ وار ہے

ہے جے تیئں حیاتی علیؑ کوں سڈیسوں
ایندے تھی تے جیسوں ایندے صدقے ویسوں

جیویں مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم ہے ساکوں ساہ توں پیارا
انویں اپنی جند کوں علیؑ تے گھلیسوں

ایندی آلؑ تاں ہے ساڈے سر دی سائیں
ادب در دے کُتیاں دا ول ول کریسوں

سولی چاڑھے بھانویں لاوے فتوے کوئی
ایندا چھوڑیے در نہ کڈاہیں چھُڑیسوں

اے اعلان ساڈا تے ایمان ساڈا
ایندے نقشِ پاء کوں چا کعبہ بنڑیسوں

اینویں تھیندے راضی نی رب تے نبیؐ سئیں
علیؑ کوں نہ جے تیئں وسیلہ بنڑیسوں

اِیں دل نال قاصرؔ اے پک ہے پکایا
غلامی کریسوں تے مُرشد منیسوں

علیؑ دے غلاماں دے غلام اساں ہیں

باہنے ایندے در دے خدام اساں ہیں

اے در میڈے آقا تے مولا دا ہے

ایں در دے بردے بے دام اساں ہیں

ایجھا در عالی نی خالی ویندا کئی

بن منگیے گھندے انعام اساں ہیں

بٹا وے چا جو در اپنے دا کترا

منگدے دعا صبح شام اساں ہیں

پنجتن دے سارے گھرانے تے قاصرؔ

پڑھدے درود وسلام اساں ہیں

علیؑ دے غلاماں دے غلام اساں ہیں

باہنے ایندے در دے خدام اساں ہیں

☆☆☆

توں یاد رکھ ہر دم علیؑ
رہسے تیڈی مشکل ٹلی

کیتا جنہاں اے ورد ہے
بݨ گئے او ہے سارے ولی

او عرش دا سونہاں تھیندے
در سال جئیں ایندی ملی

جے کر نبیؐ تئیں پجݨا ہی
توں دل پکڑ ایندی نلی

جنت دا جے طالب ہیں توں
چھوڑیں نہ پیا ایندی گلی

بݨ وچ توں دیوانہ ایندا
ایہا ہی مت ڈاڈھی بھلی

مَن کُنتُ مولا یاد رکھ
دوزخ نتاں پئی ہی بلی

ست گھت ایندا اہݨ بغض توں
جتھ کتھ نتاں تھیسی ہلی

عاشق ایندا ڈردا نہیں
سِر چاتی رہندا ہے تلی

جدا ایندی دا دشمن ہے جو
اوڈیکھ پئی لعنت جھلی

ہن وقت ہی بن وچ ایندا
عمراں تیڈی ویندی ڈھلی

جو کجھ منگیں ایں توں چا منگ
درتے ایندے خلقت پلی

درمول نہ چھوڑیں ایندا
تھیویں متاں توں پئی جھلی

ایندے گدا کتھ وچ پُجن
ڈیکھ قاصرؔ واصفؔ علی

توں یاد رکھ ہر دم علیؑ
رہسے تیڈی مشکل ٹلی

☆☆☆

حسینؑ دے در دے سوالی اساں
منگتے ایندے درسالی اساں

نہ چھیڑیں کڈاہیں توں زاہد ساکوں
رندانِ جہاں دے موالی اساں

ایہا ہے عبادت ایہا ہے بندگی
چمدوں رہندے روضے دی جالی اساں

جینکوں سینے لاوے بچیندا ہے توڑ
ڈٹھی نیسے اتجھیلجپالی اساں

ایندے سونہے تھیوں تاں احساس تھئے
مسیتیں اچ عمراں ہے گالی اساں

نبیؐ تے اوندی آلؑ چھوڑوں کینویں
غلام ہیسے اتھے حلالی اساں

غلامی دیاں بے شک نہ دھماں ہوون
چھڑا منگدوں سوزِ بلالی اساں

آپے ہتھ ڈیندے کھوندے آپے
کیہو جے فقیر ہیسے عالی اساں

جگر اپنڑے دا سئیں جلاتے لہو
سدا رہندے ہیں ڈیوے بالی اساں

ایں در دے سجدے ساڈی بندگی
بیٹھوں نقشِ پاء کوں سنبھالی اساں

اساں قاصر ہیں او تاں لجپال ہے
صداں رہندوں دل کوں ٹھگالی اساں

☆☆☆

اے درس ڈیندی اے کرب و بلا ول سر جانڑے تے حسینؑ جانڑے
توں یزید اگوں نہ سر کوں جھکا ول سر جانڑے حسینؑ جانڑے

ایہو درس سچا شبیرؑ دا ہے ایہو ڈس عباسؑ پیر دا ہے
توں ناں غلامیں وچ گنڑوا ول سر جانڑے تے حسینؑ جانڑے

تھی حق دے رلے حق الا فرعون اگوں جیویں موسیٰؑ ہا
نہ ظالم اگوں سیس نوا ول سر جانڑے تے حسینؑ جانڑے

نہ رکھ بھروسہ بے کہیں دا تیڈا بیڑا آپ تریسے رب
توں عشق دی بھاہ وچ دھوکڈھا ول سر جانڑے تے حسینؑ جانڑے

ڈے آل نبی تے سر اپنڑا ایہو بخشش دا سامان ہیوی
سر اپنڑا حسینؑ دے لیکھے لا ول سر جانڑے تے حسینؑ جانڑے

میڈا دین ایمان حسینؑ ہے پیا جند جان ایہو عرفان ہے پیا
ایں تے قاصر کر ڈے جندڑی فدا ول سر جانڑے تے حسینؑ جانڑے

اے درس ڈیندی اے کرب و بلا ول سر جانڑے حسینؑ جانڑے
توں یزید اگوں نہ سر کوں جھکا ول سر جانڑے تے حسینؑ جانڑے

نذرانہءعقیدت بحضور مُرشد پاک حضرت خواجہ غلام فریدؒ

میڈا پیر فریدؒ ہے لجپال ڈُھماں پئے بگیاں
لہندے ہر ہک دی او بھال ڈُھماں پئے بگیاں

جینکوں کوئی گل نہ لاوے اوسوہنڑےؒ دے در آوے
سئیںؒ چالیندے سینے نال ڈُھماں پئے بگیاں

کئی جیجھی مُرادِ گھن گئے بھر جھولیاں اِتھوں چِن گئے
کرڈیندن سئیںؒ مالٗ و مال ڈُھماں پئے بگیاں

جیرھا مشکل وِچ سڈ مارے سئیں کوں اپنڑے نال او پاوے
ہووے جیجھی آ و کھی ڈیندن ٹال ڈھماں پئے بگیاں

اے کوٹ شہر ہے عالی اتھائیں بے واہیں دا والی
ہے سچ لوکو سچی گال ڈُھماں پئے بگیاں

خلقت کوں جئیں دی گول اے اوُ ہر دم فریدؒ دے کول اے
ہووے شک ڈیکھو اکھیں نال ڈُھماں پئے بگیاں

آکھے قاصرؔ وارو وارے تھیا فریدی بیڑا پارا اے
مِل پا ڈکھی دی دھمال ڈُھماں پئے بگیاں

نذرانہ ءعقیدت بحضور مُرشد پاک حضرت خواجہ غلام فرید ؒ

سوہنا فریدؒ ! کر و چا دید ٻی ہر تات بُھل ونجاں
رہے نت یادا یہا ڳال ، ٻی ہر بات بُھل ونجاں

توںؒ جند میڈی ،توںؒ میڈی جان ، میڈا دین تے ایمان
تیڈاؒ بس خیال ہووے نال ، ٻی ہر ذات بُھل ونجاں

تیڈےؒ جئیں رات ڈیکھاں خاب ، ہوویں کول میڈے توںؒ
سدا رہے یادا وہا رات ، ٻی ہر رات بُھل ونجاں

آواں تئیںؒ ڈے ہنل میڈا، تھیون رو رو تے اکھیں چھل
ہنجوں دا مینھ وسے ایں ، ٻی برسات بُھل ونجاں

اڈی کھڑاں جھولی در تے ، ڈیوو گھنی بھانویں تھولی
ہاں جیجھی کیجھی ڈیووا تجھی ، میں ٻی خیرات بُھل ونجاں

میں ہاں منگتا تیڈے در دا، وسے پیا کوٹ شہر تیڈا
ڈیواں ویلھاں میں سر گھولاں تے ٻی بارات بُھل ونجیاں

شاہی تے شان ایتھوں پندے، کئی گوہر لعل بݨ ویندے
لاوو سینے دے نال سوہݨاں ٻی ہر سوغات بُھل ونجیاں

سݙا قاصر کوں در اپݨے ملا چا وَل مِٹھا مدنیؐ
کر لے جانی مہربانی، ٻی عنایات بُھل ونجیاں

سوہݨا فریدؒ کرو چا دید ٻی ہر تات بُھل ونجیاں
رہے نت یاد ایہا گال ٻی ہر بات بُھل ونجیاں

نذرانۂ عقیدت بحضور مرشد پاک حضرت خواجہ غلام فریدؒ سئیں

گانواں نہ رکیویں سہرے تیڈے مٹھا منٹھار توںؒ
جند میڈی تیئں ءِ چ مٹھڑا ہیں مٹھل دلدار توںؒ

ایجھا ہیں مرشد مٹھا توںؒ ایجھا ہیں لجپال سئیںؒ
بھالو چا جئیں تے نگاہ کر ڈیندیں اوکوں پار توںؒ

در تیڈے ؒتے سے شاہ پندے ڈِھم، گھندے ڈِھم
ویندا نی سائل خالی کئی ایجھا سخی سردار توںؒ

تئیں ڈے سئیں کوئی جو آۓ تئیں اوکوں چا گل نال لئے
بے واہیں داتوں سئیں دھنی ڈکھے دلیں دا قرار توںؒ

تیڈیؒ چوکھاٹ اتجھی آقاؒ جئیں چُمیں اوکوں چمدن لوک
چوریں کوں قطب بنائی پچھو چا نندؒ ویار توں

وردجنیں دا فریدؒ سئیں ، ہے ہر ویلھے اوندی عیدسئیں
حق فریدؒ اے ، سچ فریدؒ اے ، سچ سچی سرکار توںؒ

سوہنے عربیؐ نال تھیں دل لائے اوں اتجھا رنگ چڑھائے
یار توںؒ ہیں سوہنا سئیں تے ڈسدا ہیں اُروار توں

در دا سگ جینکوں بنایا، اوکوں سئیںؐ دے نال ملائے
پرے کیوں ویندو ، پچھو تُساں قاصرؔ گنہگار توں

گانواں نہ کیویں سہرے تیڈے مٹھا منٹھار توں
جند میڈی تیئں وِچ مٹھڑا ہیں مٹھل دلدار توں

شالا پوری آس امید رہے
تیڈی رحمت پیر فریدؒ رہے

میکوں جام دی ساقی لوڑھ نہیں
تیڈی دید دے وچ میڈی دید رہے

تیڈے قدماں وچ میڈا سر ہووے
تا حشر اے بزم سعید رہے

تُساں اینویں بھالو بھال سوہنا
میڈے کیتے نت نوید رہے

تیڈی الفت تے قربت سوہنا
اینویں روز بروز شدید رہے

روز آؤ تساں گھر میڈے
احسان اے سوہنا مزید رہے

ہاں قاصرؔ ڈھیر قصور میڈے
نت تیڈا اے حمید رہے

شالا پوری آس امید رہے
تیڈی رحمت پیر فریدؒ رہے

نذرانہ عقیدت بحضور مُرشد پاک حضرت خواجہ غلام فریدؒ

ڈکھیں دلیں دی ہے عیدوو
میڈا سوہنا پیر فریدؒ وو

وَچ اُوندا بیڑا پار تھیا
تھی جئیں تے سَئیں دی دیدوو

ڈِسنھ عیدڑے مَیں کوٹ ہوواں
ول تھیسے عید سعید وو

رج ڈِہدیں ڈِہدیں نی تھیندا
وَدھ ویندی مُونجھ مزید وو

جے پکڑے رمز فریدیؒ کُئی
ہے سُدھر دا نفس پلید وو

ڈیوو دِھکڑے، مول نہ در چھُٹے
کیتا عشق فریدؒ خرید وو

ساہ نکلے کوٹ پُر یجو چا
وَل وَل میڈی تاکید وو

محشر دا آقا صر فکر کیا
میں غلام آقا فریدؒ وو

ڈکھیں دلیں دی ہے عیدوو
میڈا سوہنا پیر فریدؒ وو

نذرانہ عقیدت بحضور مرشد پاک حضرت خواجہ غلام فریدؒ سئیں

میڈا سوہنا سجڑا فریدؒ مٹھا
درا پنے سڈا فریدؒ مٹھا

تیکوںؒ ڈیکھن اوکوںؒ ڈیکھن ہے
رخ اپنا ڈکھا فریدؒ مٹھا

جنیں دی گول تیڈےؒ کول اوؒ
مٹھا مدنیؐ ملا فریدؒ مٹھا

چوکھٹ بے مثل مثالی ہے
جتھاں نِودے شاہ فریدؒ مٹھا

لب پیاسے تیڈی آس تے ہن
پیالہ کوثر پلا فریدؒ مٹھا

اے قاصر گترا تیڈےؒ دردا
دیدار کرا فریدؒ مٹھا

میڈا سوہنا سجڑا فریدؒ مٹھا
درا پنے سڈا فریدؒ مٹھا

منقبت مرشد کریم سئیں لجپال فرید ٹھل سئیں

آؤ دوستو! فریدؒ دے آستانے چلوں
اینویں ناں تاں کہیں بے بہانے چلوں

اُتھاں ملسے تہا کوں جلوہ یار دا
آؤ بچ آؤ سبھے دیوانے چلوں

بے حساب ملدی اے اتھاں وی دوستو
تسے رندو آؤ اوں مئے خانے چلوں

صداں رہندی اے شمع فروزاں اُتھاں
شوق جلن دا ہے تاں پروانے چلوں

رہ ویچوں نہ سنبھر دیں سنبھر دیں قاصرؔ
لنگھ ویسن نہ ایں سک وچ زمانے چلوں

آؤ دوستو! فریدؒ دے آستانے چلوں
اینویں ناں تاں کہیں بے بہانے چلوں

☆☆☆

نذرانہ عقیدت بحضور مرشد پاک حضرت خواجہ غلام فریدؒ

آقا مالک ہے لجپال فریدؒ
میڈا سوہنا مرشد لعل فریدؒ

ہن غوث قطب تیں توں صدقے
تیڈا فقر ولایت کمال فریدؒ

ہے ادب نہوں تے مجال میڈی
تیڈے در دے کتیاں نال فریدؒ

نہیں منگدا جگ دی سلطانی
چھوڑی مہر نظر ہن بھال فریدؒ

توں آپے جانڑیں جانڑ سوہنا
نی بجھڑا تیں توں حال فریدؒ

بے مثل مثالی مقدس ہے
میڈے کیتے تیڈی درسال فریدؒ

او کیویں ہر ہے درد کنے
جیندا ہووے پیا غم ٹال فریدؒ

ایں آس تے بیٹھا ڈکھ سہنداں
لبھسے ہک ڈینہہ آن سنبھال فریدؒ

ہنڑ ڈر لگدے غمخواریں توں
ہنڑ اپنے اڈیندن جال فریدؒ

میں تساہاں دیدار دا سئیں
لا قاصر کوں گل نال فریدؒ

آقا مالک ہے لجپال فریدؒ
میڈا سوہنا مرشد لعل فریدؒ

☆☆☆

نذرانہء عقیدت بحضور مُرشد پاک حضرت خواجہ غلام فریدؒ

آکھو سارے حق فریدؒ
مُرشد پیارے حق فریدؒ

آکھ تے ساوݨ دے دریاتوں
تَر یے اݨ تارے حق فریدؒ

کئی سیاݨے در تے وِکاݨے
گڈھ تے ہِتارے حق فریدؒ

دل دی آس اپݨی پا گے
کئی بے سہارے حق فریدؒ

اُوندی تھی مشکل آسانِ
دلوں پُکارے حق فریدؒ

آکھو سارے حق فریدؒ
مُرشد پیارے حق فریدؒ

نذرانۂ عقیدت بحضور مرشد پاک حضرت خواجہ غلام فریدؒ سئیں

میں ہاں تیڈا نوکر فریدؒ مٹھل
کرو باندی تے نظر فریدؒ مٹھل

ہن بخت سولڑے تیں گل لائے
واہ میڈے مقدر فریدؒ مٹھل

بھر بھر نہ چھڑے ڈو گھٹ ڈے
وسی چشت نگر فریدؒ مٹھل

میں کان مدینہ کوٹ مٹھن
خاک عرشِ منور فریدؒ مٹھل

سائل پاوِن اِتھوں سلطانی
ہن چرچے گھر گھر فریدؒ مٹھل

منگدا ں خواجہ ناں محمدؐ دے
بھالو مہر دی نظر فریدؒ مٹھل

کئی کونجے کملے بے سملے
ملے ناں تے گئے ٹر فریدؒ مٹھل

نال ہتھیں دے ڈیو ولپ کوثر
ہیں فقر سمندر فریدؒ مٹھل

تیڈے گتیں دا کترا قاصر ہاں
بٹا وا اینکوں سگ در فریدؒ مٹھل

میں ہاں تیڈا انوکر فریدؒ مٹھل
کرو باندی تے نظر فریدؒ مٹھل

منقبت مرشد کریم سئیں لجپال فرید مٹھل سئیں

مرشد فخر جہانؒ بے مثال ہے
سوہنے فریدؒ دی شان بے مثال ہے

ایجھا لکھیٹا ہے تے ایجھا گنڈھیا ہے
سارا جگ قربان بے مثال ہے

عشق مصطفیٰؐ وِچ ہے فنا اصلوں
اوندی آل دا قدردان بے مثال ہے

ایں جیجھا نہ ہے بیا بے شک پیر کوئی
ایندا مرید صادق خان بے مثال ہے

شعرتاں بھیں دے وی دل کوں لگدے ہن
پر سئیںؒ دا دیوان بے مثال ہے

اپنے پرائے سارے سما ویندے ہن
ایندا اسائبان بے مثال ہے

کرم ڈیکھ قاصرؔ تے سب آکھن پے
واقعی سئیں مہربان بے مثال ہے

☆☆☆

منقبت مرشد کریم سئیں لجپال فرید مٹھل سئیں ؒ

جیرھا فریدؒ فریدؒ کریندا رہ گیا

او من دیاں مراداں پیندا رہ گیا

درسال اُوندی تے نوسن لوک

جے در فریدؒ تے کئی ویندا رہ گیا

اوہو پیسے راز انو کھڑے یار

جیڑھا قدمیں اِچ سرنوڑیندا رہ گیا

او ونڈیسے بہہ تے سکھ ہر دم

جیڑھا عشق دے بارکوں چیندا رہ گیا

اور اہے زندہ قاصر صداں

جیڑھا میں اپنی کوں مریندا رہ گیا

منقبت مرشد نازک کریم سئیںؒ

فریدؒ دا چین عاقلؒ دا قرار ہے
سئیں نازک کریمؒ سب دا دلدار ہے

ڈکھ ٹلیندے سبکوں سینے لیندے سوہنا
مرشد لجپال ہے ڈاڈھا غمخوار ہے

جیڑے کیڈے ایندا وِچ گج ہے پیا
بھانویں اُروار تونی جو پار ہے

لقاء اتھے ڈکھائے سوہنے مردے جِوائے
ثانیٔ فریدؒ بابے دا دیدار ہے

اوں آقا دی عظمت دا سوچو تساں
غلام جیں دا لوکو سئیں محمد یارؒ ہے

لاڈلا نی چھڑا ءِ میڈے فریدؒ دا
کوٹ شہر دے سبھنے دا ہاں ٹھار ہے

او تاں قاصر زمانے دا ہے شہنشاہ
سوہنے آقا دا جیرھا وی حبدار ہے

فریدؒ دا چین عاقلؒ دا قرار ہے
سئیں نازک کریمؒ سب دا دلدار ہے

نذرانہء عقیدت بحضور مرشد حضرت صالح محمد اویسیؒ

نہ ڈھوڑم کوئی لجپال مرشد صالح جیھا
نئیں اجھا پیر کمال مرشد صالح جیھا

ہر کہیں کوں تاں ہوندے جیویں اپنا مرشد پیارا
کئی آن ڈکھاوے لعل مرشد صالح جیھا

لے دل دیاں گالہیں بجھ گھندے تے دل دی آس پجیندے
نی کوئی صاحب حال مرشد صالح جیھا

ہر تے آیا بار رجڑاں ول سدھ پئی آن اساکوں
نہ ہے کوئی غمطال مرشد صالح جیھا

قسم تہاکوں ڈینداں لوکو! اج تاں سچ الاوو
ہے کوئی صاحب جمال مرشد صالح جیھا!

ہر ہر جاہ تے لبھدا رہ گیاں گلی گلی وچ رلیاں
نی ڈھڑا کئی لجپال مرشد صالح جیھا

نہ کئی ساڈے درد ونڈیندے نہ کئی سینے لیندے
نی لبھدا یتیم پال مرشد صالح جیھا

بھانویں سارا جگ ہووے یا بھانویں قبر حشر
نی کوئی میڈے نال مرشد صالح جیھا

قاصر تے جو نظر تھئی تاں ول ساکوں سدھ پئی
نی کوئی مال و مال مرشد صالح جیھا

نذرانہ عقیدت بحضور مُرشد پاک حضرت واصف علی واصفؒ

میڈا اُچڑا مُرشد کامل رہبر واصفؒ پیارا
ماکھی مِسری توں ہے مِٹھڑا دلبر واصفؒ پیارا

رہبر تیڈا پاک محمد ﷺ مرشد پاک علیؑ ہے
داتاؒ سئیں دی تیئں تے خاص نظر واصفؒ پیارا

سئیں بختیارؒ تے پیر فریدؒ راضی لال قلندرؒ
ٹھر ٹھر پمدے بُلھے شاہؒ، گنج شکرؒ واصفؒ پیارا

تھیا کرم سوہنے دا ایجھا وسدے رحمت دا مینہ
دھرتی فریدؒ، پی بنڈی چشت نگر واصفؒ پیارا

عالم، عارف ہن حیران اے پڑھ تے سئیں دے بیان
کوزے وچ چا کیتی بند سمندر واصفؒ پیارا

جیویں راند ویندی اے رسدی صدی تیڈی ڈسدی
وچدا پے ہن ڈنکا تیڈا گھر گھر واصفؒ پیارا

در تیڈا بے مثل مثالی ویندا نئیں کئی خالی
اپنے پرائے گے ہن جھولی بھر بھر واصفؒ پیارا

کئی کوجھے، کئی کملے، میں جیہے بے سملے، بے عملے
واصفؒ واصفؒ کر کر، پار گے تر واصفؒ پیارا

جنیں چوکھاٹ تیڈی ہے چُمی، آس اوندی ہے پُنی
کئی رُل گئیں دے بنٹیں مقدر، اکثر واصفؒ پیارا

رُل رُل کئی تئیں ڈے جو آئے، تئیں گل نال چا لائے
اوں سِر تے ڈتی کرم دی چھاں کر واصفؒ پیارا

جنیں تے تھیا تیڈا کرم، او سبھ دا تھیا منم
اوندے چمدن پیر ہزاراں معتبر واصفؒ پیارا

جے تئیں میڈی شُنیدے، نئی کئی جاہل تیڈا مُریدے
خادم تیڈے جج، وکیل تے افسر واصفؒ پیارا

رب دے ولیؒ ہن سارے عالی تیڈیؒ بات نرالی

اُچی منزل تیڈی اُچا سفر واصفؒ پیارا

مَنٹیں مُنہ اِن پُھل جو چڑھدے ایویں لوک پے زودے

سُبحان اللہ تُربت تیڈی معطر واصفؒ پیارا

جو پڑھدا تیڈی تحریرے بݨ ویندی تقدیرے

قلم تیڈی وچ اتھا ہے پیا اثر واصفؒ پیارا

کئی کئی افلاطون سیانڑے ، تیڈے درِ وِکانڑے

ڈیکھ کراہیں ولایت ، تیڈا فقر واصفؒ پیارا

شعر تیڈےؒ لاثانی ڈسدن عربیؐ دی ثنا خوانی

کوئی نی تیئں جیہا سوہنا سخنور واصفؒ پیارا

سوہنا سئیں کاشف ہے بے شک دلبند واصفؒ
خاص حسینؒ تے سوہنا تیڈی نظر واصفؒ پیارا

اِتھاں رہندے تیڈا جانی جیکوں علم روحانی
رحیم یار ہے سارا تیڈا نوکر واصفؒ پیارا

صدقہ حضور حسین دا، اے پُھل کرو چا منظور ے
اساں کیتے پُھل تہاڈی نذر واصفؒ پیارا

آہدے دل ڈیہاڑی وَجاں وِچ تے پیر میں چُماں
پچھے پَوَسن ہاں تے بُکیاں ٹھَر ٹھَر واصفؒ پیارا

کیا کیا تیڈے رُتبے ڈساں، سوچ نی سگدے اساں
جے آکھوں تاں آکھوں تیکوں برتر واصفؒ پیارا

میڈا اِنجڑا مُرشد کامل رہبر واصفؒ پیارا
ماکھی مِسری ٹوں ہے مٹھڑا دلبر واصفؒ پیارا

☆☆☆

کڈاں لہسو آن سنبھال سئیںؒ
ملی بیٹھاں میں ورسال سئیںؒ

میڈے من دیاں مراداں پجسن
میڈا اواصفؒ ہے لجپال سئیںؒ

جیرھا تیڈے در تے آویندے
تھی ویندے مالو مال سئیںؒ

ہند، سندھ وچ تیڈیاں دھماں ہن
تیڈے کرم دی کئی نی مثال سئیںؒ

اونکوں اچھا ملیا جواب ہے
جئیں کیتے جیجھا سوال سئیںؒ

تیڈا لنگر رات ڈینھ چلدا ہے
توںؒ ہیں لاثانی لعل سئیںؒ

سݨ بیان لوک حیران ہن
لکھ لکھ دی ہے تیڈی گال سئیںؒ

تیڈا اغلام ہے اُنویں قاصر
جیویں مدنیؐ دا بلالؓ سئیںؒ

نذرانہ عقیدت مرشد حسینؒ لال لجپال سئیں

حاکم دا نور توں ہیں علیؑ دا اقرار توں
لالے دی جان توں ہیں سب دا دلدار توں

توں میں تے ہر کوئی دیوانہ تیڈا اہے پیا
توں ہیں حبیب سب دا مٹھڑا امنڑھار توں

تیڈا اظرف شرف عالی ہے نسبت تیڈی مثالی
لاریب شان تیڈی سراپا اجز انکسار توں

سارا جگ اکھیندے تیکوں اے موی میاں جیوے
بے شک تومئو دا والی ہیں پیا سنگار توں

دل آہدے تیکوں سوھنا فرشتیں توں ودھ آکھاں
آدم جئیں نال جیویں کریندا ہیں پیار توں

تیڈے اُتے ہن سوھنا ہماتڑ تماتڑ ہُجتی
مسکین تے بے واہ داڈ سدا ہیں یار توں

میں جیہے مطلبی میڑے مطلب دا پیار رکھدن
صدقے تیڈی سخا توں ڈیندا ہیں تار توں

سبھ کجھ توں جانڑدیں سئیں اے ہے پیا پک میکوں
جانڑ بجھ تے نئیں کریندا کہیں کوں شرمسار توں

رُوندیں دے سُکھ ولدن ڈکھیاں دے ڈکھ ٹلدن
ہونٹاں دی ہکتی ہوئی تیڈی مُسکار توں

اونکوں ہے ملدی سوہنڑا اصلوں شفا کامل
کر ڈیندیں ٹھیک سوہنڑا ہر ہک بیمار توں

ڈینہہ رات چمدا بیٹھاں تیڈا نقشِ پا حسین
میڈے اکھیں دا ہیں پیا سُرمہ سرکار توں

سارا زمانائے واقف توں جانشینِ واصفؒ
واصفیں تے کاشف دا ہیں دلبر دلدار توں

قاصر نمانڑا تیڈا ازلوں وکانڑاں تیئں تے
راہ وچ نہ چھوڑیں نیویں ایں کوں سئیں پار توں

حاکم دا نور توں ہیں علیؑ دا اقرار توں
لالے دی جان توں ہیں سب دا دلدار توں

☆☆☆

میڈا سوہنا کریم لجپال مرشد
دلبر ہے حسینڑ لعل مرشد

سب من دیاں مراداں پجدیاں ہن
جانی جانڑ ہے صاحبِ حال مرشد

ڈکھ ڈکھیں دے ٹالے تے ہاں ٹھارے
ہے سب دا مسیحا غمٹال مرشد

جیرھا ایں تیئں پجے اُتھ پُج ویندا ہے
نی ڈٹھا ایں جہا باکمال مُرشد

بے واہیں داوالی تے غریبیں دامانڑ
صحیح سچ مخدوم بے مثال مرشد

پے پلدن ہزاراں پے کھمدن لکھ
جھولیاں سب دیاں بھریندے لکھ پال مرشد

اے قاصروی تیڈا ہے باہنواں جتی جوڑ
سوہنا ایندی وی بھالیں چابھال مرشد

☆☆☆

منقبت مرشد کریم سئیں بلجپال حسینؒ سئیں

سوہنے مصطفیٰؐ دا ہیں پیارا حسین
تے واصفؒ سئیںؒ دا دلارا حسین

ءِ قاصر وی تیئں قربان تے ہے پیا
تے جگ تیڈا سارے دا سارا حسین

اوہو جانڈے تیڈے رتبے کوں سئیں
جنئیں ڈٹھا ہے تیڈا نظارہ حسین

ویسے کُر اُتے پار تھی قافلہ
ہے کافی تیڈا اِک اشارہ حسین

خدا رکھے قائم اے سایہ تیڈا
توں بے واہیں دا ہیں سہارا حسین

تیڈا اتھی تے دردر تے رلے ودا
کتھوں تیکوں اے ہے گوارا حسین

تیکوں پار تاں ہن میڈی قبر دیاں
آیا کھڑے ہن میڈا اوارا حسین

اونکوں موند ھے وچ تے ڈتے نی سوہنا
تیکوں جنئیں ہے دلوں پکارا حسین

توں بلجپالیں دا سئیں بلجپال ہیں
ایہو میں کڈھیا ہم نتارا حسین

میں ہیں آس تے بیڑا ٹھیلی وداں
کڈاہیں تاں ملسے کنارا حسین

سئیں ہک وار جئیں کوں جو درشن ملیے
اوہو چاہندے ڈیکھاں دوبارہ حسین

میں قاصرؔ دے ہونٹاں اتے رات ڈینہہ
تیڈے ناں دا رہندا ہے نعرہ حسین

سوہنے مصطفیٰؐ دا ہیں پیارا حسین
تے واصفؒ سئیں دا دلارا حسین

☆☆☆

منقبت مرشد لال حسینؒ سئیں لچپال

جیئں تے پیر حسین مہربان تھی ونجے
او بے شاناں عالی شان تھی ونجے

سوہنا بھالے چا جیئں تے مہر دی نظر
او غلام آقاءِ ڈُو جہان تھی ونجے

ملیے جیئں کوں صحبت دے لمحے
اُو ہور وز مدینے دا مہمان تھی ونجے

جیئں کوں ملیے ایندے قدم ہن سئیں
او ہو آشنائے آسمان تھی ونجے

جیرھا سنڑے اوندے دل دیاں گالھیں
بے شک او واقفِ قرآن تھی ونجے

اولادِ علیؓ تے حاکم دا نور
ھے دُعا سب تے سائبان تھی ونجے

میڈے دل دی حسرت اے ہے قاصرؔ
جو حسینؒ تے فریدی قربان تھی ونجے

منقبت مرشد کریم حسین سئیں

اج بختیں کیتا کمال وو
گھر آیا حسینڑ لعل وو

ڈیووڑی مبارخاں میکوں ہُنڑ
اج کیتا کرم لجپال وو

ہنڑ وسریے ڈکھ درد سبھے
دِل مونجھی تھئی نہال وو

اُولی گھولی صدقے تھی وجاں
کراں قربان اپنی آل وو

بھاگ بھلڑے لیکھ سولڑے
مرشد ملیا ہے باکمال وو

نہ ماوے انگ انگ وچ خُشی
دِل آکھے پاواں دھمال وو

واصف دا جانی کرمہربانی
ڈے سارے ڈکھڑے ٹال وو

ہو ونی پار تاں حسین تیکوں
تیڈے حوالے میڈے ہن بال وو

کیہے قبر حشر دے چنتے
جے مرشد ہووے نال وو

قاصر ہاں رج بے سملا
بھالیں حسینڑ بھال وو

نذرانہ عقیدت بحضور مُرشد مخدوم حسین لجپال سئیں

اَکھیں نال جو اکھیں رلیندو
کتھوں چا ونج کتھ پچیندو

کُھل ویندن سب ڈکھڑے ساڈے
نال محبت دے جو تکیندو

تیڈا حسین مٹھا اے ظرف ءِ
بد عملیں کوں نال بلہیندو

تہاڈی نظر دا سبھو کمال اے
گھر بیٹھیں چا جائی ملیندو

اساں کوڑے، کملے، کوجھے
جیجھے کیجھے، بگل چالیندو

دامن اساڈے دا نگڑ دا تنگ ءِ ن
تُساں عیب اساڈے لکیندو

راضی سبھے غلام ہن تیڈے
بھال جو سوہنا ہر دی بھلیندو

ہر کُئی آہدے حسین ہے میڈا
ہر کہیں کوں مان جو ڈیندو

شالا رحمت قائم رہوے
جیویں روز کرم فرمیندو

روز تھیندین سئیں میں توں غلطیاں
روز میکوں تُساں معاف کریندو

میں احسان لہا نہ سگیساں
ابجھے تھورے میں تے لیندو

قاصد کُتڑا تیڈڑے دردا
ایں نال نہ کئی گِن کریندو

اَکھیں نال جو اکھیں رِلیندو
کِتھوں چاونج کِتھ پُجیندو

☆☆☆

حسینؑ مٹھا کر کرم دی جھات سئیں
جز تیڈے نہ ہووے کئی پی تات سئیں

اے وی تیڈی نظر ہے تیڈا اثر ہے
لکھدا بیٹھاں ہر ویلھے جو نعت سئیں

تیڈے قصے، تیڈا ذکر، تیڈیاں گالھیں
ہن لباں تے ڈینہہ ہووے کہ رات سئیں

بیٹھا ونڈیندا ں نامِ خدا میں خیر جیرھی
تیڈے درتوں پاتی ہم اے خیرات سئیں

صدیں بعد ڈٹھی ہم وَل روحانیت
مثل فریدؒ دے وسدی ہے تیڈی ذات سئیں

قاصرؔ تیڈے دردا منگتا تے سگ ہے
بخشوا پنی شان موجب برآت سئیں

حسینؑ مٹھا کر کرم دی جھات سئیں
جز تیڈے نہ ہووے کئی پی تات سئیں

کہیں بے کوں نا جاناں سئیں تیڈے سوا
توں ایں مُرشد میڈا سئیں حسینؓ مٹھا

توں جند جان ہیں دین و ایمان سئیں
شان عزت بھرم سب تئیں تے فدا

میڈا سانول، فرید ہن تیڈے زر خرید سئیں
ہن میڈیاں نسلاں غلام تیڈیاں موموں مٹھا

تئیں جا پیت پال لجپال نہ ڈٹھڑم کتھئیں
تیڈا ظرف عالی نسبت مثالی سب دی سدا

نہ ڈسے تیکوں ھورِ تیڈے اگوں لہورِ
اُکے بُھلیے سکے تھیوں مُرشد وچ ایں فنا

پیار مسلک صوفی دا دوکھا شیوہ کونی دا
توں بن تے حسینؓ! حسینؓ کربل کوں چھکا

جنئیں تیکوں ڈکھائے سئیں اوں رب کوں ڈُکھائے
ء فرمان سوہنے نبیؐ دا اعلانِ خدا

ہئی تیڈے پچھوں سنجاݨ کئی بھانویں نانی خان
نہ جاݨوں لکھ برابر اونکوں پیہہ توݨی دیس وٹا

تھیسے اوندی خواری جئیں جھوک تیڈی اُجاڑی
ڈیکھسے ہر کئی اوندا عبرت ناک لقاء

ایں توں جگ واقفِ توں دلبندِ واصفؒ
تیئں اچ واصفیں دا ساہ مَو دا دلربا

قاصر لکھ تھورے سوہنے واصفؒ پیر دے ہن
ہر کئیں کوں سبھ کجھ جئیں ڈتے آپ ڈکھا

کہیں بے کوں نا جا ناسئیں تیڈے سوا
توں ایں مُرشد میڈا سئیں حسینڑ میڈا

☆☆☆

نذرانہ سلام بحضور حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ

سوہݨے اللہ دے دلدار تے کروڑاں سلام
مٹھے مدنی مٹھارؐ تے کروڑاں سلام

جیئں دے کیتے ہکی کائنات بݨی
عرش، فرش، چندر، تارے ءِ رات بݨی
جیندے صدقے ہے ہر دی بات بݨی
اوں جانِ بہار تے کروڑاں سلام

جیئں دے کیتے کونین فیروزاں تھئے
سدرۃ آسماں قوسین فیروزاں تھئے
جلوے سیئں توں دارین فیروزاں تھے
بے مثل اوں شاہکار تے کروڑاں سلام

جیندے صدقے بشر خلقِ عالی تھئی
حور و جن و ملائیک توں بالا تھئی
اُمت احمدؐ عالی توں وی عالی تھئی
کل نبیاںؑ دے سردارؐ تے کروڑاں سلام

جیندی مرضی تے چن ڈو ٹکڑے تھیوے
لتھا سورج اشارے تے اُتے تھیوے
جیندے ناں تے جنت صدقے گھولے تھیوے
اوں اللہ دے مختار تے کروڑاں سلام

جئیں دے منہ اچوں بولے سئیں آپ سبحان
ہووے جئیں دی زبان اللہ سئیں دی زبان
جئیں دے وچ خود وسدا ہے رب ذیشان
رب دے چین قرار تے کروڑاں سلام

جئیں تے اللہ آپ درود پڑھے
جئیں دیاں رب آپے ثنائیں کرے
جئیں دے ادائیں تے اوٹھر تے ٹھرے
اوں دلڑ باہاں ٹھار تے کروڑاں سلام

کئی مارے پتھر سئیں دعائیں ڈیوے
جیں دی کنڈے وچھائے سئیں شفائیں ڈیوے
بکھیں، تسیں کوں جو بہہ غذائیں ڈیوے
اوں کریم غم خوار تے کروڑاں سلام

جیں دے ڈیکھن کوں اللہ آپے سکے
سوہنا عرشاں اُتے جیڑھا پل وچ پجے
جئیں مٹھے کوں ڈٹھیں رب نہ آپ رجے
اوں سئیں دے دیدار تے کروڑاں سلام

ڈیکھ عربیؐ دا پیار رب حیران تھی گیا
بچہ بچہ جیں دا دین تے قربان تھی گیا
مٹ گیا کوڑ حق ذیشان تھی گیا
انجھی آلؑ جانثار تے کروڑاں سلام

مدنی سئیںؐ دے اصحابؓ تے یارؓ سبھے
بوبکرؓ تے عمرؓ ہوشیار سبھے
حسنینؓ، غنیؓ، دلدار سبھے
علی حیدرؓ کرار تے کروڑاں سلام

جیں دی ہکل توں کفر سارا لرز گیا
جیں دے ہتھوں ونج تے خیبر فتح ہویا
جیں دی ضرب توں مرحب ٹکڑے تھیا
اوں اللہ دی تلوار تے کروڑاں سلام

واہ مدینے دیاں سوہنیاں جاہیں اُتے
والیل توں مہکیں فضائیں اُتے
ایندے پُر کیف منظر ہوائیں اُتے
سارے مدنیؐ دے دیار تے کروڑاں سلام

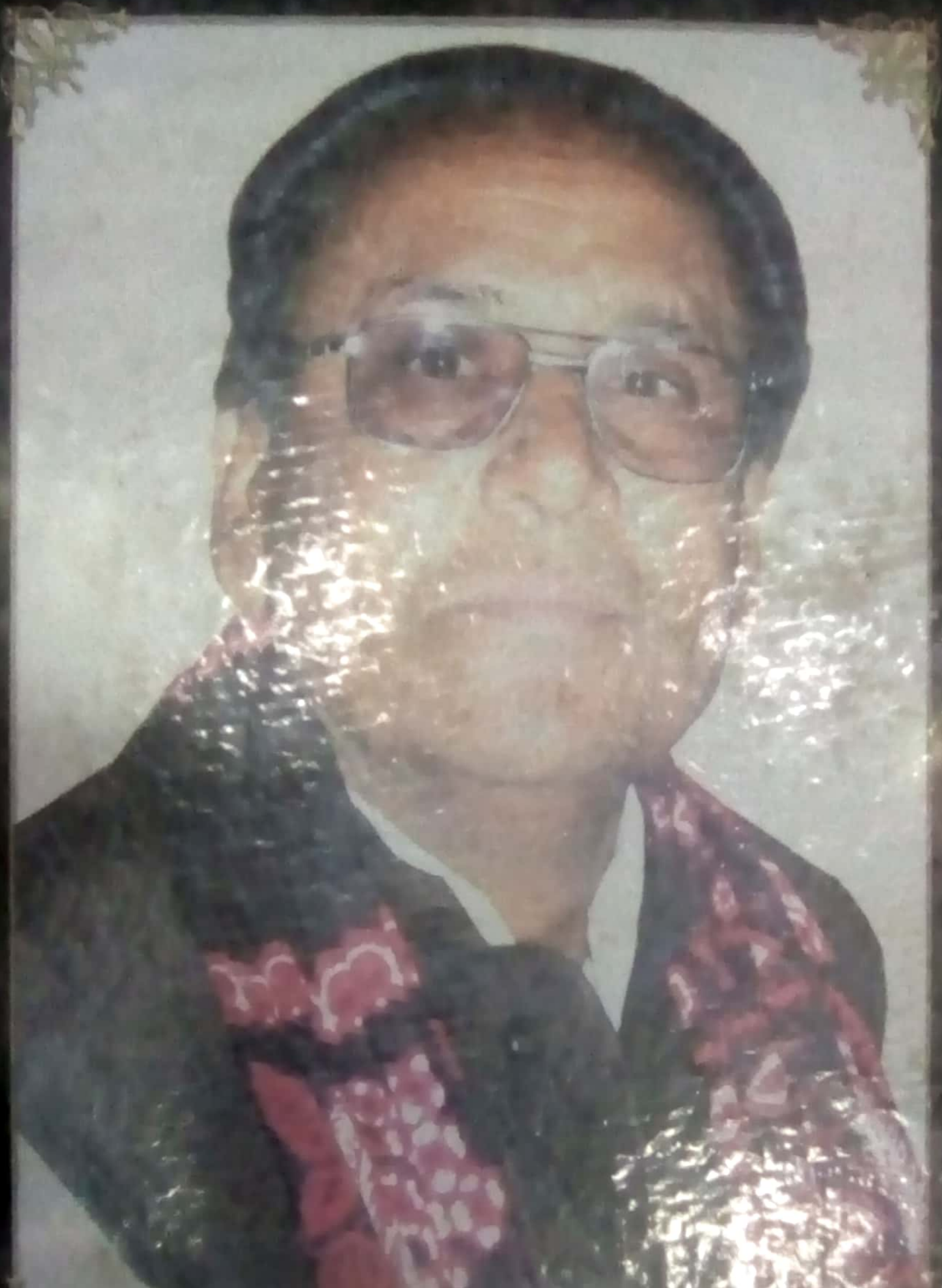
داتاؒ، جیلانیؒ، اویسؒ، بلالؓ سبھے
بابا فریدؒ، قلندرؒ، ذکریاؒ، جلالؒ سبھے
پیر فریدؒ، واصفؒ مرشد بے مثال سبھے
سگّں دے ہک ہک جبدار تے کروڑاں سلام

غلام قاصر تیڈا اہے دیوانہ سئیں
تیڈے در دا بھکاری پروانہ سئیں
تھیوے منظور سلام عاجزانہ سئیں
ایں کرم بے شمار تے کروڑاں سلام

سوہنے اللہ دے دلدار تے کروڑاں سلام
مٹھے مدنی منٹھار تے کروڑاں سلام

اَلصَّلوٰۃُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَارَسُوْلَ اللہ
اَلصَّلوٰۃُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیْبَ اللہ

☆☆☆

فیاض حسین قاصر فریدی واصفی